

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิทยานิพนธ์

ของ

บุหพันธ์ เมียดไธสง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

สิงหาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**THE DEVELOPMENT OF LEARNING PACKAGES ENTITLED "NARCOTIC"
IN THE LEARNING STRAND OF HEALTH AND PHYSICAL
EDUCATION BY USING CIPPA MODEL LEARNING
OF MATTHAYOMSUKSA 1 STUDENTS**

Bulan Chiadthaisong

**A Thesis Proposal Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Curriculum and Instruction**

August 2014

Copyright of Buriram Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1		
ผู้วิจัย	นุหสัน เจียดโรตง		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร. กระพัน ศรีงาน		ที่ปรึกษาหลัก
	ดร. เบญจพร วรณุปถัมภ์		ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย : 1) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 39 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 6 ชุด แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน E_1/E_2 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ Dependent Samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.82/84.96 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

TITLE	The Development of Learning Packages Entitled “Narcotic” in the Learning Strand of Health and Physical Education by Using CIPPA Model Learning for Matthayomsuksa 1 Students		
AUTHOR	Bulan Chiadthaisong		
THESIS ADVISORS	Dr. Krapan Sri-ngan	Major Advisor	
	Dr. Benchaporn Wannupatam	Co-advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2014

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop the learning packages entitled “Narcotic” in the learning strand of health and physical education by using CIPPA Model learning of Matthayomsuksa 1 students to meet the criteria set of 80/80 ; 2) to compare the students’ learning achievement before and after learning through the learning packages entitled “Narcotic” by using CIPPA Model learning of Matthayomsuksa 1 students; 3) to investigate the students’ satisfaction towards learning through the learning packages entitled “Narcotic” by using CIPPA Model learning of Matthayomsuksa 1 students. The samples of this study were 39 students studying in Matthayomsuksa 1/2 at Bankruatwittayakran School under Buriram Secondary Educational Service Area Office 32 in the second semester of academic year 2013, selected by simple random sampling by drawing lots. The instruments used in this study were 1) 6 sets of the learning packages entitled “Narcotic” in the learning strand of health and physical education, 2) 6 lesson plans entitled “Narcotic” in the learning strand of health and physical education by CIPPA Model learning, 3) 30 item learning achievement test with 4 multiple-choice ; and 4) a 10 items of 5 rating scale satisfaction questionnaire. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, standard deviation, E_1/E_2 . The hypothesis was tested by using dependent Samples t –test.

The findings were as follows :

1. The efficiency of the learning packages entitled "Narcotic" by using CIPPA Model learning of Matthayomsuksa 1 students was at 86.82/84.96 which was over the criteria set at 80/80.
2. The students' learning achievement after learning was higher than before at the .01 level of statistically significant difference.
3. The students' satisfaction towards learning through the learning packages as a whole was at the highest level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา แนะนำ อย่างดียิ่งจาก ดร.กระพัน ศรีงาน ที่ปรึกษาหลัก ดร.เบญจพร วรรณปัทมภ์ ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้ให้คำปรึกษา แนะนำ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัย ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ต่างๆ ทำให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเอาใจใส่ ของท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ประกอบด้วย นางชนกนาถ คลอเยี่ยม ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 นายพนาเวช แดงศรี ครูชำนาญการ โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 นางสาววัชร วาฬประโคน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียน คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ให้การ สนับสนุน ให้กำลังใจ ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูล ขอบใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียน บ้านกรวดวิทยาคาร ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อพันธุ์ เฉียด ไชยสง คุณแม่วิง เฉียด ไชยสง ที่ให้ความรัก ให้กำลังใจลูกมาตลอด ขอขอบคุณ คุณอภิญา ก๊อตกัตนิยม ที่ส่งเสริมและสนับสนุนทุ่มเท ทั้งกำลังใจ กำลังทรัพย์ เพื่อมอบโอกาสด้านการศึกษาที่ดีสำหรับน้องมาโดยตลอด ขอขอบคุณ คุณรสสุคนธ์ ศรีสันดา คุณพลวิสันต์ สิงหาอาจ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณญาติพี่น้องที่ได้ให้กำลังใจ และขอขอบคุณอย่างยิ่งสำหรับคุณทวีศักดิ์ เตียงประโคน ที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นแรงใจและทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นในการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆจนสำเร็จ การศึกษา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา ตอบแทน พระคุณบิดา มารดา บูรพาจารย์ คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในการเกื้อกูล ให้กำลังใจ และสร้างพื้นฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

บุหตัน เฉียด ไชยสง

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
ประกาศคุณูปการ	ค
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ	
การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	8
ชุดการเรียนรู้.....	12
การจัดการเรียนการสอนรูปแบบซิปปา.....	25
แผนการจัดการเรียนรู้.....	31
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	37
ประสิทธิภาพ.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ความพึงพอใจ.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
งานวิจัยในประเทศ.....	54
งานวิจัยต่างประเทศ.....	56
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	79
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	79
สมมติฐานของการวิจัย.....	79
วิธีดำเนินการวิจัย.....	80
สรุปผลการวิจัย.....	81
อภิปรายผล.....	82
ข้อเสนอแนะ.....	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	95
ภาคผนวก ก.....	96
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	97
ภาคผนวก ข.....	100
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย.....	101
ภาคผนวก ค.....	102
ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1.....	103
ภาคผนวก ง.....	161
แบบประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	162
ภาคผนวก จ.....	164
คะแนนประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	165
ภาคผนวก ฉ.....	177
แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	178
ภาคผนวก ช.....	211
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	212

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ช.....	215
คะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขภาพและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	216
ภาคผนวก ฉ.....	228
แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	229
ภาคผนวก ฉ.....	244
คะแนนประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	245
ภาคผนวก ฉ.....	248
แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขภาพและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	249
ภาคผนวก ฉ.....	250
คะแนนประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขภาพและ พลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	251
ภาคผนวก ช.....	252
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 (พร้อมเฉลย).....	253
ภาคผนวก ท.....	260
ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1.....	261

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ณ.....	262
คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	263
ภาคผนวก ณ.....	265
คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model).....	266
ภาคผนวก ด.....	268
คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภาคสนาม โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model).....	269
ภาคผนวก ต.....	271
คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภาคสนาม โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model).....	272
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	274

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pretest – Posttest Design.....	67
3.2 กำหนดการทดลอง.....	68
4.1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนระหว่างเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	74
4.2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	75
4.3 ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80.....	75
4.4 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	76
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	77

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาสุขภาพจิตเป็นปัญหาต่อความมั่นคงของชาติ ที่เป็นภัยร้ายแรงต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของประชาชน ส่งผลกระทบต่อสถาบันครอบครัว สังคม เศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ ยาเสพติดจึงเป็นปัญหาที่ต้องรีบแก้ไข แม้ว่าคดียาเสพติดจะมีแนวโน้มลดลง แต่ปัจจุบันประเทศไทยยังต้องเผชิญกับปัญหาชนิดของยาเสพติดที่เปลี่ยนแปลงไปและการค้ารูปแบบใหม่ ๆ ส่งผลให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการป้องกันและปราบปรามเป็นจำนวนมาก โดยสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2550 : 25) ดังนั้นรัฐบาลจึงได้ประกาศให้ปัญหาสุขภาพจิตเป็นวาระแห่งชาติ ที่ทุกภาคส่วนในสังคมจะต้องมีความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจ เร่งแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตอย่างจริงจัง โดยกำหนดให้มียุทธศาสตร์ “พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” ด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด โดยยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม และสั่งการให้มีการกำกับติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และดำเนินการอย่างจริงจัง (นโยบายรัฐบาล 2554 : ออนไลน์) แต่การปราบปรามยาเสพติดถือเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ การป้องกันเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง โดยเฉพาะการให้การศึกษาและความรู้เรื่องพิษภัยและโทษของยาเสพติดอย่างต่อเนื่องแก่ประชาชนและ โดยเฉพาะเยาวชนของชาติในวัยเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 1) กำหนดนโยบายเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยกำหนดมาตรฐานพัฒนาความรู้พื้นฐานในการป้องกันการใช้สิ่งเสพติดของนักเรียนเพื่อให้ นักเรียนได้ศึกษาเกิดความคิด ความเชื่อ เจตคติ เป็นของตนเองและมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันสิ่งเสพติด ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 164) ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับสารเสพติดในทุกช่วงชั้น โดยให้บรรจุไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต ดังนั้นทุกคนจึงต้องเรียนรู้เรื่องพิษภัยและโทษของยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เพราะหากประเทศไทยมีประชาชนติดยาเสพติดจำนวนมากก็ไม่สามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสุศึกษา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร พบสภาพปัญหาในปัจจุบันที่ยังมีอยู่ในโรงเรียนคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสุศึกษาของนักเรียนมีแนวโน้มลดลง ซึ่งในช่วงปีการศึกษา 2554 – 2555 พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุศึกษาดังนี้ มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 และ 3.22 จากการสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้การศึกษา 2554 – 2555 ปรากฏว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษานั้นมีคะแนนเฉลี่ย 3.42 และ 3.35 (โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร. 2555 : 10) จากผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาสุศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ส่งผลมาจากการจัดกระบวนการเรียนการสอนนั้นยังขาดสื่อการเรียนการสอน นวัตกรรม ที่หลากหลาย ขาดเทคนิคการสอน และรูปแบบการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน จึงทำให้นักเรียนไม่สนใจในการเรียน ไม่กระตือรือร้น ส่งผลให้นักเรียนขาดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเร่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ โดยการนำเอาสื่อ นวัตกรรม รวมทั้งเทคนิคการสอน รูปแบบการเรียนรู้มาใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ใหม่นั้น กิดานันท์ มะลิทอง กล่าวว่ากิจกรรมการเรียนการสอนยุคใหม่จะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแทนผู้สอน เป็นเหตุให้ผู้สอนมีความท้าทายมากขึ้นด้วยการเปลี่ยนแปลงจากผู้รอบรู้หน้าชั้นเรียนที่มีความเชี่ยวชาญเป็นแหล่งสารสนเทศและคำตอบทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องพึ่งอย่างเดียวมาเป็นผู้ส่งเสริม ผู้สนับสนุนผู้เรียนมีส่วนร่วม ผู้กำกับ (การเรียน) ผู้ฝึก ผู้อำนวยการความสะอาด ผู้ออกแบบ และเป็นสะพานการสื่อสารเพื่อเชื่อมโยงผู้เรียนกับโลกภายนอก (กิดานันท์ มะลิทอง. 2548 : 342) สอดคล้องกับทิสนา แคมมณี ที่ว่า การเลือกเทคนิคการจัดการเรียนการสอนมาใช้ร่วมกับสื่อการสอนเป็นการช่วยส่งเสริมการใช้สื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและยังเป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่ง ทิสนา แคมมณี พัฒนาขึ้นจากแนวคิดทางการศึกษาต่างๆ มีหลัก 5 ประการได้แก่ 1) หลักการสร้างความรู้ 2) หลักกระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) หลักความพร้อมในการเรียนรู้ 4) หลักการเรียนรู้กระบวนการ และ 5) หลักการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ (ทิสนา แคมมณี. 2548 : 14) ประกอบกับผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา พบว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ ซึ่งทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เช่น งานวิจัยของจินดา ธีรสถิตธรรม (2553 : 80) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลศรีมหาราชา

พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบชิปปาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของชูลิพร พินิจพล (2554 : 124-127) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปาโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชุดการเรียนรู้เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่น่าผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีกิจกรรมหลากหลายที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม เรียนตามความสนใจ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งสุคนธ์ สินธพานนท์ (2553 : 14) ได้กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่น่าผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษาและใช้สื่อต่างๆ ในชุดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างขึ้นเป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ผู้เรียนศึกษาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ประกอบกับผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนรู้ พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ ซึ่งทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เช่น งานวิจัยของบังอร อาจวิชัย (2550 : 137-138) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของกรรณิการ์ หุ่นทอง (2551:83-87) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครสวรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเห็นได้ว่าชุดการเรียนรู้ถือว่าเป็นสื่อที่มีความเหมาะสม ช่วยเร้าความสนใจ ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้ในแนวเดียวกัน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบ จึงก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนจึงได้ศึกษาหาแนวทางออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในรูปแบบที่หลากหลายให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ดังนั้น จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้

รูปแบบชิปลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยหวังว่าจะได้ชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเป็นแนวทางในการนำชุดการเรียนรู้ ไปปรับใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 9 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 340 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านกรวด วิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถของนักเรียน จำนวน 39 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

การเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ - 7 มีนาคม 2557 สอนวันละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 12 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. ขอบข่ายของเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาวิชาสุขศึกษา เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้วนำมาจัดหน่วยการเรียนรู้ โดยนำมาจัดเป็นชุดการเรียนรู้ จำนวน 6 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

ชุดที่ 2 เรื่องประเภทของสารเสพติด

ชุดที่ 3 เรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด

ชุดที่ 4 เรื่องความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ

ชุดที่ 5 เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ชุดที่ 6 เรื่องทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติด

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ชุดการเรียนรู้ หมายถึง สื่อประกอบการเรียนการสอน เรื่อง สารเสพติด

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย ชุดการเรียนรู้ จำนวน 6 ชุด คือ ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด ชุดที่ 2 เรื่อง ประเภทของสารเสพติด ชุดที่ 3 เรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด ชุดที่ 4 เรื่อง ความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ ชุดที่ 5 เรื่องการป้องกันและ แก้ไขปัญหาสารเสพติดและชุดที่ 6 เรื่องทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติด ในแต่ละชุดประกอบด้วยคู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้สำหรับครู คู่มือและแบบฝึกปฏิบัติสำหรับ นักเรียน สื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ และการประเมินผล

2. การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนเกิดความรู้ ความคิด และการตัดสินใจอย่างเป็นระบบสามารถสร้างความรู้ ค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งมีขั้นตอนที่สำคัญ 7 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม หมายถึง การดึงความรู้ของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียนเพื่อ ช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน

2.2 ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ หมายถึง การแสวงหาข้อมูล ความรู้ใหม่ที่ผู้เรียน ยังไม่มีจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งครูอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำ เกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้

2.3 ขั้นการทำความเข้าใจข้อมูล หมายถึง การที่ผู้เรียนจะต้องศึกษา และทำความเข้าใจ ข้อมูลความรู้ที่หามาได้ ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล ประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่มในการ อภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้ เดิม

2.4 ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่ม เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของคนรวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้ กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของคนแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จาก ความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน

2.5 ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้ หมายถึง การสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่และจัดสิ่งที่เรียนรู้ให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่ เรียนรู้ได้ง่าย

2.6 ขั้นการแสดงผลงาน หมายถึง ขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงผลงาน

การสร้างความรู้ของคนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ต่อยอดหรือตรวจสอบความเข้าใจของคนและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์

2.7 ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน การนำความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความจำในเรื่องนั้น ๆ

3. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบไว้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งสอดคล้องกันระหว่างสาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กิจกรรม สื่อ การวัดผลประเมินผล แล้วนำไปใช้จัดการเรียนรู้ตามชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด เพื่อให้ นักเรียนบรรลุผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามที่หลักสูตรกำหนด

4. กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา หมายถึง วิชาหรือสาระการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่าด้วยการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

5. ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กำหนดค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 โดย

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ในแต่ละกิจกรรมและรวมทุกชุดการเรียนรู้ ได้คะแนนรวมเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้คะแนนรวมเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่อง สารเสพติด

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกและความประทับใจที่ดีของนักเรียน หลังจากเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ซึ่งวัดได้จากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่างๆที่สำคัญ ตามลำดับต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา

2. ชุดการเรียนรู้

3. การจัดการเรียนการสอนรูปแบบซิปปา

4. แผนการจัดการเรียนรู้

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. ประสิทธิภาพ

7. ความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้

สุขศึกษาและพลศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 3) ได้ระบุหลักการและจุดหมายของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

1. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้

1.1 เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐาน ของความเป็นไทยควบคู่ความเป็นสากล

1.2 เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค

และมีคุณภาพ

1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

1.4 เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้

1.5 เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.6 เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาสำหรับ การศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

2. จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 มีความรู้อันเป็นสากลและความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

2.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ

5 ประการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 5)

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

5. มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้

8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาคนให้เป็นคนดี จึงกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน 5 ข้อ พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ และให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข 8 คุณลักษณะ ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3-4)

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

5 สารหลัก ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้จ่าย สารเสพติด และความรุนแรง

สรุปได้ว่า สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

ชุดการเรียนรู้

ชุดการเรียนรู้ (Learning Package) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น ชุดการสอน ชุดการเรียน ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งเดิมที่มักใช้คำว่า ชุดการสอน เพราะเป็นสื่อที่ครูได้นำมาประกอบการสอนต่อมาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีบทบาทมาก นักการศึกษาจึงมีการเปลี่ยนแปลงมาใช้ชุดการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอใช้คำว่า ชุดการเรียนรู้

ความหมายชุดการเรียนรู้

จากการศึกษาความหมายของชุดการเรียนรู้ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2546 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ หมายถึง นวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบประสม โดยอาศัยระบบบูรณาการสื่อหลายๆอย่างเข้าด้วยกันเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในหน่วยนั้นๆ

ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2547 : 1) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ หมายถึง ระบบสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ของครู โดยครูเป็นฝ่ายอำนวยความสะดวกและเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะ บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

นิภาภรณ์ ไชยศรี (2549 : 91) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ หมายถึง ชุดสื่อประสมที่ผลิตขึ้นอย่างมีระบบ มีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง โดยมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ปัญญา รุ่งเรือง (2551 : 39) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ หมายถึง หน่วยการเรียนรู้สำเร็จรูปที่จัดไว้เป็นชุดเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง โดยศึกษาคำชี้แจงและทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เป็นชุดนั้น เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์ของเนื้อหานั้นด้วยตนเอง

รวีวรรณ พงษ์พวงเพชร (2552 : 64) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยนำเอาสื่อ นวัตกรรมต่างๆ มาจัดการเรียนรู้อย่างมีระบบและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ ประกอบด้วย คำชี้แจงใช้ชุดการเรียนรู้ ซึ่งระบุสิ่งที่ครูต้องเตรียมบทบาทของครูขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ วิธีการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ บัตรคำสั่ง บัตรงาน บัตรความรู้ บัตรกิจกรรม บัตรทดสอบ บัตรเฉลย และสื่อการสอนในลักษณะต่างๆใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภาวะวิเคราะห์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ก๊วย (Good, 1973:306) ได้กล่าวถึงชุดการเรียนรู้ว่า หมายถึง ชุดโปรแกรมการสอนแต่ละหน่วยประกอบด้วยสื่อการสอน เครื่องมือการเรียนรู้ เครื่องมือแนะนำผู้สอนหรือคู่มือแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง คำบรรยายลักษณะของผู้เรียนตั้งใจเรียนจุดประสงค์การเรียนรู้

สรุปได้ว่า ชุดการเรียนรู้ หมายถึง สื่อประสมที่ครูสร้างขึ้นเป็นชุดๆ ในแต่ละชุดประกอบด้วยอุปกรณ์กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และใบงานในการทำกิจกรรมรวมทั้งแบบวัดผลประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของชุดการเรียนรู้

ชุดการเรียนรู้ เป็นสื่อประสมประกอบการเรียนการสอนที่จัดไว้เป็นชุด มีลำดับขั้นตอนในการใช้ ซึ่งมีนักวิชาการจัดประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545 : 94-95) ได้แบ่งประเภทของชุดการเรียนรู้ ไว้ 3 ประเภท คือ

1. ชุดการเรียนรู้ประกอบการบรรยาย สำหรับครู ใช้เป็นตัวกำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนให้ครูประกอบการบรรยาย เพื่อเป็นลดบทบาทการพูดของครูให้น้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมมากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้จะมีเนื้อหาหน่วยเดียวใช้กับนักเรียนทั้งชั้น

2. ชุดการเรียนรู้สำหรับกิจกรรมแบบกลุ่ม ชุดกิจกรรมนี้มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน ประกอบด้วยกิจกรรมย่อยที่มีจำนวนเท่ากับศูนย์กิจกรรมนั้น นักเรียนอาจจะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มเท่านั้น ในขณะที่ทำกิจกรรมหากมีปัญหา นักเรียนสามารถถามครูได้เสมอ

3. ชุดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เป็นชุดกิจกรรมที่จัดระบบขั้นตอนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนด้วยตัวเอง ตามลำดับขั้น ความสามารถของแต่ละบุคคล เมื่อจบแล้วจะทำการทดสอบประเมินความก้าวหน้าและศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาจะปรึกษากันได้ระหว่างนักเรียนและผู้สอนพร้อมจะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงานหรือผู้ชี้แนะแนวทาง

วารโร เฟิงส์วีสต์ (2546 : 34) แบ่งชุดการเรียนรู้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการเรียนรู้ประกอบการบรรยายเป็นชุดการสอนสำหรับครูจะใช้สอนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่หรือเป็นการสอนที่ปูพื้นฐานให้ผู้เรียนส่วนใหญ่รู้ และเข้าใจในเวลาเดียวกัน ชุดการสอนแบบนี้ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลงซึ่งอาจเรียกว่า ชุดการสอนสำหรับครู

2. ชุดการเรียนรู้แบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 5-7 คน เรียนโดยสื่อการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในชุดการเรียนรู้แต่ละชุดมุ่งที่ฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนและให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกัน

3. ชุดการเรียนรู้สำหรับเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล ผู้เรียนจะต้องศึกษาหาความรู้ความสามารถและความสนใจของตนเองอาจเรียนที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547 : 52) กล่าวว่าไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ที่ใช้กันอยู่แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ชุดการเรียนรู้ประกอบการบรรยายของครู เป็นชุดการสอนสำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่หรือเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการปูพื้นฐานให้ทุกคนรับรู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการบรรยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ชุดการสอนแบบนี้ลดเวลาในการอธิบายของครูผู้สอนให้ผู้สอนพูดน้อยลงเพิ่มเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติมากขึ้น โดยใช้สื่อที่มีอยู่พร้อมในชุดการสอนในการนำเสนอ

เนื้อหาต่างๆ สิ่งสำคัญคือสื่อที่นำมาใช้จะต้องให้ผู้เรียนเห็นชัดเจนทุกคนและมีโอกาสได้ใช้ทุกคนหรือกลุ่มคน

2. ชุดการเรียนรู้แบบกลุ่มกิจกรรม หรือชุดกิจกรรมสำหรับการเรียนกลุ่มย่อยเป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ประมาณกลุ่มละ 4-8 คน โดยใช้สื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรมแต่ละชุด มุ่งฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียน โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกัน ชุดกิจกรรมชนิดนี้มักใช้ในการแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ชุดการเรียนรู้รายบุคคลหรือกิจกรรมตามเอกัตภาพ เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้เรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล หรือผู้เรียนจะต้องศึกษาความรู้ตามความต้องการและความสนใจของตนเอง อาจจะเรียนที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ จุดประสงค์หลัก คือมุ่งให้ทำความเข้าใจกับเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ ชุดกิจกรรมนี้ส่วนใหญ่จัดในลักษณะหน่วยการสอนย่อยหรือ โมดูลตัวอย่างเช่น ชุดวิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์

สรุปได้ว่า ชุดการเรียนรู้ มี 3 ประเภท ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการบรรยายของครู เป็นการให้ความรู้เบื้องต้นหรือเป็นการปูพื้นฐานเพื่อสร้างความเข้าใจให้อยู่ในแนวทางเดียวกัน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมกลุ่ม มุ่งฝึกทักษะในเนื้อหาที่เรียน โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกัน และชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล ซึ่งมุ่งให้ทำความเข้าใจกับเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม ผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้แต่ละประเภทจะเป็นตัวกำหนดกิจกรรมของผู้สอนและผู้เรียนให้แตกต่างกันไป

องค์ประกอบของชุดการเรียนรู้

มีนักการศึกษากำหนดองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ไว้หลายรูปแบบ ดังนี้ บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2545 : 95-97) กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญๆ ภายในชุดการเรียนรู้สามารถจำแนกออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน คือ

1. คู่มือ เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครู หรือผู้เรียนตามชนิดของชุดกิจกรรม ภายในคู่มือ จะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมเอาไว้อย่างละเอียด อาจทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับก็ได้ ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดและหลักการเขียนในตอนต่อไป

2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ จะเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่าง ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรจะมีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่มและรายละเอียด ซึ่งจะประกอบไปด้วย

2.1 คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา

2.2 คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินการ

2.3 การสรุปบทเรียน

3. เนื้อหาสาระและสื่อ จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ อาจประกอบด้วย บทเรียนโปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง ตัวอย่างจริง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจาก สื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรคำสั่งที่กำหนดให้

4. แบบประเมินผล ผู้เรียนจะทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเอง ก่อนและหลังแบบ ประเมินผลอยู่ในชุดการเรียนการสอนอาจจะเป็นแบบฝึกหัด ให้เติมคำในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ ถูก จับคู่ คูณ จากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

ส่วนประกอบข้างต้นนี้บรรจุในกล่องหรือซอง จัดเอาไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกแก่ การใช้ นิยมแยกออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

1. กล่อง/ซอง
2. สื่อการสอนและบัตรบอกชนิดของสื่อการสอนเรียงตามการใช้
3. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้
  - 3.1 รายละเอียดเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้และหน่วยการสอน
  - 3.2 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้เรียน
  - 3.3 เวลา จำนวนชั่วโมง
  - 3.4 สาระสำคัญ
  - 3.5 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
  - 3.6 เนื้อหาสาระและประสบการณ์
  - 3.7 กิจกรรมและสื่อการสอนประกอบด้วยวิธีการสอน
  - 3.8 การประเมินผล วัดผล การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. อุปกรณ์ประกอบอื่น

สมพิศ กอบจิตติ (2548 : 17) กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้ประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ

ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของบทเรียน
2. ข้อทดสอบก่อนเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีพื้นฐานและ ความรู้เกี่ยวกับบทเรียนมากน้อยเพียงใด
3. บัตรแนะนำวิธีการเรียนด้วยตนเอง
4. สื่อการเรียน
5. ข้อทดสอบหลังเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547 : 52) กล่าวไว้ว่า ชุดการเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. คู่มือ เป็นคู่มือหรือแผนการสอนสำหรับผู้สอนใช้ศึกษาหรือปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆซึ่งมีรายละเอียดชี้แจงไว้อย่างชัดเจน เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน การจัดการชั้นเรียน บทบาทผู้เรียนเป็นต้น ลักษณะของคู่มืออาจจัดทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับก็ได้

2. บัตรคำสั่งหรือบัตรงาน เป็นเอกสารที่บอกให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บรรจุในชุดการเรียนรู้ บัตรคำสั่งหรือบัตรงานจะมีครบตามจำนวนกลุ่มหรือจำนวนผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษาคำสั่งให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมและการสรุปบทเรียน การจัดทำบัตรคำสั่งหรือบัตรงานส่วนใหญ่นิยมใช้กระดาษแข็ง 6 x 8 นิ้ว

3. เนื้อหาสาระและสื่อการเรียนประเภทต่างๆ จัดไว้ในรูปแบบของสื่อการสอนที่หลากหลายอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 ประเภทเอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร บทความ ใบความรู้ (Fact Sheet) ของเนื้อหาเฉพาะเรื่อง บทเรียนโปรแกรม เป็นต้น

3.2 ประเภทโสตทัศนูปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผ่นภาพ แผ่นภูมิ สมุดภาพ เทปบันทึกเสียง เทปโทรทัศน์ สไลด์ (Slide) วิกิตทัศน์ Video CD-ROM โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เป็นต้น

4. แบบประเมินผล เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดและประเมินความรู้ด้วยตนเองทั้งก่อนและหลังเรียน อาจเป็นแบบทดสอบชนิดจับคู่เลือกตอบหรือกาเครื่องหมายถูกผิดก็ได้

สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญของชุดการเรียนรู้นั้น ควรจะประกอบด้วยส่วนที่สำคัญได้แก่ คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรม สื่อการสอนกิจกรรม วิธีการดำเนินการ ตลอดจนแบบประเมินผลเพื่อคว่าผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างชุดการเรียนรู้

ในการสร้างชุดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องศึกษาหลักทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างชุดการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาเพื่อเป็นพื้นฐานในการจัดดังนี้

เคมป์ และเดย์ตัน (Kem & Dayton. 1985: 13-14 ; อ้างถึงในบุญเกื้อ กวรวาเวช. 2545 : 110) มีแนวความคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพอยู่ 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ

1. กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่ตีความพฤติกรรมมนุษย์เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Responses) บางทีจึงเรียกว่าการเรียนรู้แบบ SR สิ่งเร้าก็คือ ข่าวสารหรือเนื้อหาวิชาที่ส่งไปให้ผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการ

การเรียนการสอน โปรแกรมการเรียนการสอนอิงหลักการทฤษฎีนี้มาก โดยจะแยกลำดับขั้นของการเรียนออกเป็นขั้นตอนย่อยๆ และเพื่อผู้เรียนเกิดการตอบสนอง ก็จะสามารถทราบผลได้ทันทีว่าเกิดการเรียนรู้หรือไม่ ถ้าตอบสนองถูกต้องจะมีการเสริมแรง โปรแกรมการเรียนการสอนที่เป็นรายบุคคลอิงทฤษฎีนี้มาก

2. กลุ่มเกสตัลท์ หรือ สนาม หรือความรู้ความเข้าใจ (Gestalt, Field or Cognitive Theories) เป็นกลุ่มที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดกระทำเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของพฤติกรรมมนุษย์ ทฤษฎีนี้ถือว่าการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นขึ้นกับคุณภาพของสติปัญญาและความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์

3. กลุ่มจิตวิทยาทางสังคมหรือการเรียนรู้ทางสังคม (Social Psychology or Social Learning Theory) เป็นกลุ่มที่เริ่มได้รับความสนใจมากขึ้น ทฤษฎีนี้เน้นปัจจัยทางบุคลิกภาพและปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ การเรียนส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับกระทำทางสังคม โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงหรือผ่านการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ

ทฤษฎีสากลุ่มนี้มีความคล้ายคลึงกัน หรือมีจุดเน้นเกี่ยวกับการออกแบบและการใช้สื่อการเรียนการสอนดังนี้

1. แรงจูงใจ (Motivation) หากนักเรียนมีความต้องการ ความสนใจ หรือความปรารถนาที่จะเรียนรู้ก็จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีความหมายที่น่าสนใจสำหรับนักเรียน

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) นักเรียนแต่ละคนมีอัตราและวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดสื่อการสอนต้องคำนึงถึงประเด็นนี้ด้วย

3. วัตถุประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) ในการจัดการเรียนการสอนหากนักเรียนได้ทราบวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ก็จะทำให้นักเรียนมีโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ได้มากกว่าที่ไม่ทราบ นอกจากนี้วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ยังช่วยในการวางแผนสร้างสื่อการเรียนการสอนจะทำให้ทราบว่าควรบรรจุเนื้อหาใดในสื่อ

4. การจัดเนื้อหา (Organization of Content) การเรียนรู้จะง่ายขึ้นเมื่อมีการจัดเนื้อหาสาระในการเรียนรู้เป็นลำดับขั้น และสมเหตุสมผล

5. การเตรียมการเรียนการสอน (Pre-Learning Preparation) บางครั้งการเรียนรู้เนื้อหาสาระหนึ่งๆ จำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์เรียนรู้ที่มีมาก่อน ดังนั้นนั้นการสร้างชุดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงธรรมชาติ และระดับการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มเพื่อนจะเป็นการเตรียมความพร้อมกับผู้เรียน

6. อารมณ์ (Emotion) การเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลพอๆ กับความสามารถทางสติปัญญา ดังนั้นการสร้างชุดการเรียนการสอน ควรตอบสนองอารมณ์ ซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ

7. การมีส่วนร่วม (Participation) การเรียนรู้จะบังเกิดผลที่รวดเร็วและคงทน ถ้าหากให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทางสติปัญญา และทางกายภาพและควรจัดเป็นเวลานานกว่าการเรียนรู้โดยการฟังและการดู

8. การสะท้อนกลับ (Feedback) การเรียนรู้จะเพิ่มขึ้นหากนักเรียนได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจ

9. การเสริมแรง (Reinforcement) เมื่อนักเรียนบรรลุผลในการเรียนรู้เนื้อหาสาระได้แล้วก็จะถูกกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อไป ซึ่งการเรียนรู้ก็จะเป็นรางวัลที่สร้างความเชื่อมั่นและส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในทางบวกแก่นักเรียน

10. การฝึกพัฒนาการทำซ้ำ (Practice and Repetition) บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ในเรื่องความรู้และทักษะได้ จะต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติและการทำซ้ำอยู่เสมอ ซึ่งจะนำไปสู่ความคงทนในการเรียนรู้

11. การนำไปประยุกต์ใช้ (Application) ผลลัพธ์ที่พึงปรารถนาของการเรียนรู้ คือ การเพิ่มความสามารถของแต่ละบุคคลในการประยุกต์หรือการถ่ายโยงการเรียนรู้ คือ สามารถนำไปปรับใช้กับการแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ใหม่

จากแนวคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าว สามารถเป็นแนวทางในการสร้างชุดการเรียนรู้ พอสรุปได้ดังนี้

1. ได้รับความสนใจและความสามารถในการตอบสนองต่อผู้เรียนได้ทันที
2. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม
3. ให้ความรู้แก่ผู้เรียนเป็นขั้นตอนที่ละน้อยๆ จากง่ายไปยาก
4. คำนึงถึงวุฒิภาวะและความสามารถของผู้เรียน
5. ให้ผู้เรียนสามารถทราบผลในการเรียนทันทีเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ

ขั้นตอนในการสร้างชุดการเรียนรู้

ในการสร้างชุดการเรียนรู้ ต้องศึกษาองค์ประกอบและขั้นตอนในการสร้างให้เข้าใจ จะต้องมีการสำรวจพิจารณา เลือกองค์ประกอบของชุดการสอนแต่ละอย่างให้เหมาะสม แล้วมีการทดลองกับผู้เรียน ปรับปรุงแก้ไขจนเป็นที่พอใจจึงนำไปใช้ ซึ่งกรมสามัญศึกษา (2545 : 149-151) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างชุดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ด้านนักเรียน

1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วจัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2 เนื้อหาต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

2. การสร้างชุดการเรียนรู้

2.1 ชุดการเรียนรู้ต้องเกี่ยวกับบทเรียนมาแล้ว

2.2 มีคำชี้แจงง่ายๆและสั้นๆเพื่อให้เด็กเข้าใจ

2.3 เรียงลำดับขั้นตอนของความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ

2.4 ชุดการเรียนรู้น่าสนใจ ทำท่ายให้แสดงความสามารถ

2.5 ต้องมีความถูกต้อง ครูจะต้องตรวจพิจารณาให้ดี อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

2.6 เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่

กำหนดให้นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ค่าความยากง่ายต่างกัน นั่นคือควรมีแบบฝึกหัดให้
หลายๆ เด็กที่มีความสามารถจะได้ทำมาก

วาสนา ชาวหา (2545 : 132-137) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างไว้ ดังนี้

1. ชั้นวางแผนทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 กำหนดเนื้อหาเรื่อง ขอบข่ายเรื่อง และระดับชั้นเพื่อจะได้ดำเนินเรื่องให้
เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและถูกต้อง

1.2 การวางจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนบทเรียนให้เป็นไปตาม
จุดหมายที่วางไว้ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิด

1.2.1 จุดมุ่งหมายทั่วไป เป็นจุดมุ่งหมายกว้างๆ ของวิชานั้น

1.2.2 จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะทำให้ดำเนินเรื่อง
ได้ตามความมุ่งหมาย เพราะจุดมุ่งหมายนี้กระจ่างที่สุด ซึ่งทุกคนสามารถเข้าใจตรงกัน และผู้วัด
สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้.

1.3 การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการแตกเนื้อหาให้ละเอียด และเรียงลำดับจากง่ายไป
ยาก โดยระมัดระวังการข้ามขั้นตอนที่ควรจะกล่าวถึง และความสับสนในการเรียงเนื้อหาสิ่งใดควร
กล่าวก่อน สิ่งใดควรกล่าวทีหลัง การกระทำขั้นนี้เรียกว่า “การวิเคราะห์ภารกิจ” ซึ่งเป็นสิ่งที่
สำคัญมากเพราะจะทำให้ นักเรียนสามารถเข้าใจได้ตลอดบทเรียน

1.4 สร้างแบบทดสอบเพื่อนำไปใช้ทดสอบก่อนเรียน และหลังจากได้เรียนบทเรียน
แล้ว ซึ่งจะ เป็นเครื่องชี้ว่าบทเรียนนี้ใช้ได้หรือไม่ แบบทดสอบที่ใช้ก่อนและหลังบทเรียนนี้ควรจะ
เป็นฉบับเดียวกัน หรือถ้าเป็นคนละฉบับก็ควรเป็นแบบทดสอบที่วัดในเนื้อหาเดิมและตรงตาม
จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เพียงแต่ว่าข้อความหรือวิธีการพลิกแพลงแตกต่างกันออกไป

2. ขั้นตอนการเขียน การเขียนบทเรียนนั้นประกอบด้วยหน่วยย่อยๆ ที่เรียกว่า กรอบ โดยเริ่มจากกรอบเริ่มต้นแล้วตามด้วยกรอบฝึก ทั้งสองกรอบนี้รวมเรียกว่า กรอบสอน ในกรอบสอนนี้จะป้อนความรู้ให้ทีละน้อยจนคาดว่านักเรียนเข้าใจดีในเรื่องย่อยหรือจุดสอน ในจุดสุดท้ายของกรอบสอนจะมีกรอบสอบ เพื่อดูว่านักเรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียนหรือยัง แล้วจึงจะไปยังกรอบสอนและกรอบฝึกต่อไป

3. ขั้นตอนทดลอง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การทดลองเป็นรายบุคคลและแก้ไข ควรเลือกนักเรียนในการทดลองที่อ่อนกว่าปานกลางเล็กน้อย โดยการทดสอบเสียก่อน จากนั้นให้ผู้เรียนเรียนบทเรียนในขณะเดียวกันผู้สร้างบทเรียนต้องคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและจดบันทึกไว้ เพื่อที่จะได้นำไปขัดเกลาบทเรียนให้ใช้ได้เหมาะสมต่อไป เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้วให้ทำแบบทดสอบอีกครั้งหนึ่ง

ระยะที่ 2 การทดลองเป็นกลุ่มและปรับปรุงแก้ไข นักเรียนที่จะนำมาทดลองในระยะนี้ ควรจะเป็นนักเรียนปานกลาง 5-8 คน ก่อนจะทำการทดลองควรจะได้สร้างความเข้าใจแก่นักเรียนเสียก่อน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจว่าคนที่เป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปรับปรุงบทเรียนให้ดีขึ้น

ระยะที่ 3 การทดลองภาคสนาม หรือทดลองกับห้องเรียนจริง และปรับปรุงแก้ไข ดำเนินการเหมือนระยะแรกๆ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขจนเป็นที่แน่ใจว่า เหมาะสมที่จะนำมาใช้

4. ขั้นใช้ผลผลิต เป็นขั้นนำบทเรียนที่ผ่านการทดลองทั้ง 3 ครั้ง ไปใช้กับนักเรียนที่อยู่ในสภาพชั้นเรียนต่างๆ ไป ซึ่งผู้สร้างจะต้องผลิตติดตามผลการใช้บทเรียนอยู่เสมอเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น

ชัยงค์ พรหมวงศ์ (2551 : 75) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างชุดการเรียนรู้อย่างมีระบบในการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้แผนจุฬาหรือเรียกย่อๆว่า CHULAPLAN โดยมีรายละเอียด 10 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ เป็นการกำหนดหมวดวิชา กลุ่มประสบการณ์หรืออาจจะเป็นการบูรณาการกับเนื้อหาวิชาอื่น

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดหน่วยการสอน เป็นการแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยสำหรับการสอนแต่ละครั้ง ซึ่งอาจเป็นหน่วยการสอนละ 60 นาที 120 นาที หรือ 180 นาที โดยขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชาหรือระดับชั้น

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดหัวเรื่อง เป็นการแบ่งเนื้อหาของหน่วยการสอนให้ย่อยลงมา

โดยพิจารณาเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนในเนื้อหานั้นๆ ประกอบกัน

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดคโมทัศน์และหลักการ เป็นการกำหนดสาระสำคัญจาก หัวเรื่องในหน่วยนั้นๆ โดยพิจารณาว่าในหัวเรื่องนั้น มีสาระสำคัญหรือหลักเกณฑ์อะไรที่นักเรียน จะต้องเรียนรู้หรือให้เกิดขึ้นหลังจากเรียนชุดกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดวัตถุประสงค์ เป็นการเขียนจุดประสงค์ของการสอนในหน่วย นั้นๆ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนควรจะต้องมีพฤติกรรมอย่างไร หลังจากเรียนเรื่องนั้นแล้ว

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดกิจกรรมการเรียน จะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นแนวทางในการผลิตสื่อการสอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 7 การกำหนดการประเมินผล เป็นการกำหนดวิธีการที่จะวัดว่านักเรียนเรียน แล้วสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยเนื้อหานั้นๆ หรือไม่ โดยพิจารณาวัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรมที่เตรียมไว้

ขั้นตอนที่ 8 การเลือกและผลิตสื่อการสอน ลักษณะเนื้อหาและลักษณะนักเรียนตามที่ กำหนดไว้ สื่อชนิดใดหรือกิจกรรมการเรียนแบบใดจึงจะเหมาะสมสอดคล้อง และทำให้นักเรียน บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนมากที่สุด

ขั้นตอนที่ 9 การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรม เป็นการนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้ เพื่อตรวจดูว่า ชุดกิจกรรมนั้นสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์เพียงใดและ หากพบว่ามีข้อบกพร่องก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไขจนทำให้การเรียนรู้จากชุดการสอนนั้นบรรลุ วัตถุประสงค์ที่วางไว้

ขั้นตอนที่ 10 การใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ผ่านการทดลองหาประสิทธิภาพและ ปรับปรุงแล้วจึงจะสามารถนำไปใช้ในห้องเรียนปกติได้ โดยจะมีขั้นตอนในการใช้ดังนี้

10.1 นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อน เรียนเนื้อหานั้นๆ

10.2 การนำเข้าสู่บทเรียน

10.3 การประกอบการเรียนการสอน

10.4 การสรุปบทเรียน

10.5 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อพิจารณาว่านักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของ การเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างชุดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพนั้น ควรจะศึกษาหลักสูตร ให้ชัดเจน กำหนดความมุ่งหมาย เลือกเนื้อหา ตั้งจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะสร้าง มีการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อรวบรวมเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และควรจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนในชุดกิจกรรม ให้เข้าใจ และเหมาะสมกับวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล และประเมินผลการเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ในเรื่องนั้นๆ

ขั้นตอนในการใช้ชุดการเรียนรู้

การเรียนรู้ในชุดการเรียนรู้นั้น ผู้ใช้ต้องศึกษาขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมให้เข้าใจ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547 : 56) กล่าวว่า การใช้ชุดกิจกรรมจะใช้ตาม วัตถุประสงค์ที่สร้างขึ้น มีขั้นตอนโดยสรุปดังนี้

1. ขั้นทดสอบก่อนเรียนได้ทดสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน อาจใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที และควรเฉลยผลการทดสอบให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ทราบ พื้นฐานความรู้ของตน
2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้
3. ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องชี้แจงและอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างละเอียดทุกขั้นตอนก่อนลงมือทำกิจกรรม
4. ขั้นสรุปบทเรียน ผู้สอนนำสรุปบทเรียนซึ่งอาจทำได้โดยการถามหรือผู้เรียนสรุปตามความเข้าใจหรือสาระที่ได้จากการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนมีความคิดรวบยอดตามหลักการที่กำหนด
5. ประเมินการเรียนรู้ โดยทำข้อสอบหลังเรียนเพื่อประเมินว่าผู้เรียนบรรลุตาม วัตถุประสงค์หรือไม่ เพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนในกรณีที่ยังไม่ผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดข้อใดข้อหนึ่ง

บุญเกื้อ กวรวาเวช (2545 : 110) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม ผู้เรียนต้องลงมือ ทำกิจกรรมในการเรียนด้วยตนเองตลอด ถ้าผู้เรียนยังเป็นเด็กเล็ก ไม่มีวุฒิภาวะและวินัยในตนเอง หรือความรับผิดชอบพอแล้ว ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ควร ทั้งนี้เด็กอาจจะ ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ในการเรียนไม่เข้าใจงานที่สั่งให้ทำหรือขาดการมีส่วนร่วมในการเรียนเพราะ มีช่วงความสนใจสั้น เกิดความเบื่อหน่าย เป็นต้น

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนต้องลงมือการทำกิจกรรมด้วยตนเอง ก่อนการเรียนรู้ครูควรชี้แจงการเรียนกับผู้เรียนให้เข้าใจเนื้อหาที่จะเรียน และกิจกรรมจุดประสงค์ การเรียนรู้ เริ่มต้นจากให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามก่อนเรียน สอนขั้นนำ ต่อมาเริ่มให้ความรู้โดย วิธีการที่จัดไว้ในแผน ปิดการสอนโดยสรุปพร้อมกัน อาจสนทนาถึงชุดกิจกรรมว่าเป็นอย่างไร ครู ควรควบคุมเวลาในการจัดกิจกรรมด้วย

ประโยชน์ของชุดการเรียนรู้

ชุดการเรียนรู้ถือว่าเป็นสื่อที่มีความเหมาะสม ช่วยสร้างความสนใจ รวมทั้งช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถของแต่ละคน และสร้างความมั่นใจให้แก่ครู เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีการจัดกระบวนการการใช้สื่อ ผลิตสื่อ และกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งมีข้อเสนอแนะการใช้สำหรับครู ทำให้ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้คือ

พรณี บรรจง (2542 : 96) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า

1. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ
2. ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้ในแนวเดียวกัน
3. ครูดำเนินการสอนได้ตามวัตถุประสงค์
4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
5. ผลภาระของครูผู้สอน ไม่ต้องสอนโดยวิธีการบรรยาย หรืออธิบายและแก้ปัญหา

ครูผู้สอนที่ยังไม่พร้อมที่จะสอน

บุญเกื้อ กวรวาเวช (2545 : 110-111) ได้กล่าว ประโยชน์ของชุดกิจกรรมการสอนไว้

ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนแบบรายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ ความสนใจตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละคน
2. ช่วยขจัดปัญหาการขาดแคลนครู เพราะชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองหรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย
3. ช่วยให้การศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำเอาชุดการสอนไปใช้ได้ทุกสถานที่และเวลา
4. ช่วยลดภาระและช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครู เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ สามารถนำไปใช้ได้ทันที
5. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้
6. ช่วยให้ครูได้วัดผลผู้เรียนได้ตามความมุ่งหมาย
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
8. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ
9. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพ นับถือความคิดเห็นของผู้อื่น

คังนี้ นวลละออง ห่วงรัก (2548 : 42) ได้กล่าวไว้ว่า ชุดการเรียนรู้มีคุณค่าและประโยชน์

1. ช่วยให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในแนวเดียวกัน
3. ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจของตนเอง
4. ช่วยลดภาระ สร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ครู
5. แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล
6. ช่วยให้ครูวัดผลได้ตรงตามความมุ่งหมาย
7. ช่วยให้ครูสามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่มีความสลับซับซ้อนได้ดี
8. ช่วยแก้ปัญหาในกรณีที่ครูขาด หรือขาดแคลนผู้ชำนาญเฉพาะวิชา
9. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์และบุคลิกภาพของครู
10. ช่วยส่งเสริมการเรียนแบบต่อเนื่องหรือการศึกษานอกระบบ เพราะผู้เรียนสามารถ

ศึกษาจากชุดการเรียนรู้ได้ทุกเวลา

สรุปได้ว่า ชุดการเรียนรู้ มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลายด้านทั้งด้าน ผู้สอนผู้เรียน เช่น ลดภาระการสอนของครู ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้ในแนวเดียวกัน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบ

การจัดการเรียนการสอนรูปแบบชิปปา

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA Model) หรือรูปแบบการประสานห้าแนวคิดซึ่ง ทิศนา แจมมณี (2550 : 282) ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ใช้แนวคิดทางการศึกษาต่าง ๆ ในการสอนมาเป็นเวลาประมาณ 30 ปี และพบว่าแนวคิดจำนวนหนึ่งสามารถใช้ได้ผลดีตลอดมาทำให้เกิดแบบแผนขึ้นแนวคิดดังกล่าว ได้แก่

1. แนวคิดการสร้างองค์ความรู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม และการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้
4. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการ
5. แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนการเรียนรู้

ได้ใช้แนวคิดเหล่านี้ในการจัดการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะ ที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction of knowledge) มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction)

กับเพื่อน บุคคลอื่น ๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งอาศัยทักษะกระบวนการ (Process Skills) ต่าง ๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ นอกจากนั้นการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องได้ดี หากผู้เรียนอยู่ในสภาพที่มีความพร้อมในการรับรู้ และเรียนรู้ มีประสาทการรับรู้ที่ตื่นตัวไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพดังกล่าวได้ก็คือ การให้เคลื่อนไหวร่างกาย (Physical Participation) อย่างเหมาะสม กิจกรรมที่มีลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเองและความรู้ ความเข้าใจที่เกิดขึ้น จะมีความลึกซึ้งและอยู่คงทนมากขึ้น หากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (Application) ในสถานการณ์ที่หลากหลาย

ความเป็นมาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซีปปา (CIPPA Model)

ทิสนา แคมมณี (2542 : 2 – 11) ได้ให้แนวคิดว่าการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ได้ผลดีที่สุดนั้น ต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องว่า “ศูนย์กลาง” นั้นคืออะไรหรือเป็นอย่างไร การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ไม่ได้หมายถึงการจัดให้ผู้เรียนไปนั่งเรียนรวมกันกลางห้อง เพื่อให้เป็นศูนย์กลางของห้องเรียน การให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (Center of Attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ การให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ หากผู้เรียนมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมาก ผู้เรียนจะมีบทบาทในการเรียนรู้มากและควรจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีตามมา การมีส่วนร่วม (Active Participation) หมายถึง การมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ หรือมีใจจดจ่อผูกพันกับสิ่งที่ทำ มิใช่เพียงทำไปให้เสร็จภารกิจเท่านั้น ดังนั้น การที่จะจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม กิจกรรมนั้นจะต้องมีลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่าง “Active” คือ ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัว ตื่นใจ มีใจจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย (Physical Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัว พร้อมทั้งจะรับข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เพราะการรับรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ หากผู้เรียนไม่มีความพร้อมในการรับรู้ แม้ว่าการให้ความรู้ที่ดี ๆ ผู้เรียนก็ไม่สามารถรับได้
2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญา (Intellectual Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวทางสติปัญญา สามารถกระตุ้นสมองของผู้เรียนเกิดการเคลื่อนไหว โดยเรื่องที่จะให้ผู้เรียนคิดต้องไม่ง่ายเกินไป และยากเกินไป เรื่องที่จะให้ผู้เรียนคิดต้องเหมาะสมกับวัยและความสามารถ

ของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดหรือลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. กิจกรรมเรียนรู้ที่ควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านสังคม (Social Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านสังคม ซึ่งจะส่งผลถึงการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ด้วย

4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางอารมณ์ (Emotion Participation) คือ เป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้นั้น เกิดความหมายต่อตนเอง มักเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประสบการณ์และความเป็นจริงของผู้เรียน จะต้องเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน โดยตรงหรือใกล้ตัวผู้เรียน

ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model)

ทิสนา แชมมณี (2542 : 14 – 15) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา เป็นรูปแบบของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง ที่ได้รับความสนใจ และมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความจำกัดความของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบชิปปา ซึ่งมีความหมายตามตัวอักษร ดังนี้

C หมายถึง Construct คือ การให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการแสวงหาข้อมูล ทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สร้างความหมาย สังเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อความรู้

I หมายถึง Interaction คือ การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด และประสบการณ์แก่กันและกัน

P หมายถึง Physical Participation คือ การให้ผู้เรียนมีบทบาท มีส่วนร่วมในการเรียนให้มากที่สุด

P หมายถึง Process and Product คือ การให้ผู้เรียนรู้กระบวนการควบคุมไปกับผลงาน ข้อความที่สรุปได้

A หมายถึง Application คือ การให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

แนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model)

ผู้เสนอแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา คือ ทิสนา แชมมณี แนวคิดดังกล่าวมาจากแนวคิดทางการศึกษาของ จอห์น ดีวีย์ (John Dewey) ซึ่งเป็นผู้คิดเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการกระทำ (Learning by Doing) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ เปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับเป็นผู้เรียน และเปลี่ยนบทบาทของครูผู้สอน

หรือผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้เป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ เปลี่ยนจุดเน้นการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อยู่ที่ผู้เรียนมากกว่าผู้สอน ผู้เรียนกลายเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน หมายถึง การให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (Center of Attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วม (Active Participation) หมายถึง การมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น คำนึงถึง มีใจจดจ่อผูกพันกับสิ่งที่ทำ

ทิสนา เขมมณี (2542 : 2-4) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา มาจากแนวคิด 5 แนวคิด ที่ใช้เป็นฐานในการจัดการศึกษาโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วย

C (Construction of Knowledge)

C คือ แนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเคลื่อนไหวทางสติปัญญา หรือเป็นกิจกรรมที่ทำทลายความคิดของผู้เรียน ให้กระตือรือร้นของผู้เรียนให้เกิดการเคลื่อนไหว ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจดจ่อในการคิด สนุกที่จะคิด โดยเรื่องนั้นจะต้องไม่ง่ายและไม่ยากเกินไป ดังนั้นครูจึงต้องหาประเด็นการคิดที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดหรือลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อสร้างความหมายและความเข้าใจให้แก่ตนเอง

I (Interaction)

I คือ Interaction หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) แม้ว่ากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเป็นกระบวนการสมองหรือสติปัญญาเป็นสำคัญ แต่ต้องอาศัยกระบวนการทางสังคมด้วย เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่สมองจำเป็นต้องใช้ในการคิด หรือสร้างความหมายต่าง ๆ จากแนวคิดของกระบวนการกลุ่ม (Group Process) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่ม รวมทั้งสิ่งแวดล้อมรอบตัวว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของผู้เรียนด้วย ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจึงช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งเป็นแหล่งความรู้ที่มีคุณค่า

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง การให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยการทำกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งตอบสนองต่อทฤษฎีการรับรู้ และหลักความพร้อมในการเรียนรู้ การให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเคลื่อนไหวร่างกาย ช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัวพร้อมที่จะรับข้อมูลการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น การรับรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญ หากผู้เรียนไม่พร้อมในการรับรู้ แม้จะมีการให้ความรู้ที่ดี ผู้เรียนก็ไม่สามารถรับได้ การเคลื่อนไหวร่างกายช่วยให้ประสาทรับรู้ตื่นตัว กิจกรรมที่จัดควรช่วยให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสมกับวัยและรับความสนใจ คือ กิจกรรมที่หลากหลาย เอื้ออำนวยให้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายช่วยให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้

มีความกระฉับกระเฉง ตื่นตัว ไวต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

P (Process Learning)

P คือ Process Learning มาจากแนวทางการเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม เราจึงจำเป็นต้องส่งเสริมฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะทางสติปัญญาและทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น ทักษะการแสวงหาความรู้และการศึกษาด้วยตนเอง ทักษะการสืบค้นแหล่งความรู้ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการจับใจความ การทำผังความรู้ การเขียน การอธิบายและการสรุป ทักษะการคิดและกระบวนการคิดต่าง ๆ เช่น ทักษะการคิดเปรียบเทียบจำแนก วิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดโครงสร้าง จัดระบบ รวมทั้งกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะการจัดการ ทักษะการทำงานกลุ่มหรือทำงานเป็นทีม ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา ควรให้ครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหาความรู้ และทักษะกระบวนการทั้งหลายที่จะต้องใช้ในการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองตามแนวทางการสร้างความรู้ และเน้นการฝึกฝนกระบวนการทั้งหลายที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ตามแนวคิดของการเรียนรู้กระบวนการ

A (Application)

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขั้นต่อไปเรื่อย ๆ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีแต่เพียงการสอนเนื้อหาสาระให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยขาดกิจกรรมการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เพราะเป็นจุดอ่อนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของคนไทย ดังจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนทุกคนมีการปฏิบัติหรือมีพฤติกรรมการนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในชีวิตจริงค่อนข้างน้อย ผู้เรียนขาดการฝึกฝนการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้แบบชิปปา ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทบทวนความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้ของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน

ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่

ขั้นนี้เป็นการแสวงหาข้อมูล ความรู้ใหม่ที่ผู้เรียนยังไม่มีจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ ซึ่งครูอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้

ขั้นที่ 3 การทำความเข้าใจข้อมูลความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลความรู้ที่หามาได้ ผู้เรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล ประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิดและกระบวนการกลุ่มในการอภิปรายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งอาจจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเอง รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนเองให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่นและได้รับประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่และจัดสิ่งที่เรียนรู้ให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

ขั้นที่ 6 การแสดงผลงาน

ขั้นนี้เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนเองให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ตอบข้อหรือตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์

ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้

ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน การนำความรู้ความเข้าใจของตนเองไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา และความจำในเรื่องนั้น ๆ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนตั้งแต่ขั้นที่ 1 – 6 เป็นกระบวนการของการสร้างองค์ความรู้ ซึ่งจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้และฝึกฝนทักษะกระบวนการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ขั้นตอนแต่ละขั้นตอนช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมอย่างหลากหลายที่มีลักษณะได้มีการเคลื่อนไหวทางร่างกาย สติปัญญา ทางอารมณ์และทางสังคมอย่างเหมาะสม อันช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัว สามารถรับรู้และเรียนรู้ได้อย่างดี ส่วนขั้นตอนที่ 7 เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ จึงทำให้รูปแบบนี้มีคุณสมบัติครบตามหลัก CIPPA การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ CIPPA มี 7 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนสนองต่อหลักการและจุดมุ่งหมายของการสอน โดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ

แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยการวางแผน และการเตรียมการที่ดี แผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญและมีประโยชน์สำหรับ ครูผู้สอนเพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้มีผู้ให้ความหมายต่าง ๆ กัน ดังนี้

บุรชัย สิริมหาสาร (2547 : 14) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสาร ที่จัดทำขึ้นเพื่อแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตร ทำให้ครูผู้สอนสามารถนำไปจัดการเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมง

เขียน วันทนียตระกูล (2551 : 45) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการสอนนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอน ตลอดจนภาคเรียนมาสร้าง เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน และการวัดผลประเมินผล โดยจัดเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้น ของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 37) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทาง หรือแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่จัดเตรียมขึ้นก่อนจะทำการสอน ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ดีจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และควรมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัด และประเมินผลครบถ้วนและสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างเป็นเอกภาพ

เสวียน ประวรรณธา (2553 : 22) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน กระบวนการวัดและประเมินผลที่ครูจัดสร้างขึ้น ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเพื่อใช้สำหรับจัดมวลด ประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะตามที่ตั้งไว้และสนองตอบเจตนารมณ์ของหลักสูตร

ศรีประภา แจ่มไชสง (2555 : 32) สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหา มาตรฐานรายวิชา และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิเคราะห์ จากคำอธิบายรายวิชา รายปี หรือรายภาค และหน่วยการเรียนรู้ที่จัดทำกำหนดเป็นแผนการจัดการ เรียนรู้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ ไว้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งสอดคล้องกันระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อ การวัดผลประเมินผล เพื่อให้นักเรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามที่หลักสูตร กำหนด

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้มีผู้ให้ความสำคัญไว้ดังนี้ บูรณชัย ศรีมหาสาร (2547 : 16) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้ของครูสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้จากสื่อ นวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กหรือการประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม และวิธีการวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนาวิชาชีพ ของตน

3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะทำการสอนแทน สามารถจัด กิจกรรมได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการจัดการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่ง สามารถนำไปเสนอผลงานทางวิชาการ เพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปี เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งหรือระดับให้สูงขึ้น และใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2548 : 164) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. กำหนดแนวทางการสอนให้ครูผู้สอน จะสอนอะไร สอนทำไม สอนอย่างไร และ จะประเมินผลอย่างไร

2. ทำให้ผู้สอนมั่นใจในการสอน เพราะได้เตรียมการไว้พร้อมแล้ว

3. ทำให้สอนอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้สอนมีความพร้อมมีความมั่นใจและทราบ เนื้อหาที่จะสอนแล้ว

4. ทำให้ประหยัดเวลาในการสอน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 281) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนวิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการจัดทำ

อย่างมีหลักการที่ถูกต้อง

2. ช่วยให้ครูมีสื่อการสอนที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ทำให้สอนได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตร และสอนได้ทันเวลา
  3. เป็นผลของวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้
  4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอนแทนในกรณีที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้
- สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอน เพราะแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการกำหนดขั้นตอนและรายละเอียดของการจัดการเรียนรู้ในครั้งนั้น ๆ ว่า จะจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลอะไรกับผู้เรียน ด้วยวิธีการใดอย่างเป็นระบบแผนการจัดการเรียนรู้ จึงเปรียบเสมือนเป้าหมายของความสำเร็จที่ครูผู้สอนคาดหวังไว้

ขั้นตอนการทำแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นผลของการเตรียมการอย่างเป็นรูปธรรมของการแปลงหลักสูตรสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงขั้นตอนของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545 : 139-140) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1. เลือกรูปแบบแผนการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้วมาพิจารณาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตั้งชื่อแผนตามหัวข้อสาระการเรียนรู้
3. กำหนดจำนวนเวลา ระบุระดับชั้น
4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากผลการเรียนรู้รายปี/รายภาค ที่เลือกไว้เขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา โดยยึดหลักการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ของ ลินน์ มอริส (Lynn Morris) ที่ว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ต้อง

เมจเจอร์ (Robert Mager) คือ

- 4.3.1 พฤติกรรม (Overall Behavior)
  - 4.3.2 สถานการณ์หรือเงื่อนไข (Important Conditional)
  - 4.3.3 เกณฑ์ (Criterion)
5. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับหัวข้อ

สาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ปลายทางตามธรรมชาติวิชา

6. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้จะเป็นเนื้อหาใหม่ของมวลเนื้อหาที่กำหนดไว้ที่จำเป็นต้องสอน

7. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหา นั้น ๆ

8. เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม

9. เลือกสื่ออุปกรณ์ สำหรับใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ที่เลือกมา เช่น รูปภาพ บัตรคำ วีดิทัศน์

10. จัดทำลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงขั้นตอนการสอนตามธรรมชาติวิชา ตามจุดประสงค์นำทาง และควรคำนึงถึงการบูรณาการเทคนิคและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เข้าไว้ในแต่ละขั้นตอนด้วย

11. กำหนดการวัดผลประเมินผลโดยระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดระหว่างเรียน ตามจุดประสงค์ย่อย/นำทาง และที่เกิดหลังการเรียนการสอนเมื่อจบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการวัดหลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสม เช่น ปฏิบัติจริง การทดสอบความรู้ การทำงานกลุ่ม ฯลฯ

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2551 : 288) กล่าวถึง การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นงานสำคัญยิ่งของครูผู้สอน เพราะเป็นการเตรียมการสอนที่สมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรเป็นเบื้องต้นก่อนที่จะลงมือเขียน โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน

1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา

1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1.3 คำอธิบายรายวิชา

1.4 โครงสร้างของหลักสูตร

1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้

1.6 แผนการจัดการเรียนรู้

2. ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการ เพื่อ

2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงชั้นและระดับชั้น ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพื่อเพิ่มเติมอีกให้สมบูรณ์

2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องควรปรับและนำมาเขียนในแผนการจัดการเรียนรู้

ให้ชัดเจนต่อไป

2.3 นำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

3. ชั้นเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

ชั้นเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นสำคัญซึ่งผู้เขียนต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง กำหนดสื่อการสอนและการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน อย่างไรก็ตาม ควรได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร กล่าวคือ ควรได้จัดการเรียนการสอนอย่างเป็นกระบวนการและใช้กระบวนการต่างๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการ 9 ประการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องศึกษาหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้เพื่อนำมาสู่การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนำไปสู่การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย มีนักการศึกษากล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ไว้ดังนี้

ทิสนา แคมมณี (2546 : 28-29) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีประกอบด้วย ลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเอาไว้ ตลอดจนปรัชญาของโรงเรียน
2. พิจารณากำหนดจุดประสงค์เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น
3. จัดเนื้อหาที่สอนให้เหมาะสมกับเวลา และสภาพความเป็นจริงของท้องถิ่น เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง
4. ลำดับหัวข้อ เนื้อเรื่อง ได้เหมาะสมกลมกลืนกัน พร้อมทั้งเชื่อมโยงประสบการณ์เก่ากับประสบการณ์ใหม่ให้สัมพันธ์สอดคล้องกัน โดยตลอด
5. พิจารณากำหนดการใช้เวลาทำการสอนแต่ละเรื่อง แต่ละหัวข้อให้เหมาะสม ใช้วิธีการวิเคราะห์หลักสูตรเป็นแนวในการกำหนด
6. กำหนดกิจกรรมและประสบการณ์โดยคำนึงถึง

6.1 วิชาของผู้เรียน

6.2 สภาพแวดล้อม

6.3 กาลเวลา ความสนใจของผู้เรียน การนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

6.4 การใช้แหล่งวิทยาการของท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

สมนึก กัทธยธนี (2549 : 5) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะต้องทำตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. เนื้อหาต้องเป็นรายคาบ หรือรายชั่วโมง โดยเขียนให้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง และเขียนเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญพอสังเขป

2. ความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการสำคัญต้องเขียนให้ตรงเนื้อหาที่จะสอน ส่วนนี้ถือว่าเป็นหัวใจของเรื่อง ครูต้องทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่จะสอนอย่างถ่องแท้ จึงจะเขียนความคิดรวบยอดได้อย่างมีคุณภาพ

3. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ต้องเขียนให้สอดคล้องกลมกลืน กับความคิดรวบยอด มิใช่เขียนตามอำเภอใจ หรือเขียนสอดคล้องเฉพาะเนื้อหาที่จะสอนเท่านั้น เพราะจะได้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่เป็นเพียงพื้นฐาน หรือพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความจำเป็นเท่านั้น

4. กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนี้ควรลำดับขั้นตอนที่คาดว่าจะสอนจริง ๆ โดยยึดเทคนิควิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

5. สื่อที่ใช้ควรเลือกใช้หรือจัดทำให้สอดคล้องกับเนื้อหา โดยยึดหลักที่ว่าสื่อดังกล่าวต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ในเนื้อหาได้ง่าย

6. การวัดผลต้องคำนึงถึงเนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และช่วงที่จะทำการวัดผล เพื่อตรวจสอบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ บรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ ธนิตย์ สุวรรณเจริญ (2553 : 1) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี คือ

1. เป็นแผนการสอนที่ทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน มีความสุขที่จะเรียน เพราะน่าสนใจ น่าติดตามขั้นตอนต่อ ๆ ไปของครู รวมถึงทำให้นักเรียน (แทบ) ทุกคนบรรลุจุดประสงค์อย่างรวดเร็ว

2. เป็นแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง ด้วยวิธีการหลากหลาย ตามหลักสูตรกำหนด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องคำนึงถึงเนื้อหา เวลาที่ใช้สอน ความคิดรวบยอดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สื่อนวัตกรรมที่จะใช้สอน และการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง จะต้องมีความสอดคล้องกัน สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้อาจแตกต่างกันไปบ้าง แต่เมื่อพิจารณาในส่วนที่สำคัญ ๆ ทุกสำนักก็มีส่วนคล้ายกันมากซึ่งจะนำมากล่าวพอเป็นแนวทางในการพิจารณาตัดสินใจ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2546 : 56) ได้กล่าวถึงแผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ ที่นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และการบันทึกผลหลังสอน

กาญจนา วัฒนาบุ (2548 :12) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ คือ มาตรฐานการเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ กระบวนการวัดและประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ และบันทึกหลังสอน

ทิสนา เขมมณี (2548 : 20) ได้นำเสนอองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้ คือ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล บันทึกหลังสอน ซึ่งได้ระบุไว้ 3 ประการ ได้แก่ ผลการเรียนรู้ ปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ไข

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบไปด้วย เรื่องที่สอน ระยะเวลาในการสอน มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบันทึกหลังสอน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อกระบวนการเรียนสอนไม่ว่าจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนอย่างไรก็ตาม สิ่งที่ยปรารถนาของครู คือ การสอนนั้นจะต้องทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสิ่งที่ใช้สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสิ่งหนึ่งก็คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาค้นคว้า มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้ ศิริชัย กาญจนวาสี (2548 : 161) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปริมาณหรือคุณภาพของความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมหรือลักษณะทางจิตใจ

โดยการเปลี่ยนแปลงเป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อันเป็นผลมาจาก
ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูผู้สอนจัดขึ้น

ทิสนา แคมมณี (2550 : 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ คือการทำให้สำเร็จ
(Accomplishment) หรือประสิทธิภาพทางการกระทำในทักษะ ที่กำหนดให้หรือด้านความรู้
ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Attained) การพัฒนาทักษะ
ในการเรียน อาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้
หรือทั้งสองอย่าง

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 53) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความรู้
ความสามารถในด้านวิชาการที่ได้จากการเรียนรู้เนื้อหาสาระตามจุดประสงค์ของวิชานั้น ๆ

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถของผู้เรียนที่ได้จาก
การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน
พร้อมทั้งเป็นตัวชี้วัดตัดสินผู้เรียนว่าผ่านการเรียนรู้ในเนื้อหาที่เรียนหรือไม่ และผลการจัดการเรียน
การสอนของครูมีประสิทธิภาพหรือไม่

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ถึงแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

นิภา เมธาวีชัย (2548 : 25) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพต่าง ๆ ของนักเรียนที่เรียนรู้อยู่มาแล้ว

จันทร์ ดิยะวงศ์ (2549 : 135) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของนักเรียนว่ามีความรู้
ความสามารถในเรื่องที่เรียนรู้อยู่แล้วหรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้ว มากน้อยเพียงใด

ทิสนา แคมมณี (2550 ข : 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึง
ความรู้ การพัฒนาทักษะการเรียน อาจพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้ คะแนนที่ได้จากงานที่
ครูมอบหมายให้ หรือทั้งสองอย่าง

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
สำหรับวัดความรู้ ความสามารถของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน ที่ใช้ในการวัดทางด้านความรู้
ความสามารถ ทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ เริ่มจากการวางแผนการสร้าง การลงมือสร้าง
การตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนที่จะนำไปใช้จริง

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีนักการศึกษาได้แบ่งประเภท

ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

สมนึก กัททิษณี (2546 : 73-79) ได้แบ่ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถามแล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และข้อคิดของแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-false Test) ลักษณะทั่วไปถือได้ว่าข้อสอบแบบกาถูก-ผิด คือ ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกลงกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น

3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยคหรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้เพื่อให้มีใจความและถูกต้อง

4. ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ (Short Answer Test) ลักษณะทั่วไปข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้นๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบ คำถามที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) ลักษณะทั่วไปเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดหนึ่ง โดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่งตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนด

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) ลักษณะทั่วไปข้อสอบแบบเลือกตอบนี้จะประกอบด้วย 2 ตอนคือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) กำหนดให้นักเรียนพิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกอื่นๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่ดีนิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกันดูเผินๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

เขาวดี วิบูลย์ศรี (2549 : 20-23) ได้กล่าวถึง ประเภทของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจำแนกตามมิติต่าง ๆ คือ

มิติที่ 1 จำแนกตามขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่วัด

มิติที่ 2 จำแนกตามลักษณะหน้าที่ทั่วไปของแบบทดสอบ

มิติที่ 3 จำแนกตามคำตอบที่ใช้

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 56) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้เนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอนนั้น โดยทั่วไปจะวัดผลสัมฤทธิ์ในวิชาต่างๆ ที่เรียนในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ อาจจำแนกออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินใจว่าผู้เรียนมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดี เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึง สถานภาพความสามารถของบุคคลนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นที่ใช้กลุ่มเปรียบเทียบ

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีหลายประเภท ได้แก่ ข้อสอบแบบอัตนัย แบบถูก-ผิด แบบเติมคำ แบบตอบสั้น ๆ แบบจับคู่ แบบเลือกตอบ แบบทดสอบอิงเกณฑ์ แบบทดสอบอิงกลุ่ม โดยการนำแบบทดสอบไปใช้ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกับผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย เนื้อหาและธรรมชาติของวิชา

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

มีนักการศึกษาได้อธิบายขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ดังนี้
 เขาวดี วิบูลย์ศรี (2549 : 178-179) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า การสร้างแบบทดสอบจะต้องมีวิธีการเตรียมตัว การวางแผนเพื่อให้แบบทดสอบดังกล่าวมีกลุ่มตัวอย่างของพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะต้องอาศัยกลวิธีในการสร้างแบบทดสอบ โดยดำเนินการตามขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปของการสอบให้อยู่ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยระบุเป็นข้อ ๆ และให้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเหล่านั้นสอดคล้องกับเนื้อหาสาระทั้งหมดที่จะทำการทดสอบด้วย

ขั้นที่ 2 กำหนดโครงเรื่องของเนื้อหาสาระที่จะทำการทดสอบให้ครบถ้วน

ขั้นที่ 3 เตรียมตารางเฉพาะหรือผังของแบบทดสอบเพื่อแสดงถึงน้ำหนักของเนื้อหาวิชาแต่ละส่วน และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ต้องการทดสอบให้เด่นชัด สั้น กระชับ และมีความชัดเจน

ขั้นที่ 4 สร้างข้อกระทงทั้งหมดที่ต้องการจะทดสอบให้เป็นไปตามสัดส่วนของน้ำหนักที่ระบุไว้ในตารางเฉพาะ

เพชรรัชต์ แก้วสุวรรณ (2552 : 1) ได้แบ่งขั้นตอนการสร้างไว้ 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนการสร้างแบบทดสอบ ประกอบด้วย

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการทดสอบ
2. กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้จากจุดมุ่งหมายของการทดสอบผู้สร้างข้อสอบจะต้องวิเคราะห์จำแนกเนื้อหาให้ครอบคลุม ส่วนพฤติกรรมที่วัดมี 6 ระดับ คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า
3. กำหนดลักษณะหรือรูปแบบของแบบทดสอบ อาจเลือกแบบทดสอบประเภท ความเรียงหรือแบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) แบบตอบสั้นและเลือกตอบหรือแบบทดสอบปรนัย (Objective Test) ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการทดสอบเช่นกัน
4. การจัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมที่ต้องการวัด ทำให้ผู้สร้างข้อสอบรู้ว่าในแต่ละเนื้อหาจะต้องสร้างข้อสอบในพฤติกรรมใดบ้าง พฤติกรรมละกี่ข้อ

5. กำหนดส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบ เช่น คะแนน ระยะเวลาในการสอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสร้างแบบทดสอบ เป็นการเขียนข้อสอบตามเนื้อหา พฤติกรรมและรูปแบบของแบบทดสอบที่กำหนดไว้ โดยจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับร่าง

ขั้นที่ 3 ขั้นตรวจสอบคุณภาพข้อสอบก่อนนำไปใช้ เมื่อสร้างแบบทดสอบเสร็จแล้ว จึงนำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบอาจพิจารณาทั้งคุณภาพของแบบทดสอบรายข้อ ได้แก่ ความยาก (Difficulty) อำนาจจำแนก (Discrimination) และคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้แก่ ความเที่ยงตรง (Validity) ความเชื่อมั่น (Reliability) การตรวจสอบสามารถทำได้ทั้งตรวจสอบเองและให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบ

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 65-73) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา และทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ ขั้นตอนแรกจะต้องทำการวิเคราะห์ว่าเนื้อหาหรือหัวข้อที่จะสร้างข้อสอบนั้น มีจุดประสงค์การเรียนรู้ อะไรบ้าง ทำการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาว่ามีโครงสร้างอย่างไร ทำการเขียนหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยทุกหัวข้อ พิจารณาความเกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาเหล่านั้น จากนั้นก็จัดทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือที่เรียกว่าตารางวิเคราะห์หลักสูตร ตารางนี้มี 2 มิติ คือ ด้านเนื้อหา กับด้าน สมรรถภาพที่ต้องการวัด และพิจารณาว่าจะออกข้อสอบทั้งหมดกี่ข้อ เขียนจำนวนข้อลงในช่องรวมช่องสุดท้าย จากนั้นพิจารณาว่าหัวข้อเรื่องใดสำคัญมากน้อยจึงเขียนลำดับความสำคัญลงไป

แล้วกำหนดจำนวนข้อที่จะวัดในแต่ละช่องขึ้นอยู่กับเรื่องนั้นว่าต้องการให้เกิดสมรรถภาพด้านใด มากน้อยต่างกัน

2. กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ ทำการพิจารณาและ คัดลึนใจว่าจะใช้ข้อคำถามรูปแบบใด ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ หลักการเขียนข้อคำถาม ศึกษาวิธี เขียนข้อสอบสมรรถภาพต่าง ๆ ศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบเพื่อนำมาใช้เป็นหลักในการ เขียนข้อสอบ

3. เขียนข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบใช้ตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบที่จัดทำไว้ ในขั้นตอนที่ 1 เป็นกรอบซึ่งทำให้สามารถออกข้อสอบวัดได้ครอบคลุมทุกหัวข้อ เนื้อหาและทุก สมรรถภาพ ส่วนรูปแบบและเทคนิคในการเขียนข้อสอบยึดตามที่ได้ศึกษาไว้ในขั้นที่ 2

4. ตรวจสอบข้อสอบ นำข้อสอบที่ได้เขียนไว้ในขั้นที่ 3 มาพิจารณาทบทวนอีกครั้ง หนึ่ง โดยพิจารณาถึงความถูกต้องตามหลักวิชา พิจารณาว่าแต่ละข้อวัดในเนื้อหาและสมรรถภาพ ตามตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือไม่ ภาษาที่ใช้เขียนมีความเข้าใจง่าย เหมาะสมดีแล้วหรือไม่ ตัวถูกตัวลวงเหมาะสมเข้าหลักเกณฑ์หรือไม่

5. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง นำข้อสอบทั้งหมดมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบ โดย จัดพิมพ์คำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบไว้ที่ปกของแบบทดสอบอย่างละเอียดและชัดเจน การจัดพิมพ์วางรูปแบบให้เหมาะสม

6. ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุงนำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มที่คล้าย กับกลุ่มตัวอย่างที่จะสอบจริง ซึ่งได้เรียนในวิชาหรือเนื้อหาที่จะสอบแล้วนำผลการทดสอบมาตรวจ ให้คะแนน ทำการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากของข้อสอบรายข้อ โดยใช้วิธีการ วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ คัดเลือกเอาข้อที่มีคุณภาพเข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าข้อที่ เข้าเกณฑ์มีจำนวนมากกว่าที่ต้องการก็ตัดข้อที่มีเนื้อหามากกว่าที่ต้องการ ซึ่งเป็นข้อที่มีอำนาจ จำแนกต่ำสุดออกตามลำดับ หลังจากนั้นนำเอาผลการสอบที่คิดเฉพาะข้อสอบที่เข้าเกณฑ์เหล่านั้น มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ต้องวิเคราะห์หลักสูตร คัดวงษ์หรือจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ สร้างข้อสอบ การ ตรวจสอบข้อสอบ และการตรวจสอบคุณภาพข้อสอบก่อนนำไปใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบว่า มีคุณภาพหรือไม่

ลักษณะที่ดีของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดีไว้ดังนี้ สิริพร ทิพย์คง (2545 : 195) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบที่ดีมีรายละเอียด

ดังต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรงเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปวัดในสิ่งที่เราต้องการวัดได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
2. ความเชื่อมั่น แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่น คือ สามารถวัดได้คงที่ไม่่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตาม เช่น ถ้านำแบบทดสอบไปวัดกับนักเรียนคนเดิมคะแนนจากการสอบทั้งสองครั้งควรมีความสัมพันธ์กันดี เมื่อสอบได้คะแนนสูงในครั้งแรกก็ควรได้คะแนนสูงในการสอบครั้งที่สอง
3. ความเป็นปรนัย เป็นแบบทดสอบที่มีคำถามชัดเจน เฉพาะเจาะจง ความถูกต้องตามหลักวิชา และเข้าใจตรงกัน เมื่อนักเรียนอ่านคำถามจะเข้าใจตรงกัน ข้อคำถามต้องชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน
4. การถามลึก หมายถึง ไม่ถามเพียงพฤติกรรมขั้นความรู้ความจำ โดยถามตามตำราหรือถามตามที่ครูสอน แต่พยายามถามพฤติกรรมขั้นสูงกว่าขั้นความรู้ความจำได้แก่ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า
5. ความยากง่ายพอเหมาะ หมายถึง ข้อสอบที่บอกให้ทราบว่าข้อสอบข้อนั้นมีคนตอบถูกมากหรือตอบถูกน้อย ถ้ามีคนตอบถูกมากข้อสอบข้อนั้นก็ง่ายและถ้ามีคนตอบถูกน้อย ข้อสอบข้อนั้นก็ยาก ข้อสอบที่ยากเกินความสามารถของนักเรียนจะตอบได้นั้นก็ไม่มี ความหมายเพราะไม่สามารถจำแนกนักเรียนได้ว่าใครเก่งใครอ่อน ในทางตรงกันข้ามถ้าข้อสอบง่ายเกินไป นักเรียนตอบได้หมด ก็ไม่สามารถจำแนกได้เช่นกัน ฉะนั้นข้อสอบที่ดีควรมีความยากง่ายพอเหมาะไม่ยากเกินไปไม่ง่ายเกินไป
6. อำนาจจำแนก หมายถึง แบบทดสอบนี้สามารถแยกนักเรียนได้ว่าใครเก่งใครอ่อน โดยสามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นประเภทๆ ได้ทุกระดับอย่างละเอียดตั้งแต่อ่อนสุดจนถึงเก่งสุด
7. ความยุติธรรม คำถามของแบบทดสอบต้องไม่มีช่องทางชี้แนะให้นักเรียนที่ฉลาดใช้ไหวพริบในการเอาได้ถูกต้องและไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่เกียจคร้านซึ่งดูตำราอย่างคร่าว ๆ ตอบได้ และต้องเป็นแบบทดสอบที่ไม่ลำเอียงต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

สมนึก ภักทิษณี (2546 : 67-71) ลักษณะของแบบทดสอบที่ดีมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง ลักษณะแบบทดสอบทั้งฉบับที่สามารถวัดได้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการ หรือวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ความเที่ยงตรงจึงเปรียบเสมือนหัวใจ
2. ความเชื่อมั่น (Reliability) หมายถึง ลักษณะแบบทดสอบทั้งฉบับที่สามารถวัดได้คงที่คงวาไม่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะทำการสอบใหม่กี่ครั้งก็ตาม
3. ความยุติธรรม (Fair) หมายถึง ลักษณะแบบทดสอบที่ไม่เปิดโอกาสให้มีการ

ได้เปรียบเทียบในกลุ่มผู้เข้าสอบด้วยกัน และเปิดโอกาสให้ทำข้อสอบได้โดยการเคา

4. ความลึกของคำถาม (Searching) ข้อสอบแต่ละข้อนั้นจะต้องไม่ถามผิวเผินหรือถามประเภทความรู้ความจำ แต่ต้องให้นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปคิดค้นแปลงแก้ปัญหาแล้วจึงตอบได้

5. ความขั้วยุ (Exemplary) หมายถึง แบบทดสอบที่นักเรียนทำด้วยความสนุกเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย

6. ความจำเพาะเจาะจง (Definition) หมายถึง ข้อสอบที่มีแนวทางหรือทิศทางการถามตอบชัดเจน ไม่คลุมเครือ ไม่แฝงกลเม็ดให้นักเรียนง

7. ความเป็นปรนัย (Objective) โคนมีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ

7.1 ตั้งคำถามให้ชัดเจน ทำให้ผู้เข้าสอบทุกคนเข้าใจความหมายตรงกัน

7.2 ตรวจสอบให้คะแนนให้ตรงกัน แม้ว่าจะตรวจหลายครั้งหรือตรวจหลายคน

7.3 แปลความหมายของคะแนนให้เหมือนกัน

สรุปได้ว่า ลักษณะที่ดีของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ข้อสอบต้องมีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ข้อสอบต้องมีความจำเพาะเจาะจงไม่คลุมเครือมีความชัดเจน ความเป็นปรนัย มีความยากง่ายพอเหมาะ มีค่าอำนาจจำแนก และมีความยุติธรรม

ประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือมีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของการหาประสิทธิภาพ ความสำคัญของการหาประสิทธิภาพ แนวทางการประเมินคุณภาพชั้นตอน การทดสอบประสิทธิภาพ เกณฑ์การหาประสิทธิภาพและการยอมรับประสิทธิภาพไว้ดังนี้

ความหมายของประสิทธิภาพ

มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพไว้ดังนี้

วาโร เห่งสวัสดิ์ (2546 : 42) ให้ความหมายว่า เป็นเกณฑ์ระดับที่ผู้ผลิตแบบฝึกพอใจว่าถ้าหากแบบฝึกมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้วก็มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ได้ และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมา โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 154) ให้ความหมายว่า ระดับหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับที่พึงพอใจ หากมีประสิทธิภาพในระดับนั้นแล้วการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำโดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น

ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง คุณภาพของสื่อ นวัตกรรมหรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับที่พึงพอใจ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมากถือว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้จากสื่อ นวัตกรรมหรือแผนจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การหาประสิทธิภาพของสื่อ

การหาประสิทธิภาพของสื่อเป็นการนำสื่อไปทดลองใช้โดยมีนักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้ เผชัญ กิจระการ (2544 ก : 44-51) ได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น

2 วิธีดังนี้

1. วิธีการหาเชิงประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) ในกระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความสามารถในการนำไปใช้ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาค่าประสิทธิภาพต่อไป

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อยโดยแสดงเป็นตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 90/90$, $E_1/E_2 = 95/95$ เป็นต้น การหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$\text{สูตร 1} \quad E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

$\sum X$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$\text{สูตร 2} \quad E_2 = \frac{\left[\frac{\sum Y}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

กชกร ธิปัตติ และมานิต ยอดเมือง (2547 : 240) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ ประสิทธิภาพของชุดฝึกนิยามกำหนดไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหาวิชาที่เป็นความจำและไม่ต่ำกว่า 80/80 สำหรับวิชาทักษะ เช่น ภาษาเพราะการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคิดตามระยะเวลาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงและวัดได้ทันทีที่เรียนเสร็จไปแล้ว การทดสอบหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรที่กล่าวมา ต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) นำชุดฝึกไปทดลองใช้กับผู้เรียน 1-3 คน โดยทดลองกับ เด็กเก่ง ปานกลางและเด็กอ่อน การทดลองแต่ละครั้งต้องปรับปรุงสื่อการสอนให้ดีขึ้น
2. แบบกลุ่ม (1:10) นำชุดฝึกไปทดลองใช้กับผู้เรียน 6-10 คน ที่มีความสามารถคล่อง กันแล้วทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. ภาคสนาม (1:100) นำชุดฝึกไปทดลองใช้ในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนตั้งแต่ 30-100 คน หากการทดสอบภาคสนามได้ค่า E_1 และ E_2 ไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้จะต้องปรับปรุงชุดฝึกและทำการ ทดสอบหาประสิทธิภาพซ้ำอีก

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2550 : 98-103) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อ เป็นขั้นตอนการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว ไม่ใช่เป็นขั้นตอนการตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือ สรุปลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

เป็นค่าที่บ่งบอกว่าสื่อ่นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ ภายได้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนด โดยจะมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้จากแผนการ จัดการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียน โดยทั่วไปมักจะ กำหนดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย แบบฝึกทักษะ ชุดการเรียนรู้ หรือคะแนน

จากพฤติกรรมการเรียนในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

เป็นค่าที่บ่งบอกว่าสื่อ่นั้นสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคนซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

จากที่กล่าวมาสามารถคำนวณได้ค่าตัวเลขที่บอกถึงประสิทธิภาพของสื่อ แต่การที่จะสรุปว่าสื่อที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา โดยเกณฑ์ดังกล่าวนิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้ (Mastering Learning) คือ ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้นต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 2.5 = 77.5$ หรือยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 5 ดังนั้นต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 5 = 75$

ตัวอย่างเช่นตั้งเกณฑ์ของ E_1/E_2 ไว้ที่ 80/80 และกำหนดความผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5
 คำนวณค่า E_1/E_2 ได้ 76/77 ก็ถือได้ว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ส่วนการกำหนด
 เกณฑ์ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่ควรเกินร้อยละ 5

สรุปได้ว่าการหาประสิทธิภาพของสื่อ เป็นขั้นตอนการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง
 ค่าที่ได้เป็นค่าที่บอกประสิทธิภาพของกระบวนการโดยใช้สัญลักษณ์ E_1 และเป็นค่าที่บอก
 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์โดยใช้สัญลักษณ์ E_2 ซึ่งต้องใช้สูตรในการคำนวณ

เกณฑ์ประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของสื่อต้องมีการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ มีนักการศึกษาได้
 กล่าวถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพ ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544 ก : 44-51) กล่าวว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 มีความหมาย
 แตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำ
 แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ
 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
 80
2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ
 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 หลัง (E_2) คือ นักเรียน
 ทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น นักเรียน 40 คน ร้อยละ
 80 ของนักเรียนทั้งหมด คือ 32 คน แต่ละคนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1)
 ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ย
 ร้อยละ 80
3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 หลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80
 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน เทียบคะแนนที่ได้ก่อนการเรียน ส่วนตัวเลข 80
 ตัวหลัง (E_2) สามารถอธิบายให้ชัดเจนได้ดังนี้ สมมติว่านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน
 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่า แตกต่างจากคะแนนเต็มเท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำ
 แบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่ามีความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้ง
 เท่ากับ $85-10 = 75$ ดังนั้นค่าของ (E_2) = $(75/90) \times 100 = 83.33\%$ ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
 ($E_2 = 80$)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน แต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า ข้อ ไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่า จุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์ (2548 : 53) กล่าวว่า เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึก นิยมตั้งเกณฑ์ดังนี้ รายวิชาที่เป็นวิชาปฏิบัติ นิยมตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 75/75$ รายวิชาที่เป็นทฤษฎี นิยมตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 80/80$

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2550 : 98-103) กล่าวว่าในการเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อการสอนหรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อ นวัตกรรม สติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน ความสามารถในการอ่านและการเขียนของผู้เรียน วุฒิภาวะของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมหรือสื่อการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากทักษะเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ยากกว่าและอาจต้องใช้เวลาในการพัฒนามากกว่า

สรุปว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ เป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของสื่อ ซึ่งในการกำหนดเกณฑ์ต้องพิจารณาหลายอย่าง เช่น ตัวผู้เรียน ประเภทของสื่อ วัตถุประสงค์ของการเรียน ธรรมชาติวิชา เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะคือ 80/80, 75/75 หรือ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น

ความพึงพอใจ

การจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้น ผู้เรียนจะต้องมีความพึงพอใจกับรูปแบบหรือวิธีการในการจัดการเรียนรู้ และลักษณะของความพึงพอใจในการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ เช่น พึงพอใจในตัวผู้สอน พึงพอใจในสื่อหรือนวัตกรรม พึงพอใจในเทคนิคการสอน เป็นต้น

ความหมายของความพึงพอใจ

ในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ หากผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ ปะนามะสา (2547 : 69) ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ทศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของ

กิจกรรมนั้น ๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

มาโนชญ์ คันสกุล (2549 : 14) ได้ให้ความหมาย ของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละคนว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจระดับมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจว่าจะมีมากหรือน้อย

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2553 : 179) ได้เสนอไว้ว่าความพึงพอใจว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนนอกจากจะขึ้นกับความสามารถแล้วยังขึ้นกับความพึงพอใจด้วย

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึก มีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือแรงจูงใจ ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียน จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนจึงจะทำให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในการปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตาม การที่ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำงานนั้น มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งจูงใจในการทำงานที่มีอยู่ การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้น ๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ มีนักการศึกษาในสาขาต่าง ๆ ทำการศึกษาค้นคว้าและตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ดังนี้

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2543 : 177) ได้กล่าวถึงทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow) เกี่ยวกับลำดับขั้นตอนของความต้องการพื้นฐานของมนุษย์มี 5 ประเภทคือ

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศและการพักผ่อน ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการที่จำเป็นสำหรับมีชีวิตอยู่
2. ความต้องการมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เป็นอิสระจากความกลัว ขู่เข็ญบังคับจากผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อม
3. ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love and Belonging Needs) มนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาจะให้เป็นที่รักของผู้อื่นและต้องการความสัมพันธ์กับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4. ความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่า (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคมมีชื่อเสียง การได้รับความยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการมีความมั่นใจในตนเอง

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองตามสภาพที่แท้จริงและพัฒนาตามศักยภาพของตน (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต กล้าตัดสินใจเลือกทางเดินชีวิต รู้จักค่านิยมของตนเอง มีความจริงใจต่อตนเอง ยอมรับทั้งส่วนดีและส่วนเสีย

สมยศ นาวิการ (2545 : 115) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของความพึงพอใจที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ ในการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารหรือครูจะต้องคำนึงถึงในการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนหรือผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพของงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ผลการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยกิจกรรมอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ในที่สุดก็นำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดด้วยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

มาสโลว์ (Maslow, 1970 : unpagged ; อ้างถึงใน ประสาท อิศรปริศา, 2547 : 310-312) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์ โดยอธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการจากระดับพื้นฐาน ไปสู่ระดับที่สูงขึ้นดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ การพักผ่อนหลับนอน เพศ การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด เป็นต้น
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) ได้แก่ ความต้องการความอบอุ่น มั่นคง ต้องการการคุ้มครองและหนีจากอันตราย เป็นต้น
3. ความต้องการความรักและการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Belongness and Love Needs) ได้แก่ ความต้องการเพื่อนหรือมิตร ต้องการผู้ร่วมงาน ต้องการถูกรักหรือครอบครัว
4. ความต้องการการยกย่องสรรเสริญ (Esteem Needs) ได้แก่ ความต้องการให้ผู้อื่นเคารพถือตน ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับว่าคุณค่า หรือได้รับการยกย่องสรรเสริญ ต้องการเชื่อมั่นในความสามารถของตน ผู้ที่ล้มเหลวที่จะได้รับสนองตอบความต้องการนี้ อาจทำให้เกิดความรู้สึก

ว่ามีปมด้อย หรือขาดความรู้สึกว่ามีผู้คอยช่วยเหลือบ้าง

5. ความต้องการรู้และเข้าใจ (Needs to Know and Understand) เป็นความต้องการที่จะสัมฤทธิ์ผลทางปัญญา หมายถึง ความปรารถนาที่จะรู้ และเข้าใจสิ่งต่างๆ ด้วยความสนใจอย่างแท้จริง มาสโลว์มีความเห็นว่า ความต้องการตั้งแต่ขั้นนี้เป็นต้น ไปจะไม่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคน

6. ความต้องการด้านสุนทรียะ (Aesthetic Needs) ได้แก่ ความต้องการความเป็นระเบียบ (Order) สัจธรรม (Truth) และความงาม

7. ความต้องการสร้างประจักษ์ตนและการพัฒนาตามศักยภาพแห่งตน (Self-Actualization Needs) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเอง และรู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ ต้องการที่จะคิดหรือกระทำให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงของตนเองอย่างสร้างสรรค์ และต้องการพัฒนาสูงสุดตามศักยภาพของตน

สรุปได้ว่า ทฤษฎีความพึงพอใจ แสดงให้เห็นว่า มนุษย์มีความต้องการตามลำดับขั้น จากขั้นต้น ไปสู่ขั้นที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ถ้าความต้องการขั้นต้นได้รับการตอบสนองก็จะทำให้เกิดความต้องการในขั้นต่อไปและเป็นการส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจเพิ่มมากขึ้นด้วย ฉะนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้สอนต้องมีความเข้าใจในความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจะทำได้โดยตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ได้อย่างเหมาะสม อันจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน

การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดเจตคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือได้หลายแบบตามความเหมาะสมกับงาน โดยมีส่วนร่วม ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

ถวิล ชาราโรจน์ (2546 : 77 - 86) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า

การวัดความรู้สึคนั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทางบวกหรือทางลบ ทางบวก หมายถึง การประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดี ชอบหรือพอใจ ส่วนทางลบ จะเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น ความรุนแรง หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำอธิบายไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่งคือมาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert Scales) ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

บุญชม ศรีสะอาด (2546 : 102) กล่าวว่า แบบวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหาร และการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 301) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. หลักการวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตาม ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็ยังสามารถวัดได้ โดยอาศัยหลักการสำคัญคือการยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) เกี่ยวกับรางวัล

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึกหรือความพึงพอใจของบุคคลนั้นจะคงที่อยู่ช่วงหนึ่งนั้นคือความรู้สึกนึกคิดของคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลาอย่างน้อยจะต้องมีช่วงใดช่วงหนึ่งที่มีความรู้สึกของเรามีความคงที่ ทำให้สามารถวัดได้

1.2 ความพึงพอใจของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรงการวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยวัดแนวโน้มที่บุคคลแสดงออกหรือพฤติกรรมที่เป็นอยู่

1.3 ความพึงพอใจ นอกจากแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณความคิด ความรู้สึกนั้นอีกด้วย เช่น ระดับความมากน้อยของความพึงพอใจ

2. การวัดความพึงพอใจ ด้วยวิธีใดก็ตามจะต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่างคือ ตัวบุคคลสิ่งที่จะวัด มีสิ่งเร้า เช่น การกระทำเรื่องราวที่บุคคลแสดงความพึงพอใจตอบสนอง และสุดท้ายต้องมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับต่ำ สูง มาก น้อย

3. สิ่งเร้าที่จะนำไปใช้เร้า ที่นิยมคือ ข้อความความพึงพอใจ (Attitude Statement) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้น เพื่อให้บุคคลสนองตอบออกมาเป็นระดับความรู้สึก มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจก็มีขอบเขตที่จำกัด สามารถวัดได้โดยการใช่แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของสิ่งที่ต้องการวัดซึ่งแต่ละวิธีจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัดให้ชัดเจนและสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมาย อาจมีความคลาดเคลื่อนเหล่านี้เกิดขึ้นได้ เพราะความรู้สึกของตัวบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือต่อสิ่งนั้น ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) ผู้วิจัยได้รวบรวมทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งมีผู้สนใจทำการศึกษาเอาไว้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

บังอร อาจวิชัย (2550 : 133-134) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง เพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.61/82.13-ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรณี ทองสุกใส (2550 : 80-81) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ทศนธาตุ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 79.16/77.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความสนใจการเรียนรู้จาก

ชุดการเรียนรู้

กรรณิการ์ หุ่นทอง (2551:83) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนครสวรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 75.51/77.77 , 80.00/86.29 และ 80.11/88.53 ตามลำดับซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีเจตคติโดยใช้ชุดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิสมัย ปุรินันต์ (2551 : 82) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง อาหารและโภชนาการเพื่อชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินดา ชีรสถิตย์ธรรม (2553 : 80) ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบซิปปา อยู่ในระดับมาก

เจริญศรี โสขวิญญา (2554:102) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.76/84.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ชุลีพร พินิจพล (2554 : 123-124) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.91/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยลดา ทองภูบาล (2554 : 89) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง ความรู้ด้านจริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมี

ประสิทธิภาพเรื่อง ความรู้ด้านจริยธรรมมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 88.65/82.12 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จันทิมา เข็นทรัพย์ (2555 : 91) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกระบวนการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.76/81.10 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

จิรัฐชญา ปาแปง (2555 : 83-84) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาคอมพิวเตอร์ เรื่อง หลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ ตามกระบวนการเรียนรู้แบบ CIPPA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.51/84.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาคอมพิวเตอร์ เรื่อง หลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ ตามกระบวนการเรียนรู้แบบ CIPPA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

สรุปผลการศึกษาผลงานวิจัยในประเทศ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สามารถนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของการเรียนการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

วิลสัน (Wilson, 1996 : 416) ได้วิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ของครูเพื่อแก้ปัญหาของเด็กเรียนช้าด้านคณิตศาสตร์ เกี่ยวกับการบอก การลบ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนยอมรับการใช้ชุดการเรียนรู้มีผลมากกว่าการสอนปกติ อันเป็นวิธีการหนึ่งสามารถช่วยให้ครูแก้ปัญหการสอนที่อยู่ในหลักสูตรคณิตศาสตร์สำหรับเด็กเรียนช้า

ฮัลเลย์ และ ซิลลิเวน (Hulley & Sullivan 1998 : Abstract) ได้ทำการวิจัยการใช้ชุดการเรียนการสอนบูรณาการวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า การเรียนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนช่วยสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถบูรณาการความรู้วิทยาศาสตร์และสังคมศึกษาได้ด้วยตนเอง

ชาร์จ (Schart. 2000 : Abstract) ศึกษาเรื่องการรับรู้ของการออกแบบการเรียนการสอน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ สำหรับการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย วัตถุประสงค์เพื่อทดลองการรับรู้เกี่ยวกับคุณค่าและผลกระทบจากการพัฒนาชุดการเรียนรู้ โดยใช้การออกแบบการเรียนการสอน (Instructional System Design : ISD) เครื่องมือที่ใช้สำรวจความต้องการของผู้เรียนจากการใช้ประโยชน์ของชุดการเรียนรู้ มีการวัดทัศนคติ การออกภาคสนาม การใช้แหล่งทรัพยากรบุคคล สื่อผสม และเทคนิคพิเศษ รูปแบบการวิจัย เป็นแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียน หลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการรับรู้เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ของการพัฒนาชุดการเรียนรู้ โดยออกแบบระบบการเรียนการสอนในรายวิชาการเรียนการสอนมากกว่าร้อยละ 90 และทำให้นักศึกษามีผลการเรียนอยู่ในระดับดีเยี่ยมถึงร้อยละ 46.9 ระดับปานกลางร้อยละ 9.3 และงานวิจัยนี้ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนการสอนดีขึ้น

ฟาร์คาส (Farkas. 2002 : 1243-A) ได้ศึกษาผลของวิธีการสอนแบบปกติและการสอนโดยใช้ชุดการสอนที่มีผลต่อการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติ การเอาใจใส่ในการเรียนและความสามารถในการแปลความหมายของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ในด้านผลสัมฤทธิ์ชุดการสอนที่มีสื่อหลากหลายทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแปลความหมายดีขึ้น

คาร์เรียสโก (Caraisco. 2007 : 255-260) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้และเจตคติของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีสถานการณ์หรือโอกาสที่ทำท่ายและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งชุดกิจกรรมจะทำให้นักเรียนมีความคิดที่หลากหลาย ความยืดหยุ่น และทำท่ายความสามารถของนักเรียนมากกว่าการเรียนการสอนตามบทเรียนปกติ

สรุปผลการศึกษาผลงานวิจัยต่างประเทศ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ ช่วยแก้ปัญหาของเด็กเรียนช้า ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำท่ายในการทำกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการตามหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 9 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 340 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบลดความสามารถของนักเรียน จำนวน 39 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 4 ชนิด

1. ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 ชุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ แกนกลาง

1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ วิธีการสร้างชุดการเรียนรู้จากเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 กำหนดขอบข่ายของเนื้อหาวิชา โดยผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาในสาระที่ 5 เรื่อง สารเสพติด และจัดแบ่งเป็นชุดการสอนจำนวน 6 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

ชุดที่ 2 เรื่องประเภทของสารเสพติด

ชุดที่ 3 เรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด

ชุดที่ 4 เรื่องความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ

ชุดที่ 5 เรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ชุดที่ 6 เรื่องทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติด

1.4 จัดทำชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา และพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.5 นำชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ เสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา

โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วพร้อมกับแบบประเมินชุดการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ ในด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบของชุดการเรียนรู้ ด้านการนำเสนอกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้แบบประเมินมาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และตรวจให้คะแนน ดังต่อไปนี้

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีดังนี้

1.6.1 นางชนกนาด คลเยี่ยม ตำแหน่ง ครูชำนาญการ

โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ภูมิการศึกษา กม. สาขาหลักสูตรและการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสอน

1.6.2 นายพนาเวช แดงศรี ตำแหน่ง ครูชำนาญการ สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา

โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 32 ภูมิการศึกษา ก.ม. สาขาบริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.6.3 นางสาววัชรวิ วาสิประโคน ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

สาขาคณิตศาสตร์ โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ภูมิการศึกษา ก.ม. สาขาการวัดผลการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

1.7 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาระดับคุณภาพของเครื่องมือ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 : 74)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 : 74)

ผลการประเมินชุดการเรียนรู้แต่ละชุดสรุปได้ดังนี้

ชุดการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 หมายความว่า ชุดการเรียนรู้ที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ชุดการเรียนรู้ที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 หมายความว่า ชุดการเรียนรู้ที่ 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชุดการเรียนรู้ที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 หมายความว่า ชุดการเรียนรู้ที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชุดการเรียนรู้ที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 หมายความว่า ชุดการเรียนรู้ที่ 4 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชุดการเรียนรู้ที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 หมายความว่า ชุดการเรียนรู้ที่ 5 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ชุดการเรียนรู้ที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 หมายความว่า ชุดการเรียนรู้ที่ 6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก (ภาคผนวก จ)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดการเรียนรู้แต่ละชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปทดลองหาประสิทธิภาพต่อไป

1.8 ปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.10 นำชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปดำเนินการหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ ตามลำดับดังนี้

1.10.1 การหาประสิทธิภาพเป็นรายบุคคล (1:1) โดยนำชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 1 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

ของเวลาที่ใช้ในการฝึก เนื้อหา ภาษาที่ใช้ โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต สัมภาษณ์ ผู้เรียน ตลอดจนสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ เสร็จแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบ หลังเรียน พบข้อบกพร่อง คือ การทำกิจกรรมของนักเรียนใช้เวลาเกินกำหนด เนื้อหาบางชุด การเรียนรู้มากเกินไป คือ ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 4 ภาษาที่ใช้ไม่ชัดเจน มีคำบางคำพิมพ์ผิด จึงได้ปรับปรุงแก้ไข ขั้นตอนในการทำกิจกรรม ปรับเนื้อหาใหม่ และความถูกต้องของภาษา

1.10.2 การหาประสิทธิภาพเป็นกลุ่ม (1:10) โดยนำชุดการเรียนรู้

เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อที่ 1.10.1 แล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง 3 คน นักเรียน ปานกลาง 3 คน และนักเรียนอ่อน 3 คน เพื่อหาความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการฝึก เนื้อหา ภาษาที่ใช้ โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต สัมภาษณ์ผู้เรียน ตลอดจนสังเกตการปฏิบัติ กิจกรรมในชุดการเรียนรู้ เสร็จแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน พบข้อบกพร่องดังนี้ ชุดการเรียนรู้ที่ 3 และ ชุดการเรียนรู้ที่ 5 มีภาพประกอบน้อยไม่น่าสนใจและบางภาพไม่ชัดเจน จึงได้ปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียนรู้ที่ 3 และ ชุดการเรียนรู้ที่ 5 ให้มีภาพประกอบมากขึ้นและแก้ไข ภาพให้ชัดเจน

1.10.3 การทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) หลังจากทดลอง และปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 2 ครั้งแล้ว ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เสมือนการใช้ทดลองจริง แล้วนำผลการทดลองภาคสนามนี้มาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ ปรากฏว่า ชุดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 80.39/80.78 (ภาคผนวก ค และ ภาคผนวก ด)

1.11 นำชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไข เรียบร้อยแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.12 นำชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 39 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.2 ศึกษาทฤษฎีและวิธีเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 วิเคราะห์และศึกษารายละเอียดของเนื้อหา จากนั้นแบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาย่อย เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเนื้อหาแบ่งออกเป็น

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด
2. ประเภทของสารเสพติด
3. ลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด
4. ความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ
5. การป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด
6. ทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติด

2.4 จัดทำกำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

2.5 กำหนดหัวข้อในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้ง ดังนี้

2.5.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.5.2 ตัวชี้วัด

2.5.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด

2.5.4 สาระสำคัญ

2.5.5 สาระการเรียนรู้

2.5.6 จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา มี 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม

ขั้นที่ 2 ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่

ขั้นที่ 3 ขั้นการทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้

ใหม่กับความรู้เดิม

ขั้นที่ 4 ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

ขั้นที่ 5 ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้

ขั้นที่ 6 ขั้นการแสดงผลงาน

ขั้นที่ 7 ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้

2.5.7 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

2.5.8 การวัดและประเมินผล

2.5.9 กิจกรรมเสนอแนะ

2.5.10 ความคิดเห็นของผู้บริหาร

2.5.11 บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

2.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา และพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง โดยผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นในแบบประเมิน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ (ใช้เกณฑ์เดียวกับข้อ 1.6 และ 1.7)

ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนสรุปได้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 หมายความว่า แผนการจัดการ

เรียนรู้ที่ 6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก ข)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำไปทดลองหาประสิทธิภาพต่อไป

2.9 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุง เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไข ไปจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพของแบบทดสอบตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

3.2 ศึกษาหลักการและทฤษฎี วิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

3.3 สร้างแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ โดยจะคัดเลือกไว้ใช้จริง 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ กับข้อสอบแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด
ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด
ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด

3.6 หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม และสอดคล้องแล้ว นำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์กับข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 220) ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงในการวัดตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 - 1.00 (ภาคผนวก ฉ)

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน ซึ่งเคยเรียนเนื้อหาเรื่อง สารเสพติดมาแล้ว

3.8 นำกระดาษที่นักเรียนสอบเสร็จแล้วมาตรวจให้คะแนนแล้วทำการหาคุณภาพของข้อสอบ วิเคราะห์หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของข้อสอบ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20-1.00 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ (สมนึก กัททิษณี. 2549 : 212-214) ปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อโดยมีค่าความยากระหว่าง 0.37-0.71 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.38 - 0.94 (ภาคผนวก ๓)

3.9 ทำการเลือกข้อสอบไว้จำนวน 30 และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 (ภาคผนวก ๓)

3. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับ ดังนี้

4.1 ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสารรายละเอียด เนื้อหาและวิธีการสร้างแบบสอบถาม

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ข้อ

4.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ

4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้อง ความครอบคลุมของคำถาม และความชัดเจนเหมาะสมของการใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้อง IOC โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหา

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหา

-1 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามข้อนั้นไม่ได้วัดตรงตามเนื้อหา

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมา

คำนวณหาค่า IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2549 : 220) ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินมีค่าตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ถือว่าแบบสอบถามวัดความพึงพอใจมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปดำเนินการขั้นต่อไป ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00 ทุกข้อ (ภาคผนวก ฎ)

4.6 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ ไปพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แผนการวิจัยแบบ One – Group Pretest – Posttest Design ดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 182 -183)

ตาราง 3.1 แบบแผนการทดลองแบบ One – Group Pretest – Posttest Design

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
กลุ่มทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

เมื่อ T₁ แทน การทดสอบก่อนทดลอง (Pretest)

X แทน การทดลองโดยใช้ชุดการเรียนรู้

T₂ แทน การทดสอบหลังทดลอง (Posttest)

2. การดำเนินการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

2.1 ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้พร้อมทั้งเก็บข้อมูลไว้

2.3 ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1-6 ทำการสอนชุดละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

ระหว่างวันที่ 26 กุมภาพันธ์ - 7 มีนาคม 2557 ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ในวันที่ 7 มีนาคม 2557 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน

2.5 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ แล้วรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามตาราง 3.2 ดังนี้

ตาราง 3.2 กำหนดการทดลอง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	ชั่วโมง
26 ก.พ. 57	ประชุมนิเทศ ทดสอบก่อนเรียน	1
27 ก.พ. 57	ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด	2
28 ก.พ. 57	ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 2 ประเภทของสารเสพติด	2
3 มี.ค. 57	ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 3 ลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด	2
4 มี.ค. 57	ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 4 ความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุ	2
5 มี.ค. 57	ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 5 การป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด	2
6 มี.ค. 57	ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 6 ทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติด	2
7 มี.ค. 57	ทดสอบหลังเรียนและวัดความพึงพอใจของนักเรียน	1.30

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตามเกณฑ์ 80/80 วิเคราะห์โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t -test (Dependent samples) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลค่าเฉลี่ยโดยกำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 70 – 71)

คะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
$\sum$	แทน	ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

2.1 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิษณี. 2549 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 ค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิษณี. 2549 : 212)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีของเบรนนาน (Brennan) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิษณี. 2549 : 214)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบ
	U	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ตอบไม่ถูก
	N ₁	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์
	N ₂	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิธีของโลเวท (Lovett) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก กัททิษณี. 2549 : 230)

$$r_{\alpha} = 1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - C)^2}$$

เมื่อ	r _α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	K	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	X _i	แทน	คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบ

2.5 การหาค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80 ใช้สูตรดังนี้ (เผชิญ กิจระการ. 2544 ก : 49)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมจากการทำชุดการเรียนรู้ ทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของชุดการเรียนรู้ ทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระแก่กันเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 : 228)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	N	แทน	จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาวิจัยการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-Distribution
df	แทน	ค่าความอิสระ
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญ
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
E ₁	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E ₂	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและได้ดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 4.1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนระหว่างเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คะแนนระหว่างเรียน ของชุดการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ชุดที่ 1	20	16.82	1.30	84.10
ชุดที่ 2	20	17.38	1.31	86.90
ชุดที่ 3	20	17.54	1.03	87.70
ชุดที่ 4	20	17.26	1.15	86.30
ชุดที่ 5	20	17.41	17.41	87.05
ชุดที่ 6	20	17.77	17.77	88.85
รวม	120	104.18	3.20	86.82

จากตาราง 4.1 พบว่าคะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ทั้ง 6 ชุด มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 104.18 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน เท่ากับ 3.20 และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 86.82 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 86.82

ตาราง 4.2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
39	30	25.49	1.30	84.96

จากตาราง 4.2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 25.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.30 และคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.96 แสดงว่ามีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.96

ตาราง 4.3 ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา และพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	120	104.18	3.20	86.82
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	25.49	1.30	84.96

จากตาราง 4.3 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 86.82/84.96

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 4.4 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t	Sig
ก่อนเรียน	39	30	12.38	2.89	38	116.262**	.000
หลังเรียน	39	30	25.49	1.30			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.4 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติดกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ			
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	ลำดับที่
ด้านรูปแบบของชุดการเรียนรู้				
1. มีการชี้แจงขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.72	0.45	มากที่สุด	1
2. เรื่องราวในชุดการเรียนรู้ให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิต	4.50	0.56	มากที่สุด	6
3. เนื้อหาในกิจกรรมของชุดการเรียนรู้ทันสมัย	4.56	0.50	มากที่สุด	5
4. ชุดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่สามารถอ่านได้ง่ายขึ้น	4.41	0.49	มาก	7
5. คำตอบของกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ชัดเจนและให้คะแนนอย่างเป็นธรรม	4.38	0.48	มาก	8
6. นักเรียนทำชุดการเรียนรู้ได้ทันเวลาที่กำหนด	4.66	0.47	มากที่สุด	3
ด้านการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา				
7. นักเรียนสนใจกิจกรรมที่ครูจัดให้ ด้วยความกระตือรือร้น	4.56	0.61	มากที่สุด	5
8. นักเรียนได้สร้างผลงานและมีความสุขจากการปฏิบัติงาน	4.59	0.49	มากที่สุด	4
9. กิจกรรมที่จัดมีความเหมาะสม และเพียงพอต่อเวลา	4.69	0.46	มากที่สุด	2
10. นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานจากกิจกรรมที่หลากหลาย	4.59	0.49	มากที่สุด	4
รวม	4.57	0.50	มากที่สุด	

จากตาราง 4.5 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อ 4 และข้อ 5 มีความ

พึงพอใจอยู่ในระดับมาก สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 1 มีการชี้แจงขั้นตอนการใช้ชุดการ
เรียนรู้ชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.72$) รองลงมาคือข้อ 9 กิจกรรมที่จัดมีความเหมาะสม และเพียงพอ
ต่อเวลา ($\bar{X} = 4.69$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
  - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
  - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 9 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 340 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบความสามารถของนักเรียน จำนวน 39 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับฉลาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 4 ชนิด

2.1 ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 ชุด

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2.3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

3.1 ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด

3.3 ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1-6

3.4 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน

3.5 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้
เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้น จำนวน 10 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 หาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้
สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ตามเกณฑ์ 80/80 วิเคราะห์โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของ
ผลลัพธ์ (E_2)

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้
ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t -test (Dependent
Samples) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01

4.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้
เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้
สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบ
ซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.82/84.96 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่
กำหนดไว้ คือ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.82/84.96 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาชุดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและวิธีการที่เหมาะสมโดยเริ่มจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื้อหาสาระการเรียนรู้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทฤษฎี และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการเรียนรู้ แล้วดำเนินการสร้างชุดการเรียนรู้ จากนั้นนำชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพตามขั้นตอน 3 ครั้ง และปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริง ชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นสื่อที่เร้าความสนใจผู้เรียน มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียนไม่ซับซ้อน กำหนดเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีภาพประกอบที่มีสีสัน น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยขงค์ พรหมวงศ์ (2551 : 75) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างชุดการเรียนรู้ ควรกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา มีการแบ่งเนื้อหาย่อย กำหนดวัตถุประสงค์ จัดกิจกรรมการเรียนที่น่าสนใจ กำหนดการประเมินผลที่ชัดเจน และนำชุดการเรียนรู้ไปหาประสิทธิภาพเพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้ สอดคล้องกับ นวลละออง ห่วงรัก (2548 : 42) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการเรียนรู้ไว้ว่า ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถและความสนใจของตนเอง ช่วยแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนได้รับความรู้ในแนวเดียวกันส่งเสริมการเรียนแบบต่อเนื่องเพราะผู้เรียนสามารถศึกษาจากชุดการเรียนรู้ได้ทุกเวลา นอกจากนี้ชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้นำไปใช้ควบคู่กับแผน

การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน การมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ มีความพร้อมในการเรียนรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (ทิตานา แคมมณี. 2550 : 282) ด้วยเหตุผลนี้จึงส่งผลให้ชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร อาจวิชัย (2550 : 133-134) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง เพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.61/82.13- ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา เข็นทรัพย์ (2555 : 91) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกระบวนการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.76/81.10 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยสามารถกระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลเรียนเนื้อหาจากง่ายไปหายากตามลำดับ ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้นและการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิสมัย ปุรินันต์ (2551 : 82) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง อาหารและโภชนาการเพื่อชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญศรี โสขวัณฬา (2554:102) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางในการสร้างชุดการเรียนรู้ของ เค็มป์ และเดย์ตัน (Kem & Dayton. 1985: 13-14 ; อ้างถึงในบุญเกื้อ ควรหาเวช. 2545 : 110) ที่กล่าวว่า การออกแบบและการใช้สื่อการเรียนการสอน ถ้าผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนแล้วการเรียนรู้จะบังเกิดผลอย่างรวดเร็วและคงทน และกิจกรรมการเรียนรู้ในชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะเน้นให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ตามความสามารถของแต่ละ

บุคคล ซึ่งสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการคิด มีกิจกรรมหลากหลายที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ สุกนธ์ สินธพานนท์ (2553 : 14) ได้กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยผู้เรียนศึกษาและใช้สื่อต่างๆในชุดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างขึ้นเป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ผู้เรียนศึกษาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ บุคคลอื่นๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งอาศัยทักษะกระบวนการ เป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้และการที่ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเองและความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะมีความลึกซึ้งและอยู่คงทนมากขึ้น นอกจากนี้ ทิศนา เขมมณี (2550 : 282) กล่าวสนับสนุนเพิ่มเติมว่า การเรียนรู้รูปแบบซิปปาทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน กระตือรือร้น มีทักษะกระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จนทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง ด้วยเหตุผลนี้จึงส่งผลให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเนื่องมาจากรูปแบบของชุดการเรียนรู้มีความหลากหลาย แปลกตา น่าสนใจ ไม่รู้สึกเบื่อในการทำกิจกรรม และยังมีภาพประกอบช่วยสร้างความสนใจให้กับนักเรียน จากการจัดเรียงลำดับความพึงพอใจของนักเรียน พบว่าความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการชี้แจงขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ชัดเจน เข้าใจง่าย และกิจกรรมที่จัดมีความเหมาะสม และเพียงพอต่อเวลา นักเรียนสามารถตรวจสอบความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งช่วยให้นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น นักเรียนจึงมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มาสโลว์ (Maslow, 1970 : unpagged ; อ้างถึงใน ประสาท อิศรปริศา. 2547 : 310-312) ที่กล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์มีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากระดับขั้นต้นไปยังระดับขั้นสูงสุด เมื่อความต้องการในระดับหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการอื่นในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทิมา เข็นทรัพย์ (2555 : 91) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกระบวนการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรัฐชญา ปาแปง (2555 : 83-84) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนา บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาคอมพิวเตอร์ เรื่อง หลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ตาม กระบวนการเรียนรู้แบบ CIPPA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาคอมพิวเตอร์ เรื่อง หลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ ตามกระบวนการเรียนรู้แบบ CIPPA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นนวัตกรรมและสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตอบสนองความแตกต่างของ บุคคล โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วย ตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ส่งผลให้นักเรียนมีการเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนที่ใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้และการพัฒนา ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การใช้ชุดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรชี้แจงให้นักเรียนเห็น ความสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด ดังนั้นครูผู้สอนควรแนะนำ ควบคุมดูแลนักเรียนทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.2 ควรใช้ชุดการเรียนรู้ตามลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เพื่อให้นักเรียนได้เกิด การเรียนรู้ที่มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.3 ควรดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพราะอาจมีนักเรียนที่ไม่สนใจเรียน มีการเรียน ลัดชั้นตอนอาจส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาชุดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษา ในระดับชั้นอื่นๆ และเรื่องอื่นๆ ในระดับชั้นต่างๆ เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้กับวิธีการสอนแบบอื่นๆ ต่อไป เช่น วิธีการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชกร ธิปัตติ และมานิต ขอดเมือง. (2547). การออกแบบผลิตวัสดุหลักสูตร. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กรมสามัญศึกษา. (2545). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา”, วารสารการวิจัยทางการศึกษา.12(6) : 149-151.
- กรรณิการ์ หุ่นทอง. (2551). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่อง การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด นครสวรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). ตพบุรี : บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2543). มนุษย์สัมพันธ์ เล่ม 1. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น. : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กาญจนา วัฒนาขุ. (2548). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์.
- กิดานันท์ มะลิทอง. (2548). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสันเพรส โปรดักส์. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เขียน วันทนีขจรระกุล. (2551). หลักการ และวิธีการสอน. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา.
- จันทร์ ดิยะวงศ์. (2549). รูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนด้านเนื้อหา และกระบวนการทางคณิตศาสตร์. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทิมา เข็นทรัพย์. (2555 : 91). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกระบวนการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- จินดา ชีรสติธรรม. (2553). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิรัฐญา ปาแปง. (2555). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาคอมพิวเตอร์ ตามกระบวนการเรียนรู้แบบ CIPPA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เจริญศรี โสขวิญญา (2554). ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ฉวีวรรณ วงษ์แสง. (2552). การศึกษาพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง “เศษส่วน” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามกระบวนการเรียนรู้แบบ CIPPA. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยขงค์ พรหมวงศ์. (2551). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูลีพร พินิจพล. (2554). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ถวิล ธาราโรจน์. (2546). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : ประสานการพิมพ์.
- ทิตินา แจมมณี. (2542). การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL). วารสารวิชาการ. 2(9), 2 – 29.
- _____. (2546). การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : ไคเด็คสแควร์.
- _____. (2548). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550 ก). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2550 ข). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนิตย์ สุวรรณเจริญ. (2553). แผนการสอนที่ดีกับสื่อการเรียนรู้. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2556. จาก <http://gotoknow.org/blog/tnitsu/162255>.

นโยบายรัฐบาล. (2554). ค้นเมื่อ 16 กรกฎาคม 2556 (ออนไลน์). แหล่งที่มา : http://www.moj.go.th/upload/mini114_information/uploadfiles/23220_7930.pdf

นวลละออง ห่วงรัก. (2548). การสร้างชุดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องอาหารและสารอาหาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นิภา เมธธาวิชัย. (2548). การสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผล. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิภาภรณ์ ไชยศรี. (2549). การสร้างชุดการเรียนรู้ เรื่องการวาดภาพระบายสี สาระการเรียนรู้ ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บังอร อางวิชัย. (2550). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญเกื้อ กวรวาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2550). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กทม. : สุวีริยาสาส์น.

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร. (2547). แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : นวัตกรรม.

ปัญญา รุ่งเรือง. (2551). การศึกษาผลการเรียนรู้เรื่อง ภูมิศาสตร์ประเทศไทย โดยใช้วิธีสอนที่ใช้ ชุดการเรียนรู้กับวิธีสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนสังคมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ประสาธ อิศรปริดา. (2547). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. คณะครุศาสตร์. นุรีรัมย์ : สถาบันราชภัฏนุรีรัมย์.

- เผชิญ กิจระการ. (2544 ก). “การวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E_1 / E_2),” วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7 : 44.
- พรรณี ทองสุกใส. (2550). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องทัศนธาตุ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรรณี บรรจง. (2542). เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา. กำแพงเพชร : สถาบันราชภัฏ กำแพงเพชร.
- พิมพ์ันท์ เดชะคุปต์. (2548). วิธีวิทยาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- พิสมัย ปุรินันต์. (2551). การพัฒนาชุดการสอนเรื่องอาหารและโภชนาการเพื่อชีวิต กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เพชรรัชต์ แก้วสุวรรณ. (2556). การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2556, จาก <http://petcharat.hi-supervisory3.net/2009/08/blog-post.html>.
- มานิชญ์ ดันสกุล. (2549). การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เกมประกอบการสอน คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยลดา ทองภูบาล. (2554). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องความรู้ด้านจริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์. ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- เยาวดี พิบูลย์ศรี. (2549). การวัดผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รวีวรรณ พงษ์พวงเพชร. (2552). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์เชิงวิทยาศาสตร์ เรื่อง อาหารและสารอาหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลนครพนม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). สกลนคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2547). การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพชุดการเรียนการสอน (เอกสารประกอบการสอน). อุดรดิตถ์ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์.

- โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร. (2555). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2555. บุรีรัมย์ :
โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร.
- วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2545). การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- วาสนา ชาวนา. (2545). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรสยามการพิมพ์.
- วิมลรัตน์ สุทธรโรจน์. (2551). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริประภา แจ้งไชสง. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการ
เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้
กับการเรียนแบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). ทฤษฎีทดสอบแบบดั้งเดิม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สมนึก กัทธิชชนี. (2546). เทคนิคการสอนและรูปแบบการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ
วิชาคณิตศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- _____. (2549). การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ กาญจนารักษ์พงศ์. (2548). เคล็ดลับวิธีคิดและวิธีสร้างนวัตกรรมสำหรับครูมืออาชีพ.
กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี่.
- สมพิศ กอบจิตติ. (2548). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายน่ารู้ในชีวิตประจำวัน โดยใช้
ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(หลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมยศ นาวิการ. (2545). การบริหารเชิงกลยุทธ์กรณีศึกษาพฤติกรรมในองค์กร. กรุงเทพฯ :
บรรณกิจ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2546). รายงานวิจัยปฏิบัติการพัฒนาระบบ
ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ. (2550). นโยบายการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด. ค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2556. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://www.oncb.go.th/PortalWeb/appmanager/Portal/Internet>.

- สิริพร ทิพย์คง. (2545). **หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์**. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2553). **นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน**.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2546). **การผลิตชุดการสอน**. (เอกสารชุดปฏิบัติการเรียนรู้).
ชัยนาท : โมเดิร์นโฮม.
- สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2553). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : คำนสุทธการพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). **20 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
ค่านิยมการเรียนรู้โดยแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง**. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2547). **20 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
ค่านิยม และการเรียนรู้โดยแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง**. (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เสวียน ประวรรณภา. (2553). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้
เรื่อง การดำรงชีวิตของพืช กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Caraisco, J. (2007). **Overcoming Lethargy in Gifted and Talented Education with Contract
Activity Packages : "I'm Choosing to Learn,"** *Chearing House*. 80 : 255-259.
- Farkas, R.D. (2002). "Effect(s) of Traditional Verus Learning Styes Instructional Methods on
Seventh Grade Students Achievement, Attitudes, Empathy, and Transfer of Skills
through a Study of the Holocauas." *Dissertation Abstracts International*. 63(4) :
1243-A.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill.
- Hulley, K. & Sullivan, K.L. (1998). **An Instruction Package Integrating Science and Social
Studies Instruction to the Fifth-grade Level**. Retrieved 24 February 2010, from
<http://www.lip.umi.com/dissertation/fullcit/9842381>.
- Maslow, A. H. (1970). **Motivation and Personality**. 2nd ed. New York : Harper and Row Inc.
- Schart, L.A. (2000). **Student's Perceptions of Instructional System Design Component for
College-Level Instruction in Soil 422 [CD-ROM]**. Abstract from Proquest file :
9966891.

Wilson, C.L. (1996, August). "An Analysis of a Direct Instruction Produce in Teaching Word Problem-Solving to Learning Disabled Student", **Dissertation Abstracts International**. 50. (02A) : 416.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑(๑)/ว ๔๙๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางชนกนาถ ดลเยี่ยม

ด้วย นางสาวบุหลัน เดียดโรสง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ” โดยมี ดร.กระพัน ศรีงาน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑(๑)/ว ๔๙๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ อำเภอมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายพนาเวช แดงศรี

ด้วย นางสาวบุหลัน ฉะยดโรสง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ” โดยมี ดร.กระพัน ศรีงาน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑(๑)/ว ๔๙๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจระ อำเภอมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาววัชรี วาสิประโคน

ด้วย นางสาวบุหลัน ฉะยโสสง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้ รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ” โดยมี ดร.กระพัน ศรีงาน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๕๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ

ด้วย นางสาวบุหพันธ์ ฉะเอียง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ” โดยมี ดร.กระพั่น ศรีงาน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลอง ใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้ กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวบุหพันธ์ ฉะเอียง ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ภาคผนวก ค

**ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

ชุดการเรียนรู้ เรื่องสารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ชุดที่ 1

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

บุหลัน ฉุยใส
โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ชุดการเรียนรู้ เรื่องสารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาสุขศึกษา รหัสวิชา พ 21102 แบ่งออกเป็น 6 เล่ม เล่มนี้เป็น
เล่มที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้
ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนที่แนะนำเป็นลำดับ และนักเรียนสามารถ
ค้นพบองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการปฏิบัติจริง

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณา
ให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้อง จนทำให้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
เล่มนี้มีคุณภาพเหมาะสม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะเป็นประโยชน์ต่อ
นักเรียนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น มีความรู้และสามารถนำความรู้ไป
ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมต่อไป

นุหัตน์ เฉียดไธสง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำชี้แจงการใช้ชุดการเรียนรู้	1
แบบทดสอบก่อนเรียน	2
สาระสำคัญ	3
มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	3
จุดประสงค์การเรียนรู้	3
เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด	4
ใบกิจกรรม	6
แนวการตอบใบกิจกรรม	7
แบบทดสอบหลังเรียน	8
เฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน	9
เอกสารอ้างอิง	10

ลำดับแผนการจัดการเรียนรู้

ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด
มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ศึกษาเรื่อง

2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ศึกษาสาระการเรียนรู้

4. มาตรฐานการเรียนรู้

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

6. ศึกษาเนื้อหาเรื่อง สารเสพติด

7. ทำแบบทดสอบหลังเรียน

8. เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน (15 นาที)

แบบทดสอบก่อนเรียนหน้า ๗

คำชี้แจง นักเรียนตอบคำถามที่ถูกต้องลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. สารเสพติดหมายถึง

ตอบ.....
.....
.....

2. สารเสพติดเข้าสู่ร่างกายได้โดยวิธีใดบ้าง

ตอบ.....
.....
.....

3. เมื่อเสพสารเสพติดเข้าสู่ร่างกายก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้เสพด้านใดบ้าง

ตอบ.....
.....
.....

4. เมื่อเสพสารเสพติดจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจอย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

5. เมื่อผู้ติดสารเสพติดต้องการเสพสารเสพติดแล้วไม่ได้เสพจะมีอาการอย่างไร

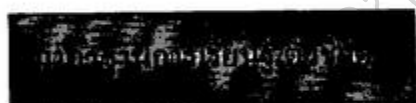
ตอบ.....
.....
.....

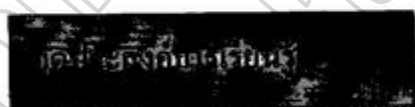
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

สารเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดต่าง ๆ ที่เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดความต้องการที่จะเสพยาในปริมาณที่เพิ่มขึ้นอีก และไม่สามารถหยุดเสพได้มีผลทำให้ร่างกายทรุดโทรมและสภาวะทางจิตใจเปลี่ยนไป

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ
อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง
ตัวชี้วัด ม.1/2 อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกันการติด
สารเสพติด

1. อธิบายความหมายของสารเสพติดได้
2. บอกวิธีการเสพยาสารเสพติดได้
3. บอกผลกระทบของสารเสพยาต่อร่างกายและจิตใจได้

เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

สารเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมี หรือวัตถุชนิดใดๆ ก็ตาม เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้วไม่ว่าจะโดยวิธีการรับประทาน สูบ ฉีด คม หรือ วิธีอื่นๆ แล้วก่อให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพสารเสพติด

การฉีด

การสูบ

การคม

การรับประทาน

สารเสพติด (Narcotics) ตามคำจำกัดของอนามัยโลก หมายถึง สารหรือยาที่รับเข้าสู่ร่างกาย จะโดยการรับประทาน ฉีด สูบ หรือคม หรือด้วยวิธีการใดก็ตาม แล้วจะส่งผลต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพ 4 ประการที่สำคัญ คือ

1. มีความต้องการอย่างมากที่จะเสพยาหรือสารนั้นต่อไปอีก
2. ต้องเพิ่มขนาดหรือปริมาณของสารเสพคตินั้นมากขึ้นเรื่อยๆ

3. มีอาการอยากยาหรือหิวเมื่อถึงเวลาที่ต้องการเสพแล้วไม่ได้เสพ โดยจะแสดงอาการออกมาในลักษณะต่างๆ เช่น หาว อาเจียน น้ำตาน้ำมูกไหล คลุ้มคลั่ง ขาดสติ เป็นต้น
4. ผู้ที่ใช้สารเป็นเวลานาน จะทำให้เกิดผลเสียที่ทำลายสุขภาพร่างกายและจิตใจ

สารเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน คม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้ หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

ลักษณะสำคัญของสารเสพติด จะทำให้เกิดอาการ และอาการแสดงต่อผู้เสพดังนี้

1. เกิดอาการดีดงา หรือคันยาและเมื่อติดแล้วต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยา ถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อย่างรุนแรงตลอดเวลา
4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่นตลอดจนสังคม

และประเทศชาติ

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมี หรือสารใดๆซึ่งเมื่อสารเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยการกิน สูบ ฉีด คม หรือด้วยวิธีใดก็ตาม ติดต่อกันในช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วก่อให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตประสาท

สรุป สารเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมี หรือวัตถุชนิดใด ๆ ก็ตาม เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย แล้วไม่ว่าจะโดยวิธีการรับประทาน สูบ ฉีด คม หรือวิธีอื่นๆ แล้วก่อให้เกิดผลต่อร่างกาย จิตใจและจิตประสาทของผู้เสพสารเสพติดในลักษณะดังนี้

1. เกิดความต้องการเสพสารเสพติดนั้นต่อไปอีก
2. ต้องเพิ่มปริมาณสารเสพติดมากขึ้นเรื่อยๆ
3. เมื่อถึงเวลาเสพแล้วไม่ได้เสพ จะมีอาการอยากยาอย่างรุนแรง
4. มีฤทธิ์ต่อจิตประสาท
5. สุขภาพร่างกายทรุดโทรม

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความรู้ เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด ที่นักเรียนได้
ศึกษาจากชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

ความหมาย

.....
.....

วิธีการเสพยาเสพติด

.....
.....

ส่งผลกระทบต่อด้านใด

.....
.....
.....

เสพแล้วจะเป็น
อย่างไร

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปความรู้ เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด ที่นักเรียนได้ศึกษา
จากชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

ความหมาย

ยาหรือสารเคมี หรือวัตถุ ชนิด
ใดๆเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายโดย
วิธีการรับประทาน สูบ ฉีด คม
หรือวิธีอื่นๆ แล้วก่อให้เกิดผล
ต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพ

วิธีการเสพยาเสพติด

การรับประทาน การสูบ
การฉีด การดม หรือวิธีอื่นๆ

ส่งผลกระทบต่อด้านใด

-ด้านร่างกาย
-ด้านจิตใจ

เสพยาแล้วจะเป็นอย่างไร

-เกิดความต้องการเสพยา
เสพยาติดนั้นต่อไป
-เพิ่มปริมาณสารเสพยาติดมาก
ขึ้นเรื่อยๆ
-สุขภาพร่างกายทรุดโทรม

คำชี้แจง นักเรียนตอบคำถามที่ถูกค้องลงในช่องว่างให้ถูกค้อง

1. สารเสพติดหมายถึง

ตอบ.....

.....

2. สารเสพติดเข้าสู่ร่างกายได้โดยวิธีใดบ้าง

ตอบ.....

.....

3. เมื่อเสพสารเสพติดเข้าสู่ร่างกายก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้เสพด้านใดบ้าง

ตอบ.....

.....

4. สารเสพติดจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจอย่างไร

ตอบ.....

.....

5. เมื่อผู้ติดสารเสพติดต้องการเสพสารเสพติดแล้วไม่ได้เสพจะมีอาการอย่างไร

ตอบ.....

.....

คำชี้แจง นักเรียนตอบคำถามที่ถูกค้องลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. สารเสพติด หมายถึง

ตอบ ยาหรือสารเคมี หรือวัตถุชนิดใด ๆ ก็ตาม เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้วไม่ว่าจะ โดยวิธีการรับประทาน สูบ ฉีด คม หรือวิธีอื่นๆ ก่อให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพสารเสพติด

2. สารเสพติดเข้าสู่ร่างกายได้โดยวิธีใดบ้าง

ตอบ รับประทาน สูบ ฉีด คม หรือวิธีอื่นๆ

3. เมื่อเสพสารเสพติดเข้าสู่ร่างกายก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้เสพด้านใดบ้าง

ตอบ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ

4. สารเสพติดจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจอย่างไร

ตอบ 1. เกิดความต้องการเสพสารเสพติดนั้นต่อไปอีก

2. ต้องเพิ่มปริมาณสารเสพติดมากขึ้นเรื่อยๆ

3. เมื่อถึงเวลาเสพแล้วไม่ได้เสพ จะมีอาการอยากยาอย่างรุนแรง

4. มีฤทธิ์ต่อจิตประสาท

5. สุขภาพร่างกายทรุดโทรม

5. เมื่อผู้ติดสารเสพติดต้องการเสพสารเสพติดแล้วไม่ได้เสพจะมีอาการอย่างไร

ตอบ หาว อาเจียน น้ำตาน้ำมูกไหล กล้ามเนื้อสั่น ขาดสติ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

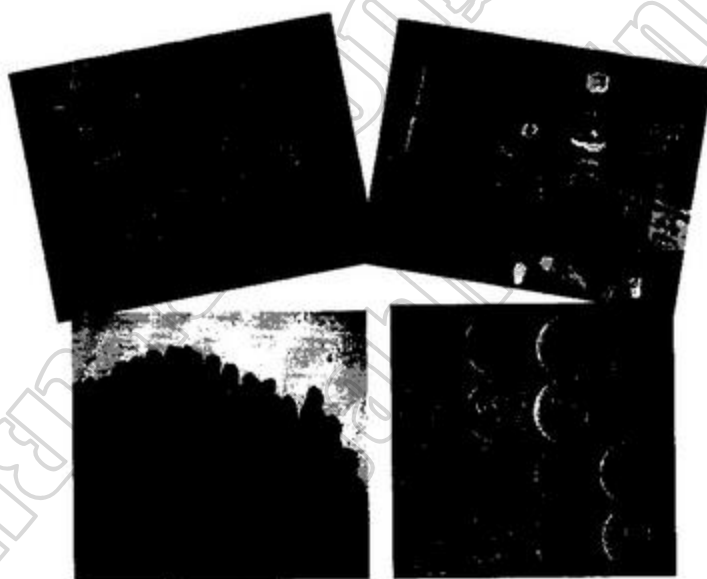
- พรสุข หุ่นนิรันดร์ และคณะ. (2554). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- สมชาย แดงสกุล และคณะ. (2551). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- สมชาย แดงสกุล และธาดา วิมลวัตรเวที. (2550). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแห่งชาติ. (2550). ประเภทของสารเสพติด.
ค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2556 แหล่งที่มา : <http://www.onecb.go.th>.

ชุดการเรียนรู้ เรื่องสารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประเภทของสารเสพติด

บุหพันธ์ เขียดไธสง
โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ชุดการเรียนรู้ เรื่องสารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาสุขศึกษา รหัสวิชา พ 21102 แบ่งออกเป็น 6 ชุดนี้เป็น
ชุดที่ 2 ประเภทของสารเสพติด เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียน
ได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนที่แนะนำเป็นลำดับ และนักเรียนสามารถค้นพบ
องค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการปฏิบัติจริง

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณา
ให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้อง จนทำให้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
ชุดนี้มีคุณภาพเหมาะสม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะเป็นประโยชน์ต่อ
นักเรียนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น มีความรู้และสามารถนำความรู้ไป
ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมต่อไป

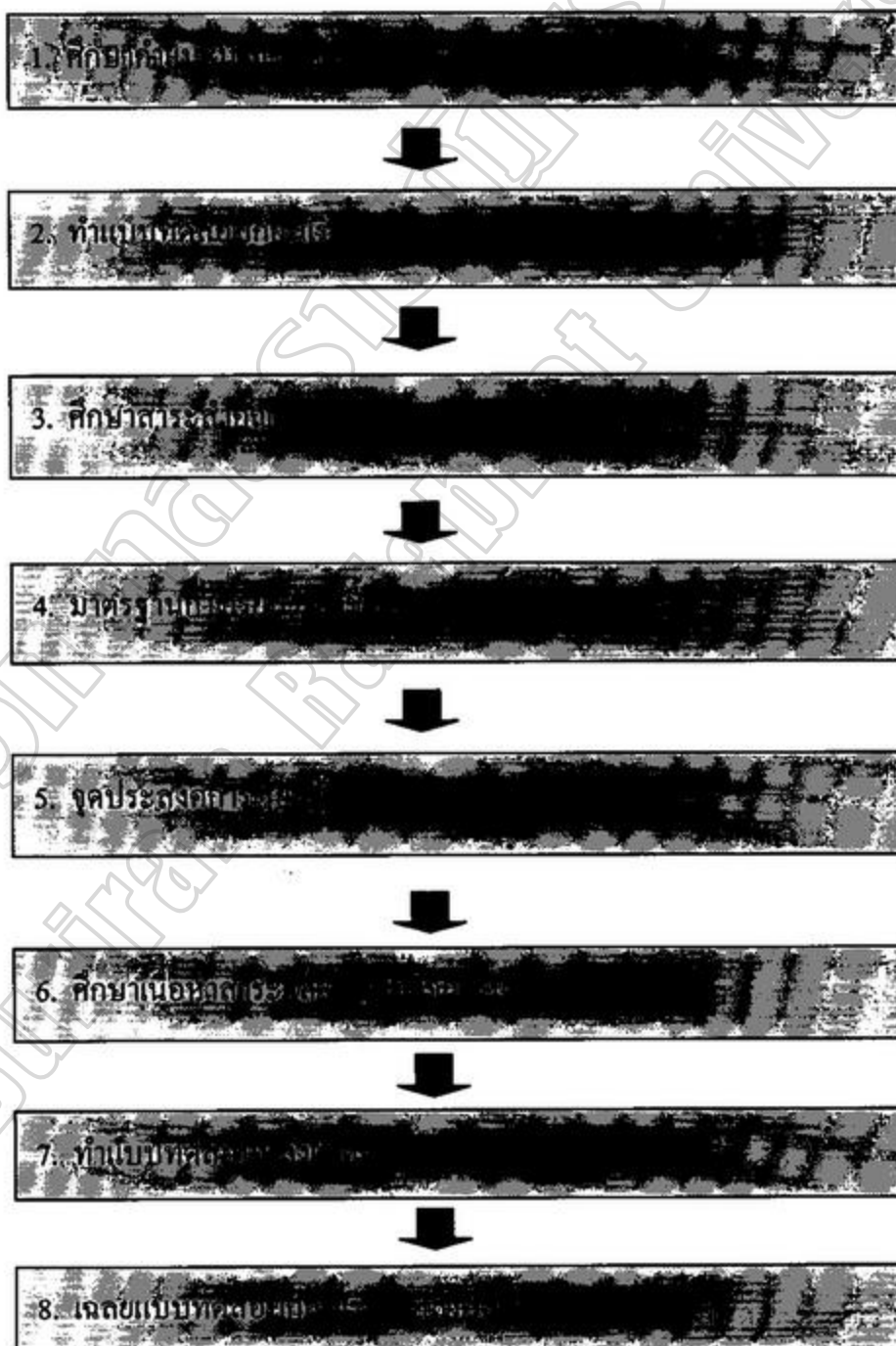
บุหพันธ์ เจียดไธสง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำชี้แจงการใช้ชุดการเรียนรู้	1
แบบทดสอบก่อนเรียน	2
สาระสำคัญ	5
มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5
จุดประสงค์การเรียนรู้	5
เรื่อง ประเภทของสารเสพติด	6
ใบกิจกรรม	12
แนวการตอบใบกิจกรรม	14
แบบทดสอบหลังเรียน	16
เฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน	19
เอกสารอ้างอิง	20

ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด ชุดที่ 2 เรื่องประเภทของสารเสพติด มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ดังนี้

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดไม่ใช่การแบ่งประเภทของสารเสพติด

- ก. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522
- ข. แบ่งตามแหล่งที่เกิด
- ค. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท
- ง. แบ่งตามขนาดน้ำหนัก

2. สารเสพติดจากธรรมชาติคือข้อใด

- ก. ฟีน กัญชา
- ข. ยาแก้ไอ กระท่อม
- ค. เห็ดขี้ควาย ฟีน
- ง. ทินเนอร์ กัญชา

3. สารเสพติดใดเป็นสารสังเคราะห์

- ก. มอร์ฟีน กัญชา
- ข. เฮโรอีน ยาอี
- ค. กระท่อม ยาบ้า
- ง. เห็ดขี้ควาย ทินเนอร์

4. พระราชบัญญัติสารเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แบ่งสารเสพติดออกเป็นกี่ประเภท
- ก. 2 ประเภท
  - ข. 3 ประเภท
  - ค. 4 ประเภท
  - ง. 5 ประเภท
5. สารเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงหมายถึงสารเสพติดประเภทใด
- ก. ประเภทที่ 1
  - ข. ประเภทที่ 2
  - ค. ประเภทที่ 3
  - ง. ประเภทที่ 4
6. สารเสพติดใดอยู่ในประเภทที่ 1
- ก. ขาบ้า ยาฮี เฮโรอีน
  - ข. มอร์ฟีน โคเคน โคลีน
  - ค. กัญชา กระต่อม เห็ดขี้ควาย
  - ง. ยาแก้ไอ ยานอนหลับ กัญชา
7. ยาแก้ไอ เป็นสารเสพติดประเภทใด
- ก. ประเภทที่ 4
  - ข. ประเภทที่ 3
  - ค. ประเภทที่ 2
  - ง. ประเภทที่ 1

8. ฟีนออกฤทธิ์ต่อร่างกายอย่างไร

- ก. กดประสาท
- ข. กระตุ้นประสาท
- ค. หลอนประสาท
- ง. ออกฤทธิ์ผสมผสาน

9. กระทั่งออกฤทธิ์ต่อร่างกายอย่างไร

- ก. กดประสาท
- ข. หลอนประสาท
- ค. กระตุ้นประสาท
- ง. ออกฤทธิ์ผสมผสาน

10. สารเสพติดชนิดใดสกัดมาจากฝิ่น

- ก. ยาบ้า
- ข. เฮโรอีน
- ค. ยาแก้ไอ
- ง. ยานอนหลับ

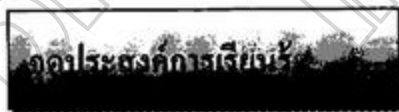

สารเสพติด มีหลายประเภทซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้ แบ่งตามแหล่งที่เกิดได้ 2 ประเภท แบ่งตามพระราชบัญญัติสารเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้ 5 ประเภท และสารเสพติดที่แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ซึ่งสารเสพติดแต่ละประเภทมีการออกฤทธิ์ที่แตกต่างกัน

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง
ตัวชี้วัด

ม.1/2 อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกันการติดสารเสพติด

1. นักเรียนสามารถบอกประเภทของสารเสพติดได้
2. นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของสารเสพติดได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายการออกฤทธิ์ของสารเสพติดที่มีต่อร่างกายได้

ประเภทของสารเสพติด

สารเสพติดมีหลายประเภท ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

1. สารเสพติดที่แบ่งตามแหล่งที่เกิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือยาเสพติดที่ผลิตมาจากพืช เช่น ฝิ่น
กระท่อม กัญชา เป็นต้น

ฝิ่น

กระท่อม

กัญชา

1.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน ยาอี ทินเนอร์ เอ็คตาซี เป็นต้น

เฮโรอีน

แอมเฟตามีน

เอ็คตาซี

ยาอี

2. สารเสพติดแบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

2.1 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 เป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงที่ไม่มี การนำมาใช้ในทางการแพทย์ ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีนหรือยาบ้า ยาอีหรือยาเลิฟ

เฮโรอีน

ยาบ้า

แอลเอสดี

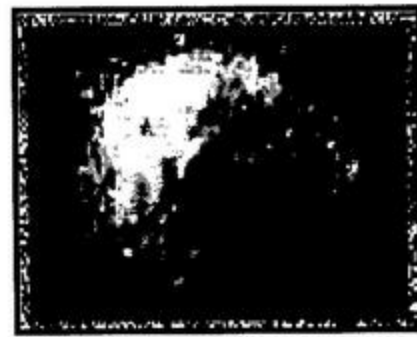

ยาอี

2.2 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 2 เป็นยาเสพติดให้โทษทั่วไป ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้อยู่ภายใต้การควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีที่จำเป็นเท่านั้น ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน โคเคนหรือโคคาอิน โทเคอิน และเมทาโดน

โคเคน

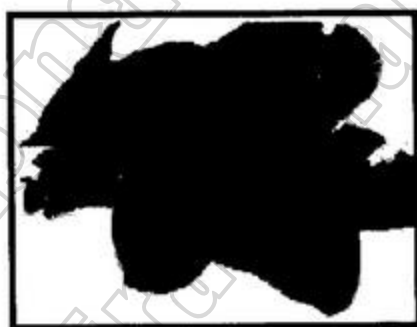

มอร์ฟีน

2.3 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 3 ยาเสพติดประเภทนี้เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ 2 ผสมอยู่ด้วยมีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพติด จะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ได้แก่ ยาแก้ไอที่มีตัวยาโคเคอิน ยาแก้ท้องเสียที่มีฝิ่นผสมอยู่ด้วย ยาฉีดระงับปวดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

2.4 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 4 คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 หรือประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ น้ำยาอาเซติก แอนไฮไดรด์ และอาเซติกคลอไรด์ ซึ่งใช้ในการเปลี่ยนมอร์ฟีนเป็นเฮโรอีน สารกลอซูโคอีเฟลรีน สามารถใช้ในการผลิตยาบ้าได้

2.5 ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 5 เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าข่ายอยู่ในยาเสพติดประเภทที่ 1 ถึง 4 ได้แก่ กัญชา พืชกระท่อม ทุกส่วนของพืชกัญชา ทุกส่วนของพืชกระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

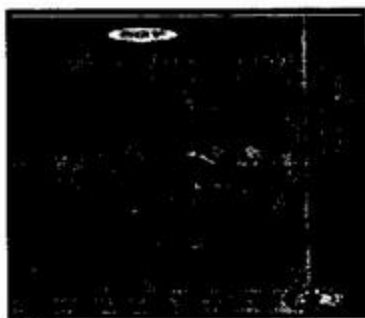
พืชกระท่อม

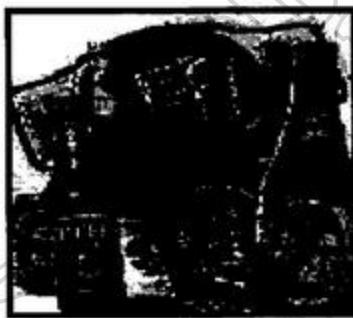
เห็ดขี้ควาย

3. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

3.1 ประเภทกดประสาท ได้แก่ ผีน มอร์ฟีน เฮโรอีน ขานอนหลับ ยาระงับประสาท ยาแก้ปวดประสาท เครื่องดื่มมีเมทาทุกชนิด รวมทั้งสารระเหย เช่น ทินเนอร์ แอลกอฮอล์ น้ำมันเบนซิน กาว เป็นต้นเป็นสารเสพติดที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลางในสมองส่วนที่ควบคุมความรู้สึก ทำให้มีเมื่อง ประสาทชา ขาดสติ ง่วงซึม และไม่มีความยับยั้งชั่งใจหมดความเป็นตัวเองไปชั่วขณะ

ยาแก้ปวดประสาท

แอลกอฮอล์

สารระเหย

3.2 ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า ยาอี กระท่อม โคเคน มักพบว่าผู้เสพยาจะมีอาการหงุดหงิด กระวนกระวาย จิตสับสนหวาดระแวง บางครั้งมีอาการคลื่นไส้ หรือทำในสิ่งที่คนปกติไม่กล้าทำ เช่น ทำร้ายตนเอง หรือฆ่าผู้อื่น เป็นต้น มีผลต่อระบบประสาททำให้ระบบประสาทตึงเครียด ความคิดสับสน เกิดภาพหลอน เพ้อคลั่ง หวาดระแวง ตื่นตัว ตื่นเต้นตลอดเวลา หัวใจเต้นแรง มือสั่น นอนไม่หลับ

ยาบ้า

ยาอี

กระท่อม

3.3 ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี และ เห็ดขี้ควาย เป็นต้น เป็นสารเสพติดที่มีผลต่อระบบประสาทสมองส่วนสัมผัสทั้ง 5 ทำให้การมองเห็น การได้ยิน การชิมรส การสัมผัส และการดมกลิ่นเปลี่ยนแปลงจากที่เป็นจริง เห็นภาพลวงตา เป็นจินตนาการที่สวยงาม และน่ากลัวจนไม่สามารถควบคุมตนเองได้

แอลเอสดี

เห็ดขี้ควาย

3.4 ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน ได้แก่ กัญชา ผู้เสพจะมีอาการโดยเบื้องต้นจะกระตุ้นประสาทให้ผู้เสพตื่นตัว ร่าเริง ช่างพูดหัวเราะตลอดเวลาต่อมาจะกดประสาททำให้รู้สึกคล้ายเมาเหล้า มีอาการง่วงนอน เชื่องซึม เมื่อเสพมากขึ้นจะหลอนประสาท อาจเห็นภาพลวงตา หูแว่ว หรือมีการหวาดระแวง ความคิดสับสนควบคุมตนเองไม่ได้ ผู้เสพกัญชาส่วนใหญ่มักป่วยเป็นโรคจิตในภายหลัง

ต้นกัญชา

กัญชา

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. สารเสพติดแบ่งออกเป็นที่ประเภท อะไรบ้าง

ตอบ.....
 .....
 .....
 .....
 .....

2. สารเสพติดธรรมชาติได้แก่

ตอบ.....
 .....
 .....

3. สารเสพติดสังเคราะห์ได้แก่

ตอบ.....
 .....
 .....

4. กัญชาออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอย่างไร

ตอบ.....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....

ฝิ่น โคเคน มอร์ฟีน เฮโรอีน เห็ดขี้ควาย กัญชา กระต่อม สารระเหย

5. จากสารเสพติดที่กำหนดให้สารเสพติดใดที่มีฤทธิ์กดประสาท

ตอบ.....
 .....
 .....
 .....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. สารเสพติดมีกี่ประเภท อะไรบ้าง

ตอบ 3 ประเภท คือ

1. สารเสพติดที่แบ่งตามแหล่งกำเนิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

-สารเสพติดธรรมชาติ

-สารเสพติดสังเคราะห์

2. สารเสพติดที่แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้จัดประเภทสารเสพติดไว้ 5 ประเภท

3. สารเสพติดที่แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

-ประเภทกดประสาท

-ประเภทกระตุ้นประสาท

-ประเภทหลอนประสาท

-ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน

2. สารเสพติดธรรมชาติได้แก่

ตอบฝิ่น กระท่อม กัญชา

3. สารเสพติดสังเคราะห์ได้แก่

ตอบ เฮโรอีน แอมเฟตามีน ยาอี ทินเนอร์ เอ็คตาซี

4. กัญชาออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอย่างไร

ตอบ ออกฤทธิ์ผสมผสาน ผู้เสพจะมีอาการ โดยเบื้องต้นคือจะกระตุ้นประสาทให้ผู้เสพตื่นตัว ร่าเริง ช่างพูด หัวเราะตลอดเวลา ต่อมาจะกดประสาททำให้รู้สึกคล้ายเมาเหล้า มีอาการง่วงนอน เชื่องซึม เมื่อเสพมากขึ้นจะหลอนประสาท อาจเห็นภาพลวงตา หูแว่ว หรือมีการหวาดระแวง ความคิดสับสนควบคุมตนเองไม่ได้ ผู้เสภกัญชาส่วนใหญ่มักป่วยเป็นโรคจิตในภายหลัง

ฝิ่น โคเคน มอร์ฟีน เฮโรอีน เห็ดขี้ควาย กัญชา กระท่อม สารระเหย

5. จากสารเสพติดที่กำหนดให้สารเสพติดใดออกฤทธิ์กดประสาท

ตอบ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน สารระเหย

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดไม่ใช่การแบ่งประเภทของสารเสพติด

- ก. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522
- ข. แบ่งตามแหล่งที่เกิด
- ค. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท
- ง. แบ่งตามขนาดน้ำหนัก

2. สารเสพติดจากธรรมชาติคือข้อใด

- ก. ฟีน กัญชา
- ข. ยาแก้ไอ กระท่อม
- ค. เห็ดขี้ควาย ฟีน
- ง. ทินเนอร์ กัญชา

3. สารเสพติดใดเป็นสารสังเคราะห์

- ก. มอร์ฟีน กัญชา
- ข. เฮโรอีน ยาอี
- ค. กระท่อม ยาบ้า
- ง. เห็ดขี้ควาย ทินเนอร์

4. พระราชบัญญัติสารเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แบ่งสารเสพติดออกเป็นกี่ประเภท
- ก. 2 ประเภท
  - ข. 3 ประเภท
  - ค. 4 ประเภท
  - ง. 5 ประเภท
5. สารเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงหมายถึงสารเสพติดประเภทใด
- ก. ประเภทที่ 1
  - ข. ประเภทที่ 2
  - ค. ประเภทที่ 3
  - ง. ประเภทที่ 4
6. สารเสพติดโคอยู่ในประเภทที่ 1
- ก. ยาบ้า ยาอี เฮโรอีน
  - ข. มอร์ฟีน โคเคน โคเคอีน
  - ค. กัญชา กระท่อม เห็ดขี้ควาย
  - ง. ยาแก้ไอ ยานอนหลับ กัญชา
7. ยาแก้ไอ เป็นสารเสพติดประเภทใด
- ก. ประเภทที่ 4
  - ข. ประเภทที่ 3
  - ค. ประเภทที่ 2
  - ง. ประเภทที่ 1

8. ฟีนออกฤทธิ์ต่อร่างกายอย่างไร

- ก. กดประสาท
- ข. กระตุ้นประสาท
- ค. หลอนประสาท
- ง. ออกฤทธิ์ผสมผสาน

9. ฤทธิ์ของออกฤทธิ์ต่อร่างกายอย่างไร

- ก. กดประสาท
- ข. หลอนประสาท
- ค. กระตุ้นประสาท
- ง. ออกฤทธิ์ผสมผสาน

10. สารเสพติดชนิดใดสกัดมาจากฝิ่น

- ก. ยาบ้า
- ข. เฮโรอีน
- ค. ยาแก้ไอ
- ง. ยานอนหลับ

เปลี่ยนแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน ชุดที่ ๒

ก่อนเรียน

1. ง
2. ก
3. ข
4. ค
5. ก
6. ก
7. ข
8. ค
9. ค
10. ข

หลังเรียน

1. ง
2. ก
3. ข
4. ค
5. ก
6. ก
7. ข
8. ค
9. ค
10. ข

เก่งมากค่ะ

เอกสารอ้างอิง

พรสุข หุ่นนิรันดร์ และคณะ. (2554). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

สมชาย แดงสกุล และคณะ. (2551). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

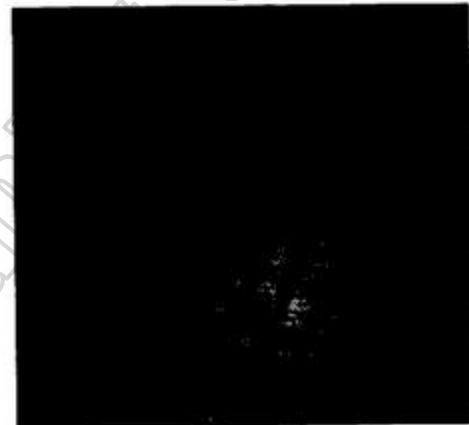
สมชาย แดงสกุล และธาดา วิมลวัตรเวที. (2550). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดแห่งชาติ. (2550). ประเภทของสารเสพติด.
ค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2556 แหล่งที่มา : <http://www.oncb.go.th>.

ชุดการเรียนรู้ เรื่องสารเสพติด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด

บุหฉัน ฉะยดไชสง
 โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
 กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

ชุดการเรียนรู้ เรื่องสารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาสุขศึกษา รหัสวิชา พ 21102 แบ่งออกเป็น 6 ชุดนี้เป็น
ชุดที่ 3 ลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดย
ให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนที่แนะนำเป็นลำดับ และนักเรียนสามารถ
ค้นพบองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการปฏิบัติจริง

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณา
ให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบความถูกต้อง จนทำให้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
ชุดนี้มีคุณภาพเหมาะสม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะเป็นประโยชน์ต่อ
นักเรียนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น มีความรู้และสามารถนำความรู้ไป
ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

บุหลัน เจียดไธสง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำชี้แจงการใช้ชุดการเรียนรู้	1
แบบทดสอบก่อนเรียน	2
สาระสำคัญ	5
มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5
จุดประสงค์การเรียนรู้	5
เรื่อง ถักย่นและอาการของผู้ติดเชื้อเสพติด	6
ใบกิจกรรม	11
แนวการตอบใบกิจกรรม	13
แบบทดสอบหลังเรียน	15
เฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน	18
เอกสารอ้างอิง	19

จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)

ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด ชุดที่ 3 ลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด
มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ศึกษาเรื่อง

2. ทำแบบทดสอบ

3. ศึกษาสาระ

4. มาตรฐาน

5. จุดประสงค์

6. ศึกษาเนื้อหา

7. ทำแบบทดสอบ

8. เผลยแบบทดสอบ

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ

1. ผู้ติดยาเสพติดจะมีลักษณะอาการผิดปกติด้านใด
  - ก. ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านร่างกาย
  - ข. ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ พฤติกรรมทางสังคม
  - ค. ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม
  - ง. ด้านร่างกาย ด้านจิตใจและอารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม

2. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของผู้ติดยาเสพติด
  - ก. เนื้อตัวสกปรก
  - ข. หน้าตาสดชื่นร่าเริง
  - ค. สุขภาพทรุดโทรม
  - ง. ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว

3. คนที่ติดยาเสพติดเมื่อไม่ได้เสพยาจะมีอาการอย่างไร
  - ก. ร้องไห้
  - ข. ปวดศีรษะ
  - ค. เป็นลมหน้ามืด
  - ง. คลื่นไส้ อาเจียนและหนาวบ่อย ๆ

4. อาการของคนที่ติดสารเสพติดมีลักษณะอย่างไร
  - ก. ร่างกายแข็งแรง สดชื่น
  - ข. ร่างกายทรุดโทรม ผอมซีด
  - ค. ร่างกายอ่อนเพลีย เหนื่อยล้า
  - ง. ร่างกายผอมบาง ไม่แข็งแรง

5. ข้อใด ไม่ใช่ การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและอารมณ์ของผู้ติดสารเสพติด
  - ก. มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง
  - ข. มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย
  - ค. พุดจาก้าวร้าว
  - ง. หวาดระแวง

6. การมีพฤติกรรมชอบเก็บตัวเงียบเป็นการเปลี่ยนแปลงของผู้ติดสารเสพติดด้านใด
  - ก. ด้านร่างกาย
  - ข. ด้านจิตใจ
  - ค. ด้านพฤติกรรมสังคม
  - ง. ด้านอารมณ์

7. เพราะเหตุใดผู้ติดสารเสพติดจึงมีนิสัยชอบลักขโมย
  - ก. ถูกเพื่อนชักชวน
  - ข. ต้องการเงินไปซื้อยา
  - ค. ประสาทหลอน
  - ง. หำไปเพราะขาดสติ

8. ข้อใดเป็นลักษณะอาการ "ลงแดง"

- ก. ท้องเดินอาจมีเลือดปน
- ข. ไข้ขึ้นสูง
- ค. คลั่งเสียสติ
- ง. นอนไม่หลับ

9. ข้อใด ไม่ใช่ พฤติกรรมของผู้คิดสารเสพติด

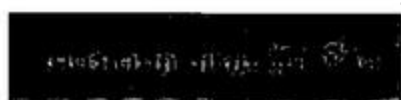
- ก. มีพฤติกรรมใช้เงินเปลืองผิดปกติ
- ข. มีพฤติกรรมชอบเก็บตัว
- ค. มีพฤติกรรมขยันทำงาน
- ง. มีพฤติกรรมลักขโมย

10. เพราะเหตุใดผู้คิดสารเสพติดมักสวมใส่เสื้อแขนยาว

- ก. เพื่อป้องกันแสงแดด
- ข. เพื่อปกปิดบาดแผลผิวหนัง
- ค. เพื่อปกปิดผิวหนังที่หยาบกร้าน
- ง. เพื่อปกปิดร่องรอยเข็มที่ใช้เสพยาเสพติด

สารเสพติดจะมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพ ซึ่งทำให้ลักษณะและความประพฤติของผู้เสพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยผู้เสภจะมีลักษณะอาการที่สามารถสังเกตได้จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและพฤติกรรม

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

ตัวชี้วัด

ม.1/2 อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกันการติด

สารเสพติด

1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดได้
2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดได้
3. นักเรียนสามารถบอกลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดเมื่อขาดยาได้

ผู้ติดเชื้อเสฟติคจะมีลักษณะอาการผิดปกติทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และพฤติกรรมทางสังคม ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

ลักษณะและอาการผู้ติดเชื้อเสฟติคมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ดังนี้

- 1.1 สุขภาพทรุดโทรม ผอมซูบซีด น้ำหนักลดไม่มีเรี่ยวแรงที่จะทำงานหนัก
- 1.2 ริมฝีปากเขียวช้ำ แห้ง แตก
- 1.3 ม่านตาขยายสู้แสงจ้าไม่ได้ ซึ่งเป็นผลจากการเสพยาจึงมักใส่แว่นตากันแดดอยู่เสมอ
- 1.4 น้ำมูก น้ำตาไหล มีเหงื่อออกมาก กลิ่นตัวแรง เพราะไม่ทำความสะอาดร่างกายตัวเองบางครั้งจะได้กลิ่นกาวหรือสารระเหยออกมาจากตัว
- 1.5 มีร่องรอยการเสพยาเสฟติคให้เห็นบริเวณที่แขนตามแนวเส้นโลหิตดำ หรือบริเวณสะโพกและหัวไหล่ที่อาจจะมีรอยแผลซ้ำ ๆ เนื่องจากการฉีดเสฟติค
- 1.6 มีรอยแผลเป็นที่ท้องแขนเป็นรอยกรีดด้วยของมีคมตามขวางเฉียง ๆ เนื่องจากการทำร้ายตัวเอง
- 1.7 นิ้วมือ มีรอยคราบเหลือง สกปรก เนื่องจากการสูบเสฟติค
- 1.8 ผิวหนังหยาบกร้าน เช่น แผลพุพองอาจมีหนอง น้ำเหลือง คล้ายโรคผิวหนังเนื่องจากขาดวิตามิน
- 1.9 ใบหน้าค้ำค้ำโดยเฉพาะบริเวณ โหนกแก้มและหน้าผาก
- 1.10 มีอาการอยากยา ซึ่งเสฟติคแต่ละประเภทมีอาการหลังเสฟและอาการเมื่ออยากยาหรือ ขาดยาแตกต่างกัน
- 1.11 มักใส่เสื้อแขนยาวเพื่อปกปิดร่องรอยเข็มที่ใช้เสฟติค

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์

ผู้เสพยาเสพติดจะมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยจะแสดงพฤติกรรมออกมาที่สามารถสังเกตได้ ดังนี้

2.1 มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย เช่น เวลาขาดยาจะรู้สึกหงุดหงิดมาก แต่เมื่อเสพยาแล้วอารมณ์จะดีขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.2 มีความคิดเชิงซ้ำ สติปัญญาเสื่อมลงความจำเสื่อม มีผลให้การเรียนหรือการทำงานบกพร่อง

2.3 ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

2.4 พุดจาก้าวร้าว แม้แต่บิดามารดา ครู อาจารย์ ของตนเอง

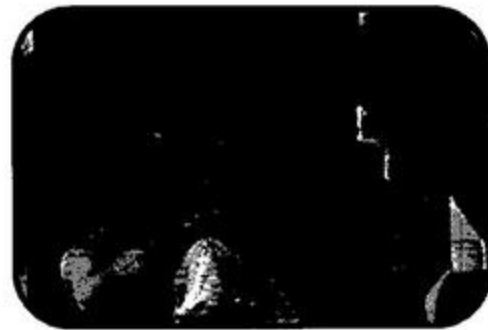
2.5 มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย หวาดระแวง

2.6 อารมณ์ฉุนเฉียว ขวนทะเลาะวิวาทและทำร้ายกัน

2.7 มีความวิตกกังวลซึมเศร้า

2.8 ขาดความอดกลั้น เป็นคนเจ้าอารมณ์หงุดหงิด เอาแต่ใจตนเอง ขาดเหตุผล

2.9 อยู่หนึ่งไม่ได้ หลุกหลิก บางรายชอบเดินไปมา

การควบคุมตนเองผิดปกติและพฤติกรรม

3. การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมสังคม

3.1 มีพฤติกรรมชอบเก็บตัวเงียบขรึมผิดปกติชอบอยู่คนเดียว และปลีกตัวจากผู้อื่นทำตัวลึกลับไม่รับรู้ความเป็นไปได้ ๆ

3.2 มีพฤติกรรมใช้เงินเปลืองผิดปกติ เพราะต้องนำเงินไปซื้อสารเสพติดที่มีราคาแพง

3.3 มีพฤติกรรมลักขโมย เมื่อไม่มีเงินพอที่จะซื้อสารเสพติดก็จะเริ่มมีการลักขโมยจากในบ้านของตนเองหรือเพื่อนบ้านเพื่อนำเงินไปซื้อยามาเสพ

3.4 มีพฤติกรรมก้าวร้าว เนื่องจากอารมณ์ผู้เสพยาจะแปรปรวนง่าย หงุดหงิดง่าย ไม่ยอมรับความจริง เมื่อถูกซักถามมากๆจะรู้สึกฉุนเฉียวเพราะถูกจับผิดเรื่องเสพยา

3.5 มีพฤติกรรมเกียจคร้าน ไม่สนใจความเป็นอยู่ของตนเอง ไม่อยากทำงานใดๆ ได้แต่่วงเหงาหาวนอน

3.6 มีพฤติกรรมคบแต่เพื่อนที่เสพยาด้วยกัน อาจเป็นเพื่อนกลุ่มใหม่ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนมีการคุยกันลึกลับและเป็นความลับ

การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมสังคมของผู้ติดยาเสพติด

4. ลักษณะของผู้ติดสารเสพติดเมื่อขาดยา

4.1 น้ามุก น้ำตาไหล จามคล้ายคนเป็นหวัด

4.2 กระสับกระส่าย กระวนกระวาย หายใจถี่ถี่ๆ ้องหาแต่สารเสพติดมาเสพให้ได้ไม่ว่าวิธีการใดๆ

4.3 คลื่นไส้ อาเจียน เบื่ออาหาร น้ำหนักตัวลด

4.4 ห้องเดินอาจมีเลือดปนออกมาด้วยซึ่งเราเรียกว่า "ลงแดง" เป็นอาการทรมานทรมายที่เกิดจากการอยากกิน คีม หรือเสพสารเสพติดแล้วไม่ได้เสพในขณะนั้น ทำให้เกิดผลกระทบบต่อร่างกายและจิตใจ และแสดงออกคล้ายคนบ้า

4.5 ขนลุกเหงื่อออกมาก

4.6 เป็นตะคริวแขนขาหรือกล้ามเนื้อส่วนใดส่วนหนึ่งสั่นกระตุก ขบฟัน

4.7 ปวดเมื่อยตามร่างกาย ปวดเสียวในกระดูก คื่นทรมานทรมาย

4.6 เป็นตะคริวแขนขาหรือกล้ามเนื้อส่วนใดส่วนหนึ่งสั่นกระตุก ขบ

4.7 ปวดเมื่อยตามร่างกาย ปวดเสียวในกระดูก คื่นทรมานทรมาย

4.8 ม่านตาขยายโตขึ้นทำให้มองเห็นไม่ชัดหรือเป็นสองภาพไม่สู้แสง

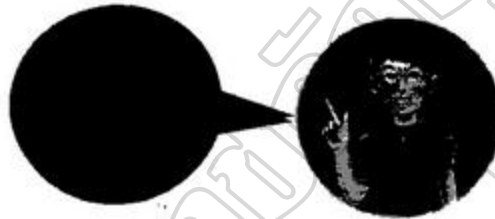
4.9 ไข้ขึ้นสูง ความดันโลหิตสูง

4.10 ชักกระตุก

4.11 นอนไม่หลับ

4.12 คลั่ง เสียสติ

4.13 อ่อนเพลีย ปวดเมื่อย ง่วงเหงาหาวนอน กินจุ (บางรายที่ติดยาบ้า)

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ผู้ที่ติดสารเสพติดจะมีลักษณะอาการผิดปกติด้านใดบ้าง

ตอบ.....
.....
.....
.....

2. ลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างไร

ตอบ.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. ลักษณะและอาการผู้ติดสารเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์
อย่างไร

ตอบ.....
.....
.....
.....

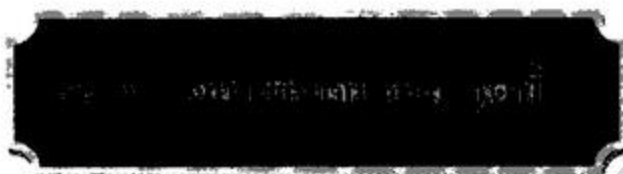
4. ลักษณะและอาการผู้ติดสารเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมสังคม
อย่างไร

ตอบ.....
.....
.....
.....

5. ให้นักเรียนบอกลักษณะของผู้ติดสารเสพติดเมื่อขาดยา

ตอบ.....
.....
.....
.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ผู้ที่ติดเชื้อสารเสพติดจะมีลักษณะอาการผิดปกติด้านใดบ้าง

- ตอบ 1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย
 2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์
 3. การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมสังคม

2. ลักษณะและอาการของผู้ติดเชื้อสารเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างไร

- ตอบ 1. สุขภาพทรุดโทรม ผอมซูบซีด
 2. ริมฝีปากเขียวช้ำ แห้ง แตก
 3. มักใส่แว่นตาคันแตกอยู่เสมอ
 4. น้ำมูก น้ำตาไหล มีเหงื่อออกมาก กลิ่นตัวแรง
 5. มีร่องรอยแผลซ้ำ ๆ เนื่องจากการฉีดสารเสพติด
 6. นิ้วมือ มีรอยกราบเหลือง สกปรก
 7. ผิวหนังหยาบกร้าน เช่น แผลพุพองอาจมีหนอง น้ำเหลือง คล้ายโรคผิวหนัง

เนื่องจากขาดวิตามิน

8. ใบหน้าดำคล้ำ โดยเฉพาะบริเวณ โหนกแก้มและหน้าผาก
 9. มักใส่เสื้อแขนยาว เพื่อปกปิดร่องรอยเข็มที่ใช้เสพยาเสพติด

3. ลักษณะและอาการผู้ติดสารเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์อย่างไร

- ตอบ 1. มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย เช่น เวลาขาดยาจะรู้สึกหงุดหงิดมาก
 2. มีความคิดเชิงซ้ำ สติปัญญาเสื่อมลงความจำเสื่อม
 3. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
 4. พุดจากร้าวร้าว
 5. มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย หวาดระแวง
 6. อารมณ์ฉุนเฉียว ชวนทะเลาะวิวาทและทำร้ายกัน
 7. มีความวิตกกังวลซึมเศร้า
 8. ขาดความอดกลั้น เป็นคนเจ้าอารมณ์หงุดหงิด เอาแต่ใจตนเอง ขาดเหตุผล
 9. อยู่นิ่งไม่ได้ หลุกหลิก บางรายชอบเดินไปมา

4. ลักษณะและอาการผู้ติดสารเสพติดมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมสังคมอย่างไร

- ตอบ 1. มีพฤติกรรมชอบเก็บตัวเงียบ
 2. มีพฤติกรรมใช้เงินเปลืองผิดปกติ
 3. มีพฤติกรรมลักขโมย
 4. มีพฤติกรรมเกียจคร้าน ไม่สนใจความเป็นอยู่ของตนเอง ไม่อยากทำงานใดๆ ได้แต่่วงเหงาหาวนอน
 5. มีพฤติกรรมคบแต่เพื่อนที่เสพยาด้วยกัน

5. ให้นักเรียนบอกลักษณะของผู้ติดสารเสพติดเมื่อขาดยา

- ตอบ น้ำมูก น้ำตาไหล จามคล้ายคนเป็นหวัด กระสับกระส่าย คลื่นไส้อาเจียน
 ขนลุกเหงื่อออกมาก เป็นตะคริว แขนขาหรือกล้ามเนื้อส่วนใดส่วนหนึ่งสั่นกระตุก
 ขบฟัน ปวดเมื่อยตามร่างกาย ปวดเสียวในกระดูก คั่นทุนทุราย ม่านตาขยายโตขึ้น
 ไข้ขึ้นสูง ชักกระตุก นอนไม่หลับ คลั่งเสียสติ อ่อนเพลีย ปวดเมื่อย ง่วงเหงาหาวนอน
 กินจุ (บางรายที่ติดยาบ้า)

คำชี้แจง เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้วทำเครื่องหมาย x ลงในกระดาษคำตอบ

1. ผู้คิดยาเสพติดจะมีลักษณะอาการผิดปกติด้านใด
  - ก. ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านร่างกาย
  - ข. ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ พฤติกรรมทางสังคม
  - ค. ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม
  - ง. ด้านร่างกาย ด้านจิตใจและอารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม

2. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของผู้ติดสารเสพติด
  - ก. เนื้อตัวสกปรก
  - ข. หน้าตาสดชื่นร่าเริง
  - ค. สุขภาพทรุดโทรม
  - ง. ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว

3. คนที่ติดสารเสพติดเมื่อไม่ได้เสพจะมีอาการอย่างไร
  - ก. ร้องไห้
  - ข. ปวดศีรษะ
  - ค. เป็นลมหน้ามืด
  - ง. คลื่นไส้ อาเจียนและหนาวบ่อยๆ

4. อาการของคนที่ติดสารเสพติดมีลักษณะอย่างไร
- ก. ร่างกายแข็งแรง สดชื่น
  - ข. ร่างกายทรุดโทรม ผอมซีด
  - ค. ร่างกายอ่อนเพลีย เหนื่อยล้า
  - ง. ร่างกายผอมบาง ไม่แข็งแรง
5. ข้อใด ไม่ใช่ การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและอารมณ์ของผู้ติดสารเสพติด
- ก. มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง
  - ข. มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย
  - ค. พุดจาก้าวร้าว
  - ง. หวาดระแวง
6. การมีพฤติกรรมชอบเก็บตัวเงียบเป็นการเปลี่ยนแปลงของผู้ติดสารเสพติดด้านใด
- ก. ด้านร่างกาย
  - ข. ด้านจิตใจ
  - ค. ด้านพฤติกรรมสังคม
  - ง. ด้านอารมณ์
7. เพราะเหตุใดผู้ติดสารเสพติดจึงมีนิสัยชอบลักขโมย
- ก. ถูกเพื่อนชักชวน
  - ข. ต้องการเงินไปซื้อยา
  - ค. ประสาทหลอน
  - ง. ทำไปเพราะขาดสติ

8. ข้อใดเป็นลักษณะอาการ "ลงแดง"

- ก. ท้องเดินอาจมีเลือดปน
- ข. ไข้ขึ้นสูง
- ค. คลั่งเสียสติ
- ง. นอนไม่หลับ

9. ข้อใด ไม่ใช่ พฤติกรรมของผู้ติดสารเสพติด

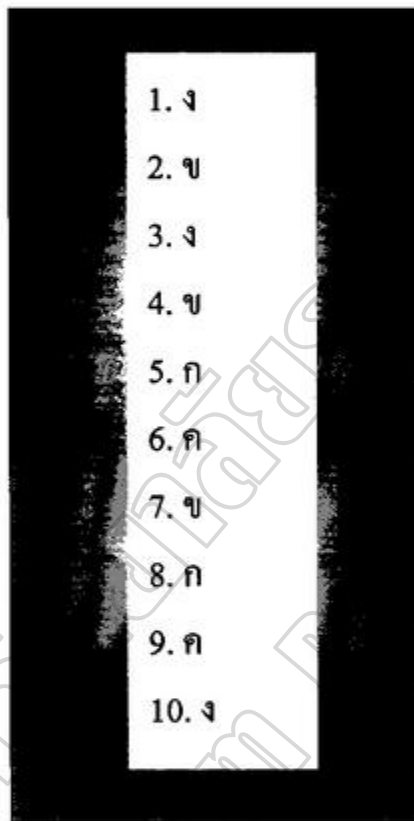
- ก. มีพฤติกรรมใช้เงินเปลืองผิดปกติ
- ข. มีพฤติกรรมชอบเก็บตัว
- ค. มีพฤติกรรมขยันทำงาน
- ง. มีพฤติกรรมลักขโมย

10. เพราะเหตุใดผู้ติดสารเสพติดมักสวมใส่เสื้อแขนยาว

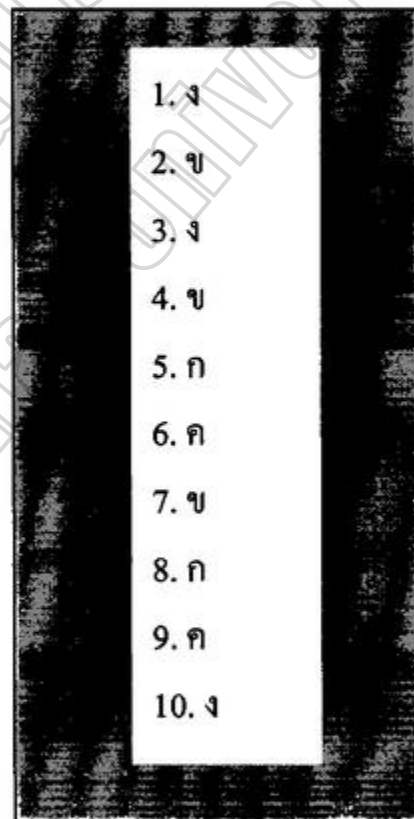
- ก. เพื่อป้องกันแสงแดด
- ข. เพื่อปกปิดบาดแผลผิวหนัง
- ค. เพื่อปกปิดผิวหนังที่หายากร้าน
- ง. เพื่อปกปิดร่องรอยเข็มที่ใช้เสพยาเสพติด

ก่อนเรียน

หลังเรียน

เก่งมากค่ะ

เอกสารอ้างอิง

พรสุข หุ่นนิรันดร์ และคณะ. (2554). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

สมชาย แดงสกุล และคณะ. (2551). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

สมชาย แดงสกุล และธาดา วิมลวัตรเวที. (2550). หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน สุขศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแห่งชาติ. (2550). ประเภทของสารเสพติด.
ค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2556 แหล่งที่มา : <http://www.oncb.go.th>.

ภาคผนวก ง

แบบประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามระดับความเหมาะสมตามดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	ด้านรูปแบบ					
1.1	มีคำชี้แจงสั้นๆ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย					
1.2	เร้าความสนใจด้วยรูปภาพ และรูปแบบที่แปลกตา					
1.3	การพิมพ์ถูกต้อง รูปแบบเหมาะสม					
1.4	คำถามกระชับ ชัดเจน					
2	ด้านเนื้อหา					
2.1	เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว					
2.2	เนื้อหาไม่ซ้ำกัน					
2.3	เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน					
2.4	ให้ความรู้พื้นฐานในการดำเนินชีวิตในอนาคต					
2.5	เนื้อหาเป็นปัจจุบันและทันสมัย					
2.6	บูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น					
3	ด้านการนำไปใช้					
3.1	ผู้เรียนสามารถนำมาศึกษาตามลำพังได้					

แบบประเมินชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ(ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
3.2	ใช้เวลาที่เหมาะสมในการทำ					
3.3	เฉลยคำตอบให้ผู้เรียนทราบหลังจากการทำชุดการเรียนรู้เสร็จ					
3.3	ผู้เรียนสามารถนำมาฝึกทบทวนได้					
3.4	ผู้รับการเผยแพร่นำไปใช้ได้ง่าย					
4	ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.1	นำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นได้					
4.2	ช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา					
4.3	ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น					
4.4	ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนมีเหตุผล รอบคอบ					
4.5	ผู้เรียนมีโอกาสตั้งประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับองค์ความรู้ในชุดการเรียนรู้ได้					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ภาคผนวก จ

**คะแนนประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

ตาราง 1 คะแนนประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ ชุดที่ 1 เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 มีคำชี้แจงสั้นๆ ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ได้รับความสนใจด้วยรูปภาพ และรูปแบบที่แปลกตา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
1.3 การพิมพ์ถูกต้อง รูปแบบ เหมาะสม	4	4	5	4.33	0.47	มาก
1.4 คำถามกระชับ ชัดเจน	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน มาแล้ว	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2.2 เนื้อหาไม่ซ้ำกัน	4	4	5	4.33	0.47	มาก
2.3 เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินชีวิตประจำวันของ ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 ให้ความรู้พื้นฐานในการ ดำเนินชีวิตในอนาคต	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 เนื้อหาเป็นปัจจุบันและ ทันสมัย	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2.6 บูรณาการกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	4	4	4	4.00	0.00	มาก

ตาราง 1 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3. ด้านการนำไปใช้						
3.1 ผู้เรียนสามารถนำมาศึกษา ตามลำพังได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3.2 ใช้เวลาที่เหมาะสมในการทำ	4	5	5	4.67	0.47	มากที่สุด
3.3 เฉลยคำตอบให้ผู้เรียนทราบ หลังจากการทำชุดการเรียนรู้	4	5	5	4.67	0.47	มากที่สุด
3.4 ผู้เรียนสามารถนำมาฝึก ทบทวนได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3.5 ผู้รับการเผยแพร่นำไปใช้ได้ ง่าย	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4. ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน						
4.1 นำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.2 ช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่ม สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา	4	5	5	4.67	0.47	มากที่สุด
4.3 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.4 ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนมีเหตุผล รอบคอบ	4	5	4	4.33	0.47	มาก
4.5 ผู้เรียนมีโอกาสดึง ประสบการณ์เดิมมา เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใน ชุดการเรียนรู้ได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
รวม	83	87	88	86.00	2.16	
$\bar{X}$	4.15	4.35	4.4	4.3	0.11	มาก

ตาราง 2 คะแนนประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ ชุดที่ 2 เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 มีคำชี้แจงสั้นๆ ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ได้รับความสนใจด้วยรูปภาพ และรูปแบบที่แปลกตา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 การพิมพ์ถูกต้อง รูปแบบ เหมาะสม	4	4	4	4.00	0.00	มาก
1.4 คำถามกระชับ ชัดเจน	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน มาแล้ว	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาไม่ซ้ำกัน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินชีวิตประจำวันของ ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 ให้ความรู้พื้นฐานในการ ดำเนินชีวิตในอนาคต	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 เนื้อหาเป็นปัจจุบันและ ทันสมัย	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2.6 บูรณาการกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	4	4	4	4.00	0.00	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3. ด้านการนำไปใช้						
3.1 ผู้เรียนสามารถนำมาศึกษา ตามคำฟังได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3.2 ใช้เวลาที่เหมาะสมในการทำ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เฉลยคำตอบให้ผู้เรียนทราบ หลังจากการทำชุดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 ผู้เรียนสามารถนำมาฝึก ทบทวนได้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
3.5 ผู้รับการเผยแพร่นำไปใช้ได้ ง่าย	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4. ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน						
4.1 นำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.2 ช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่ม สาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและ พลศึกษา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
4.3 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น	4	5	4	4.33	0.47	มาก
4.4 ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนมีเหตุผล รอบคอบ	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.5 ผู้เรียนมีโอกาสดึง ประสบการณ์เดิมมา เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใน ชุดการเรียนรู้ได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
รวม	91	89	91	90.33	0.94	
$\bar{X}$	4.55	4.45	4.55	4.52	0.05	มากที่สุด

ตาราง 3 คะแนนประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ ชุดที่ 3 เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 มีคำชี้แจงสั้นๆ ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ได้รับความสนใจด้วยรูปภาพ และรูปแบบที่แปลกตา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
1.3 การพิมพ์ถูกต้อง รูปแบบ เหมาะสม	5	4	4	4.33	0.47	มาก
1.4 กำถามกระชับ ชัดเจน	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน มาแล้ว	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาไม่ซ้ำกัน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินชีวิตประจำวันของ ผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2.4 ให้ความรู้พื้นฐานในการ ดำเนินชีวิตในอนาคต	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 เนื้อหาเป็นปัจจุบันและ ทันสมัย	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2.6 บูรณาการกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	4	4	4	4.00	0.00	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3. ด้านการนำไปใช้						
3.1 ผู้เรียนสามารถนำมาศึกษา ตามลำพังได้	4	4	5	4.33	0.47	มาก
3.2 ใช้เวลาที่เหมาะสมในการทำ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เฉลยคำตอบให้ผู้เรียนทราบ หลังจากการทำชุดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 ผู้เรียนสามารถนำมาฝึก ทบทวนได้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
3.5 ผู้รับการเผยแพร่นำไปใช้ได้ ง่าย	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4. ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน						
4.1 นำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.2 ช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่ม สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
4.4 ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนมีเหตุผล รอบคอบ	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.5 ผู้เรียนมีโอกาสดึง ประสบการณ์เดิมมา เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใน ชุดการเรียนรู้ได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
รวม	92	87	92	90.33	2.36	
$\bar{X}$	4.6	4.35	4.6	4.52	0.12	มากที่สุด

ตาราง 4 คะแนนประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ ชุดที่ 4 เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 มีคำชี้แจงสั้นๆ ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 เร้าความสนใจด้วยรูปภาพ และรูปแบบที่แปลกตา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 การพิมพ์ถูกต้อง รูปแบบ เหมาะสม	5	4	4	4.33	0.47	มาก
1.4 คำถามกระชับ ชัดเจน	5	4	4	4.33	0.47	มาก
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน มาแล้ว	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาไม่ซ้ำกัน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินชีวิตประจำวันของ ผู้เรียน	5	5	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2.4 ให้ความรู้พื้นฐานในการ ดำเนินชีวิตในอนาคต	5	4	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 เนื้อหาเป็นปัจจุบันและ ทันสมัย	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2.6 บูรณาการกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	4	4	4	4.00	0.00	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3. ด้านการนำไปใช้						
3.1 ผู้เรียนสามารถนำมาศึกษา ตามลำพังได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ใช้เวลาที่เหมาะสมในการทำ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เฉลยคำตอบให้ผู้เรียนทราบ หลังจากการทำชุดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 ผู้เรียนสามารถนำมาฝึก ทบทวนได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.5 ผู้รับการเผยแพร่นำไปใช้ได้ ง่าย	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4. ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน						
4.1 นำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.2 ช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่ม สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
4.4 ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนมีเหตุผล รอบคอบ	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.5 ผู้เรียนมีโอกาสดึง ประสบการณ์เดิมมา เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใน ชุดการเรียนรู้ได้	5	4	4	4.33	0.47	มาก
รวม	96	90	93	93.00	2.45	
$\bar{X}$	4.8	4.5	4.65	4.65	0.12	มากที่สุด

ตาราง 5 คะแนนประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ ชุดที่ 5 เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 มีคำชี้แจงสั้นๆ ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ได้รับความสนใจด้วยรูปภาพ และรูปแบบที่แปลกตา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
1.3 การพิมพ์ถูกต้อง รูปแบบ เหมาะสม	4	4	4	4.00	0.00	มาก
1.4 คำถามกระชับ ชัดเจน	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน มาแล้ว	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาไม่ซ้ำกัน	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินชีวิตประจำวันของ ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 ให้ความรู้พื้นฐานในการ ดำเนินชีวิตในอนาคต	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 เนื้อหาเป็นปัจจุบันและ ทันสมัย	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
2.6 บูรณาการกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	4	4	4	4.00	0.00	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3. ด้านการนำไปใช้						
3.1 ผู้เรียนสามารถนำมาศึกษา ตามลำพังได้	4	4	5	4.33	0.47	มาก
3.2 ใช้เวลาที่เหมาะสมในการทำ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เฉลยคำตอบให้ผู้เรียนทราบ หลังจากการทำชุดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 ผู้เรียนสามารถนำมาฝึก ทบทวนได้	4	4	5	4.33	0.47	มาก
3.5 ผู้รับการเผยแพร่นำไปใช้ได้ ง่าย	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4. ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน						
4.1 นำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นได้	5	4	4	4.33	0.47	มาก
4.2 ช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่ม สาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและ พลศึกษา	4	4	5	4.33	0.47	มาก
4.3 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.4 ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนมีเหตุผล รอบคอบ	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.5 ผู้เรียนมีโอกาสดึง ประสบการณ์เดิมมา เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใน ชุดการเรียนรู้ได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
รวม	90	87	90	89.00	1.41	
$\bar{X}$	4.5	4.35	4.5	4.45	0.07	มาก

ตาราง 6 คะแนนประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ ชุดที่ 6 เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. ด้านรูปแบบ						
1.1 มีคำชี้แจงสั้นๆ ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 ได้รับความสนใจด้วยรูปภาพ และรูปแบบที่แปลกตา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
1.3 การพิมพ์ถูกต้อง รูปแบบ เหมาะสม	5	4	4	4.33	0.47	มาก
1.4 คำถามกระชับ ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านเนื้อหา						
2.1 เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน มาแล้ว	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาไม่ซ้ำกัน	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินชีวิตประจำวันของ ผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 ให้ความรู้พื้นฐานในการ ดำเนินชีวิตในอนาคต	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 เนื้อหาเป็นปัจจุบันและ ทันสมัย	5	4	4	4.33	0.47	มาก
2.6 บูรณาการกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น	4	4	4	4.00	0.00	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
3. ด้านการนำไปใช้						
3.1 ผู้เรียนสามารถนำมาศึกษา ตามลำพังได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3.2 ใช้เวลาที่เหมาะสมในการทำ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เฉลยคำตอบให้ผู้เรียนทราบ หลังจากการทำชุดการเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 ผู้เรียนสามารถนำมาฝึก ทบทวนได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3.5 ผู้รับการเผยแพร่นำไปใช้ได้ ง่าย	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4. ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียน						
4.1 นำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่นได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.2 ช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่ม สาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและ พลศึกษา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4.4 ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนมีเหตุผล รอบคอบ	4	4	5	4.33	0.47	มาก
4.5 ผู้เรียนมีโอกาสดึง ประสบการณ์เดิมมา เชื่อมโยงกับองค์ความรู้ใน ชุดการเรียนรู้ได้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
รวม	91	87	90	89.33	1.70	
$\bar{X}$	4.55	4.35	4.5	4.47	0.08	มาก

ภาคผนวก ฉ

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

รหัสวิชา พ 21102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด

เวลา 12 ชั่วโมง

เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

เวลา 2 ชั่วโมง

ใช้สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

2. ตัวชี้วัด

ม.1/2 อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกันการติดสารเสพติด

3. จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด

ด้านความรู้

1. อธิบายความหมายของสารเสพติดได้
2. บอกลักษณะสำคัญของสารเสพติดได้
3. บอกผลกระทบจากการเสพสารเสพติดได้

ด้านทักษะ / กระบวนการ

1. นักเรียนสามารถให้เหตุผลได้
2. นักเรียนมีทักษะในการสื่อสาร
3. นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความรับผิดชอบ
2. มีระเบียบวินัย
3. ทำงานเป็นระบบ

4. สารสำคัญ

สารเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดต่าง ๆ ที่เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดความต้องการที่จะเสพสารนั้นในปริมาณที่เพิ่มขึ้นอีก และไม่สามารถหยุดเสพได้มีผลทำให้ร่างกายทรุดโทรมและสภาวะทางจิตใจเปลี่ยนไปด้วย

5. สารการเรียนรู้

ความหมายของสารเสพติด

6. การจัดการกระบวนการเรียนรู้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1.1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนและให้นักเรียนดูภาพสารเสพติดจากโปรเจ็คเตอร์ เพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของสารเสพติด

1.2 นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของสารเสพติด

2. ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่

2.1 ครูอธิบายขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด เพื่อสร้างความเข้าใจและข้อตกลงกับนักเรียน

2.2 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4 คน ซึ่งในแต่ละกลุ่มประกอบด้วย 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ซึ่งประกอบด้วยคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน

3. ขั้นการทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่

3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรับชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

3.2 นักเรียนศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด

4. ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

4.1 นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในช่วงเรียนจากชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด โดยการเล่าความรู้ความเข้าใจเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติดให้เพื่อนฟัง

5. ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้

5.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปถึงความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติดให้ได้สาระสำคัญ ดังนี้

สารเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดต่าง ๆ ที่เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดความต้องการที่จะเสพยาชนิดนั้นในปริมาณที่เพิ่มขึ้นอีก และไม่สามารถหยุดเสพได้มีผลทำให้ร่างกายทรุดโทรมและสภาวะทางจิตใจเปลี่ยนไปด้วย

6. ขั้นการแสดงผลงาน

6.1 นักเรียนแต่ละคนทำใบกิจกรรมชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยนำเสนอส่งครู

6.2 ครูตรวจสอบความถูกต้องและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

6.3 ครูนำคะแนนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด ดิคประกาศไว้ที่ป้ายแสดงผลงานของนักเรียน เพื่อให้เพื่อนๆภายในห้องเรียนได้ชื่นชมแสดงความยินดีกับผลงานของนักเรียน

7. ขั้นตอนการประยุกต์ใช้ความรู้

7.1 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด แบบอัตนัยจำนวน 5 ข้อ พร้อมทั้งสรุปผลการทำแบบทดสอบ

7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารเสพติด
2. หนังสือเรียนวิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. รูปภาพสารเสพติด

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. อธิบายความหมายของสารเสพติดได้ 2. บอกลักษณะสำคัญของสารเสพติดได้ 3. บอกผลกระทบของสารเสพติดได้	- ตรวจใบกิจกรรม - ตรวจแบบทดสอบหลังเรียน	- ใบกิจกรรม - แบบทดสอบหลังเรียน	- ทำใบกิจกรรมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 - ทำแบบทดสอบหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
ด้านทักษะ / กระบวนการ 1. นักเรียนสามารถให้เหตุผลได้ 2. นักเรียนมีทักษะในการสื่อสาร 3. นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา	- สังเกตจากการถาม-ตอบ - ตรวจใบกิจกรรม	- แบบประเมินด้านทักษะ/กระบวนการ	- นักเรียนมีทักษะ/กระบวนการระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีความรับผิดชอบ 2. มีระเบียบวินัย 3. ทำงานเป็นระบบ	- การสังเกต	- แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์	- นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดีขึ้นไป

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....
 .....
 .....
ความรู้เพิ่มเติม
 .....
 .....
 .....

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้
 .....
 .....
 .....

ลงชื่อ.....

(นายสมคิด ศรีจำปา)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 .....
 .....
 .....

ลงชื่อ.....

(นายรินทร์ กะฐินสี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ความเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร

.....

.....

.....

- อนุมัติให้ใช้สอนได้
- ควรปรับปรุง

ลงชื่อ.....

(นายสมเกียรติ วัฒนากรประสิทธิ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน/ผู้บันทึก

(นางสาวนุหัตน์ เดียดโรตง)

ตำแหน่งครู คศ.1

...../...../.....

แบบประเมินด้านทักษะ/กระบวนการ

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน				
		การให้เหตุผล (4 คะแนน)	การสื่อสาร (4 คะแนน)	การแก้ปัญหา (4 คะแนน)	รวม (12 คะแนน)	ระดับ คุณภาพ
1						
2						
3						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
32						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินด้านทักษะ/กระบวนการ

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
การให้เหตุผล	มีการอ้างอิง เสนอแนวคิด ประกอบการ ตัดสินใจอย่าง สมเหตุสมผล	มีการอ้างอิงที่ ถูกต้องบาง ส่วนและ เสนอแนวคิด ประกอบการ ตัดสินใจ	เสนอแนวคิด ไม่สมเหตุ สมผลในการ ประกอบการ ตัดสินใจ	มีความพยายาม เสนอแนวคิด ประกอบการ ตัดสินใจ
การสื่อสาร	ใช้ภาษาถูกต้อง เป็นระบบ กระชับ มีรายละเอียด สมบูรณ์	ใช้ภาษา ถูกต้องขาด รายละเอียดที่ สมบูรณ์	ใช้ภาษา ถูกต้อง ข้อมูล ประกอบ ชัดเจนบาง ส่วน	ใช้ภาษาอย่าง ง่าย ๆ ไม่ชัดเจน
การแก้ปัญหา	ใช้ยุทธวิธี ดำเนินการ แก้ปัญหาสำเร็จ อย่างมี ประสิทธิภาพ อธิบายถึง เหตุผลในการ ใช้วิธีการตั้ง กล่าวได้ชัดเจน	ใช้ยุทธวิธี ดำเนินการ แก้ปัญหา สำเร็จแต่น่า จะอธิบายถึง เหตุผลในการ ใช้วิธีการ ดังกล่าวได้ ดีกว่านี้	มียุทธวิธี ดำเนินการ แก้ปัญหา สำเร็จเพียง บางส่วน อธิบายถึง เหตุผลในการ ใช้วิธีการตั้ง กล่าวได้บาง ส่วน	มีร่องรอยการ ดำเนินการแก้ ปัญหาบางส่วน เริ่มคิดว่าทำไม จึงต้องใช้วิธี การนั้นแล้ว หยุดอธิบายต่อ ไม่ได้แก้ปัญหา ไม่สำเร็จ

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การประเมินผล
3 หมายถึง ดีมาก	คะแนนรวม 9 - 12 หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก
2 หมายถึง ดี	คะแนนรวม 5 - 8 หมายถึง ระดับคุณภาพดี
1 หมายถึง พอใช้	คะแนนรวม 1 - 4 หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้

แบบประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน				
		มีความ รับผิดชอบ (3 คะแนน)	มีระเบียบ วินัย (3 คะแนน)	ทำงานเป็น ระบบ (3 คะแนน)	รวม (9 คะแนน)	ระดับ คุณภาพ
1						
2						
3						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
32						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดีมาก)	2 (ดี)	1 (พอใช้)
มีความรับผิดชอบ	-ส่งงานก่อนหรือตรง กำหนดเวลานัดหมาย -รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมายและ ปฏิบัติเองจนเป็นนิสัย เป็นระบบแก่ผู้อื่น และแนะนำชักชวนให้ ผู้อื่นปฏิบัติ	-ส่งงานช้ากว่ากำหนด แต่ได้มีการติดต่อ ชี้แจงครูผู้สอนมี เหตุผลที่รับฟังได้ -รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติเองจนเป็นนิสัย	-ส่งงานช้ากว่า กำหนด -ปฏิบัติงานโดย ต้องอาศัยการ ชี้แนะ แนะนำ ตักเตือนหรือให้ กำลังใจ
มีระเบียบวินัย	-ใบกิจกรรม ชิ้นงาน สะอาดเรียบร้อย -ปฏิบัติตนอยู่ใน ข้อตกลงที่กำหนดให้ ร่วมกันทุกครั้ง	-ใบกิจกรรม ชิ้นงาน ส่วนใหญ่สะอาด เรียบร้อย -ปฏิบัติตนอยู่ใน ข้อตกลงที่กำหนดให้ ร่วมกันเป็นส่วนใหญ่	-ใบกิจกรรม ชิ้นงาน ส่วนใหญ่ ไม่ค่อยเรียบร้อย -ปฏิบัติตนอยู่ใน ข้อตกลงที่ กำหนดให้ร่วมกัน เป็นบางครั้ง ต้อง อาศัยการแนะนำ
ทำงานเป็นระบบ	-มีการวางแผนการ ดำเนินงานเป็นระบบ -การทำงานมีครบทุก ขั้นตอน คัดขั้นตอนที่ ไม่สำคัญออก -จัดเรียงลำดับ ความสำคัญก่อน-หลัง ถูกต้องครบถ้วน	-มีการวางแผนการ ดำเนินงาน -การทำงานไม่ครบทุก ขั้นตอน และผิดพลาด บ้าง -จัดเรียงลำดับ ความสำคัญก่อน-หลัง ได้เป็นส่วนใหญ่	-ไม่มีการวาง แผนการดำเนินงาน -การทำงานไม่มี ขั้นตอน มีความ ผิดพลาดต้องแก้ไข -ไม่จัดเรียงลำดับ ความสำคัญ

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การประเมินผล
3 หมายถึง ดีมาก	คะแนนรวม 7-9 หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก
2 หมายถึง ดี	คะแนนรวม 4-6 หมายถึง ระดับคุณภาพดี
1 หมายถึง พอใช้	คะแนนรวม 1-3 หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รหัสวิชา พ 21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 หน่วยการเรียนรู้ เรื่องสารเสพติด เวลา 12 ชั่วโมง
 เรื่อง ประเภทของสารเสพติด เวลา 2 ชั่วโมง
 ใช้สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

2. ตัวชี้วัด

ม.1/2 อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกันการติดสารเสพติด

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ตัวชี้วัด

ด้านความรู้

1. นักเรียนสามารถบอกประเภทของสารเสพติดได้
2. นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของสารเสพติดได้
3. นักเรียนสามารถบอกการออกฤทธิ์ของสารเสพติดที่มีต่อร่างกายได้

ด้านทักษะ / กระบวนการ

1. นักเรียนสามารถให้เหตุผลได้
2. นักเรียนมีทักษะในการสื่อสาร
3. นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความรับผิดชอบ
2. มีระเบียบวินัย
3. ทำงานเป็นระบบ

4. สาระสำคัญ

สารเสพติด มีหลายประเภทซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้ สารเสพติดแบ่งตามแหล่งที่เกิดได้ 2 ประเภท แบ่งตามพระราชบัญญัติสารเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้ 5 ประเภทและสารเสพติดที่แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ซึ่งสารเสพติดแต่ละประเภทมีการออกฤทธิ์ที่แตกต่างกัน

5. สารการเรียนรู้

- สารเสพติดที่แบ่งตามแหล่งที่เกิด
- สารเสพติดแบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522
- สารเสพติดที่แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

6. การจัดการกระบวนการเรียนรู้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1.1 นำเข้าสู่บทเรียนโดยครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนและให้นักเรียนดูภาพสารเสพติดจากโปรเจ็คเตอร์ เพื่อให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายประเภทของสารเสพติด

1.2 นักเรียนร่วมกันอภิปรายประเภทของสารเสพติด

2. ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่

2.1 ครูอธิบายขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 2 เรื่องประเภทของสารเสพติด เพื่อสร้างความเข้าใจและข้อตกลงกับนักเรียน

2.2 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4 คน ซึ่งในแต่ละกลุ่มคละเพศ คละความสามารถ ซึ่งประกอบด้วยคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน

3. ขั้นการทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่

3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรับชุดการเรียนรู้ชุดที่ 2 เรื่องประเภทของสารเสพติด

3.2 นักเรียนศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของสารเสพติด

4. ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

4.1 นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในระหว่างเรียนจากชุดการเรียนรู้ชุดที่ 2 เรื่องประเภทของสารเสพติด โดยการเล่าความรู้ความเข้าใจเรื่องประเภทของสารเสพติดให้เพื่อนฟัง

5. ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้

5.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปถึงประเภทของสารเสพติดให้ได้สาระสำคัญ ดังนี้ สารเสพติด มีหลายประเภทซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้ สารเสพติดแบ่งตามแหล่งที่เกิดได้ 2 ประเภท แบ่งตามพระราชบัญญัติสารเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ได้ 5 ประเภทและสารเสพติดที่แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ซึ่งสารเสพติดแต่ละประเภทมีการออกฤทธิ์ที่แตกต่างกัน

6. ขั้นการแสดงผลงาน

6.1 นักเรียนแต่ละคนทำใบกิจกรรมชุดที่ 2 เรื่องประเภทของสารเสพติดเมื่อทำ

เสร็จเรียบร้อยนำส่งครู

6.2 ครูตรวจสอบความถูกต้องและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

6.3 ครูนำคะแนนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด คิดประกาศไว้ที่ป้ายแสดงผลงานของนักเรียน เพื่อให้เพื่อนๆภายในห้องเรียนได้ชื่นชมแสดงความยินดีกับผลงานของนักเรียน

7. ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้

7.1 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ชุดที่ 2 เรื่องประเภทของสารเสพติด แบบปรนัยจำนวน 10 ข้อ พร้อมทั้งสรุปผลการทำแบบทดสอบ

7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 2 เรื่องประเภทของสารเสพติด
2. หนังสือเรียนวิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. รูปภาพสารเสพติด

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักเรียนสามารถบอกประเภทของสารเสพติดได้ 2. นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของสารเสพติดได้ 3. นักเรียนสามารถอธิบายการออกฤทธิ์ของสารเสพติดที่มีต่อร่างกายได้	- ตรวจใบกิจกรรม - ตรวจแบบทดสอบหลังเรียน	- ใบกิจกรรม - แบบทดสอบหลังเรียน	-ทำใบกิจกรรมผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 -ทำแบบทดสอบหลังเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80
ด้านทักษะ / กระบวนการ 1. นักเรียนสามารถให้เหตุผลได้ 2. นักเรียนมีทักษะในการสื่อสาร 3. นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา	- สังเกตจากการถาม-ตอบ - ตรวจใบกิจกรรม	-แบบประเมินด้านทักษะ/กระบวนการ	-นักเรียนมีทักษะ/กระบวนการระดับดีขึ้นไป

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีความรับผิดชอบ 2. มีระเบียบวินัย 3. ทำงานเป็นระบบ	-การสังเกต	-แบบสังเกต คุณลักษณะอันพึงประสงค์	-นักเรียนมี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในระดับดีขึ้นไป

9. กิจกรรมเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

ความรู้เพิ่มเติม (ถ้ามี)

.....

.....

.....

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายสมคิด ศรีจำปา)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายรินทร์ กะฐินสี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ความเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร

.....

.....

.....

อนุมัติให้ใช้สอนได้

ควรปรับปรุง

ลงชื่อ.....

(นายสมเกียรติ วัฒนากะประสิทธิ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน/ผู้บันทึก

(นางสาวนุหัตถ์ เกียคไธสง)

ตำแหน่งครู กศ.1

...../...../.....

แบบประเมินด้านทักษะ/กระบวนการ

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน				
		การให้เหตุผล (4 คะแนน)	การสื่อสาร (4 คะแนน)	การแก้ปัญหา (4 คะแนน)	รวม (12 คะแนน)	ระดับ คุณภาพ
1						
2						
3						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
32						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินด้านทักษะ/กระบวนการ

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
การให้เหตุผล	มีการอ้างอิง เสนอแนวคิด ประกอบการ ตัดสินใจอย่าง สมเหตุสมผล	มีการอ้างอิงที่ ถูกต้องบาง ส่วนและ เสนอแนวคิด ประกอบการ ตัดสินใจ	เสนอแนวคิด ไม่สมเหตุ สมผลในการ ประกอบการ ตัดสินใจ	มีความพยายาม เสนอแนวคิด ประกอบการ ตัดสินใจ
การสื่อสาร	ใช้ภาษาถูกต้อง เป็นระบบ กระชับ มีรายละเอียด สมบูรณ์	ใช้ภาษา ถูกต้องขาด รายละเอียดที่ สมบูรณ์	ใช้ภาษา ถูกต้อง ข้อมูล ประกอบ ชัดเจนบาง ส่วน	ใช้ภาษาอย่าง ง่าย ๆ ไม่ชัดเจน
การแก้ปัญหา	ใช้ยุทธวิธี ดำเนินการ แก้ปัญหาสำเร็จ อย่างมี ประสิทธิภาพ อธิบายถึง เหตุผลในการ ใช้วิธีการดัง กล่าวได้ชัดเจน	ใช้ยุทธวิธี ดำเนินการ แก้ปัญหา สำเร็จแต่น่า จะอธิบายถึง เหตุผลในการ ใช้วิธีการ ดังกล่าวได้ ดีกว่านี้	มียุทธวิธี ดำเนินการ แก้ปัญหา สำเร็จเพียง บางส่วน อธิบายถึง เหตุผลในการ ใช้วิธีการดัง กล่าวได้บาง ส่วน	มีร่องรอยการ ดำเนินการแก้ ปัญหาบางส่วน เริ่มคิดว่าทำไม จึงต้องใช้วิธี การนั้นแล้ว หยุดอธิบายต่อ ไม่ได้แก้ปัญหา ไม่สำเร็จ

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การประเมินผล
3 หมายถึง ดีมาก	คะแนนรวม 9 - 12 หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก
2 หมายถึง ดี	คะแนนรวม 5 - 8 หมายถึง ระดับคุณภาพดี
1 หมายถึง พอใช้	คะแนนรวม 1 - 4 หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้

แบบประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน				
		มีความ รับผิดชอบ (3 คะแนน)	มีระเบียบ วินัย (3 คะแนน)	ทำงานเป็น ระบบ (3 คะแนน)	รวม (9 คะแนน)	ระดับ คุณภาพ
1						
2						
3						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
32						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดีมาก)	2 (ดี)	1 (พอใช้)
มีความรับผิดชอบ	-ส่งงานก่อนหรือตรง กำหนดเวลานัดหมาย -รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมายและ ปฏิบัติเองจนเป็นนิสัย เป็นระบบแก่ผู้อื่น และแนะนำชักชวนให้ ผู้อื่นปฏิบัติ	-ส่งงานช้ากว่ากำหนด แต่ได้มีการติดต่อ ชี้แจงครูผู้สอนมี เหตุผลที่รับฟังได้ -รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติเองจนเป็นนิสัย	-ส่งงานช้ากว่า กำหนด -ปฏิบัติงานโดย ต้องอาศัยการ ชี้แนะ แนะนำ ตักเตือนหรือให้ กำลังใจ
มีระเบียบวินัย	-ใบกิจกรรม ชิ้นงาน สะอาดเรียบร้อย -ปฏิบัติตนอยู่ใน ข้อตกลงที่กำหนดให้ ร่วมกันทุกครั้ง	-ใบกิจกรรม ชิ้นงาน ส่วนใหญ่สะอาด เรียบร้อย -ปฏิบัติตนอยู่ใน ข้อตกลงที่กำหนดให้ ร่วมกันเป็นส่วนใหญ่	-ใบกิจกรรม ชิ้นงาน ส่วนใหญ่ ไม่ค่อยเรียบร้อย -ปฏิบัติตนอยู่ใน ข้อตกลงที่ กำหนดให้ร่วมกัน เป็นบางครั้ง ต้อง อาศัยการแนะนำ
ทำงานเป็นระบบ	-มีการวางแผนการ ดำเนินงานเป็นระบบ -การทำงานมีครบทุก ขั้นตอน คัดขั้นตอนที่ ไม่สำคัญออก -จัดเรียงลำดับ ความสำคัญก่อน-หลัง ถูกต้องครบถ้วน	-มีการวางแผนการ ดำเนินงาน -การทำงานไม่ครบทุก ขั้นตอน และผิดพลาด บ้าง -จัดเรียงลำดับ ความสำคัญก่อน-หลัง ได้เป็นส่วนใหญ่	-ไม่มีการวาง แผนการดำเนินงาน -การทำงานไม่มี ขั้นตอน มีความ ผิดพลาดต้องแก้ไข -ไม่จัดเรียงลำดับ ความสำคัญ

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การประเมินผล
3 หมายถึง ดีมาก	คะแนนรวม 7-9 หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก
2 หมายถึง ดี	คะแนนรวม 4-6 หมายถึง ระดับคุณภาพดี
1 หมายถึง พอใช้	คะแนนรวม 1-3 หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	รหัสวิชา พ 21102	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
หน่วยการเรียนรู้ เรื่องสารเสพติด		เวลา 12 ชั่วโมง
เรื่อง ลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด		เวลา 2 ชั่วโมง
ใช้สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....		

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

2. ตัวชี้วัด

ม.1/2 อธิบายลักษณะอาการของผู้ติดสารเสพติดและการป้องกันการติดสารเสพติด

3. จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด

ด้านความรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดได้
2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดได้
3. นักเรียนสามารถบอกลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดเมื่อขาดยาได้

ด้านทักษะ / กระบวนการ

1. นักเรียนสามารถให้เหตุผลได้
2. นักเรียนมีทักษะในการสื่อสาร
3. นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีความรับผิดชอบ
2. มีระเบียบวินัย
3. ทำงานเป็นระบบ

4. สาระสำคัญ

สารเสพติดจะมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพ ซึ่งทำให้ลักษณะและความประพฤติของผู้เสพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยผู้เสพยาจะมีลักษณะอาการที่สามารถสังเกตได้จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและพฤติกรรม

5. ตารางการเรียนรู้

ลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด

- การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย
- การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์
- การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมสังคม
- ลักษณะของผู้ติดสารเสพติดเมื่อขาดยา

6. การจัดการกระบวนการเรียนรู้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม

1.1 นำเข้าสู่บทเรียน โดยครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนและให้นักเรียนดูภาพผู้ติดสารเสพติด เพื่อให้ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด

1.2 นักเรียนร่วมกันอภิปรายลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด

2. ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่

2.1 ครูอธิบายขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 3 เรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด เพื่อสร้างความเข้าใจและข้อตกลงกับนักเรียน

2.2 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆละ 4 คน ซึ่งในแต่ละกลุ่มคละเพศ คละความสามารถ ซึ่งประกอบด้วยคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน

3. ขั้นการทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่

3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรับชุดการเรียนรู้ชุดที่ 3 เรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด

3.2 นักเรียนศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด

4. ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม

4.1 นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในระหว่างเรียนจากชุดการเรียนรู้ชุดที่ 3 เรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด โดยการเล่าความรู้ความเข้าใจเรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดให้เพื่อนฟัง

5. ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้

5.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปถึงลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดให้ได้สาระสำคัญ ดังนี้

สารเสพติดจะมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้เสพ ซึ่งทำให้ลักษณะและความประพฤติของผู้เสพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยผู้เสพยาจะมีลักษณะอาการที่สามารถสังเกตได้จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและพฤติกรรม

6. ขั้นตอนการแสดงผลงาน

6.1 นักเรียนแต่ละคนทำใบกิจกรรมชุดที่ 3 เรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยนำเสนอส่งครู

6.2 ครูตรวจสอบความถูกต้องและเก็บคะแนนของแต่ละคนไว้

6.3 ครูนำคะแนนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด ดิศประกาศไว้ที่ป้ายแสดงผลงานของนักเรียน เพื่อให้เพื่อนๆภายในห้องเรียนได้ชื่นชมแสดงความยินดีกับผลงานของนักเรียน

7. ขั้นตอนการประยุกต์ใช้ความรู้

7.1 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ชุดที่ 3 เรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด แบบปรนัยจำนวน 10 ข้อ พร้อมทั้งสรุปผลการทำแบบทดสอบ

7. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. ชุดการเรียนรู้ชุดที่ 3 เรื่องลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติด
2. หนังสือเรียนวิชาสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. รูปภาพผู้ติดสารเสพติด

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ 1. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดได้ 2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดได้ 3. นักเรียนสามารถบอกลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดเมื่อขาดยาได้	- ตรวจใบกิจกรรม - ตรวจแบบทดสอบหลังเรียน	- ใบกิจกรรม - แบบทดสอบหลังเรียน	- ทำใบกิจกรรมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 - ทำแบบทดสอบหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านทักษะ / กระบวนการ 1. นักเรียนสามารถให้เหตุผลได้ 2. นักเรียนมีทักษะในการสื่อสาร 3. นักเรียนมีทักษะในการแก้ปัญหา	- สังเกตจาก การถาม-ตอบ - ตรวจใบ กิจกรรม	-แบบประเมิน ด้านทักษะ/ กระบวนการ	-นักเรียนมีทักษะ /กระบวนการ การระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีความรับผิดชอบ 2. มีระเบียบวินัย 3. ทำงานเป็นระบบ	-การสังเกต	-แบบสังเกต คุณลักษณะอัน พึงประสงค์	-นักเรียนมี คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ในระดับดี ขึ้นไป

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความรู้เพิ่มเติม

.....

.....

.....

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายสมคิด ศรีจำปา)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา

ความเห็นของรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายรินทร์ กะฐินสี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

ความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร

.....

.....

.....

- อนุมัติให้ใช้สอนได้
- ควรปรับปรุง

ลงชื่อ.....

(นายสมเกียรติ วัฒนากรประสิทธิ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาคาร

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้**1. ผลการจัดการเรียนรู้**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน/ผู้บันทึก

(นางสาวนุหัตถ์ เที่ยงไธสง)

ตำแหน่งครู คศ.1

...../...../.....

แบบประเมินด้านทักษะ/กระบวนการ

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน				
		การให้เหตุผล (4 คะแนน)	การสื่อสาร (4 คะแนน)	การแก้ปัญหา (4 คะแนน)	รวม (12 คะแนน)	ระดับ คุณภาพ
1						
2						
3						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
32						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินด้านทักษะ/กระบวนการ

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
การให้เหตุผล	มีการอ้างอิง เสนอแนวคิด ประกอบการ ตัดสินใจอย่าง สมเหตุสมผล	มีการอ้างอิงที่ ถูกต้องบาง ส่วนและ เสนอแนวคิด ประกอบการ ตัดสินใจ	เสนอแนวคิด ไม่สมเหตุ สมผลในการ ประกอบการ ตัดสินใจ	มีความพยายาม เสนอแนวคิด ประกอบการ ตัดสินใจ
การสื่อสาร	ใช้ภาษาถูกต้อง เป็นระบบ กระชับ มีรายละเอียด สมบูรณ์	ใช้ภาษา ถูกต้องขาด รายละเอียดที่ สมบูรณ์	ใช้ภาษา ถูกต้อง ข้อมูล ประกอบ ชัดเจนบาง ส่วน	ใช้ภาษาอย่าง ง่าย ๆ ไม่ชัดเจน
การแก้ปัญหา	ใช้ยุทธวิธี ดำเนินการ แก้ปัญหาสำเร็จ อย่างมี ประสิทธิภาพ อธิบายถึง เหตุผลในการ ใช้วิธีการดัง กล่าวได้ชัดเจน	ใช้ยุทธวิธี ดำเนินการ แก้ปัญหา สำเร็จแต่ไม่ จะอธิบายถึง เหตุผลในการ ใช้วิธีการ ดังกล่าวได้ ดีกว่านี้	มียุทธวิธี ดำเนินการ แก้ปัญหา สำเร็จเพียง บางส่วน อธิบายถึง เหตุผลในการ ใช้วิธีการดัง กล่าวได้บาง ส่วน	มีร่องรอยการ ดำเนินการแก้ ปัญหาบางส่วน เริ่มคิดว่าทำไม จึงต้องใช้วิธี การนั้นแล้ว หยุดอธิบายต่อ ไม่ได้แก้ปัญหา ไม่สำเร็จ

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การประเมินผล
3 หมายถึง ดีมาก	คะแนนรวม 9 - 12 หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก
2 หมายถึง ดี	คะแนนรวม 5 - 8 หมายถึง ระดับคุณภาพดี
1 หมายถึง พอใช้	คะแนนรวม 1 - 4 หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้

แบบประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน				
		มีความ รับผิดชอบ (3 คะแนน)	มีระเบียบ วินัย (3 คะแนน)	ทำงานเป็น ระบบ (3 คะแนน)	รวม (9 คะแนน)	ระดับ คุณภาพ
1						
2						
3						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
-						
32						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายการประเมิน	คำอธิบายระดับคุณภาพ		
	3 (ดีมาก)	2 (ดี)	1 (พอใช้)
มีความรับผิดชอบ	-ส่งงานก่อนหรือตรง กำหนดเวลานัดหมาย -รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมายและ ปฏิบัติเองจนเป็นนิสัย เป็นระบบแก่ผู้อื่น และแนะนำชักชวนให้ ผู้อื่นปฏิบัติ	-ส่งงานช้ากว่ากำหนด แต่ได้มีการติดต่อ ชี้แจงครูผู้สอนมี เหตุผลที่รับฟังได้ -รับผิดชอบในงานที่ ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติเองจนเป็นนิสัย	-ส่งงานช้ากว่า กำหนด -ปฏิบัติงานโดย ต้องอาศัยการ ชี้แนะ แนะนำ ตักเตือนหรือให้ กำลังใจ
มีระเบียบวินัย	-ไปกิจกรรม ชื่นงาน สะอาดเรียบร้อย -ปฏิบัติตนอยู่ใน ข้อตกลงที่กำหนดให้ ร่วมกันทุกครั้ง	-ไปกิจกรรม ชื่นงาน ส่วนใหญ่สะอาด เรียบร้อย -ปฏิบัติตนอยู่ใน ข้อตกลงที่กำหนดให้ ร่วมกันเป็นส่วนใหญ่	-ไปกิจกรรม ชื่นงาน ส่วนใหญ่ ไม่ค่อยเรียบร้อย -ปฏิบัติตนอยู่ใน ข้อตกลงที่ กำหนดให้ร่วมกัน เป็นบางครั้ง ต้อง อาศัยการแนะนำ
ทำงานเป็นระบบ	-มีการวางแผนการ ดำเนินงานเป็นระบบ -การทำงานมีครบทุก ขั้นตอน คัดขั้นตอนที่ ไม่สำคัญออก -จัดเรียงลำดับ ความสำคัญก่อน-หลัง ถูกต้องครบถ้วน	-มีการวางแผนการ ดำเนินงาน -การทำงานไม่ครบทุก ขั้นตอน และผิดพลาด บ้าง -จัดเรียงลำดับ ความสำคัญก่อน-หลัง ได้เป็นส่วนใหญ่	-ไม่มีการวาง แผนการดำเนินงาน -การทำงานไม่มี ขั้นตอน มีความ ผิดพลาดต้องแก้ไข -ไม่จัดเรียงลำดับ ความสำคัญ

เกณฑ์การให้คะแนน	เกณฑ์การประเมินผล
3 หมายถึง ดีมาก	คะแนนรวม 7-9 หมายถึง ระดับคุณภาพดีมาก
2 หมายถึง ดี	คะแนนรวม 4-6 หมายถึง ระดับคุณภาพดี
1 หมายถึง พอใช้	คะแนนรวม 1-3 หมายถึง ระดับคุณภาพพอใช้

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข

**แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา
(CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องสารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ตามระดับความเหมาะสมตามดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. มาตรฐานการเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. สอดคล้องกับเนื้อหา					
2. ตัวชี้วัด					
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4. สอดคล้องกับเนื้อหา					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้					
5. สอดคล้องกับเนื้อหา					
6. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
7. ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน					
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์					
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
9. สอดคล้องกับเนื้อหา					

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องสารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขภาพและพลศึกษา
โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ(ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
5. สาระสำคัญ					
10. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
11. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน					
12. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน					
13. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
14. เนื้อหาน่าสนใจเหมาะสม					
6. สาระการเรียนรู้					
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
16. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน					
17. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
7. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้					
18. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
19. สอดคล้องกับเนื้อหา					
20. เน้นทักษะกระบวนการ					
21. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม					
8. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้					
22. สอดคล้องกับเนื้อหา					
23. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
24. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน					
25. ได้รับความสนใจ ผู้เรียนตอบสนองได้ทันที					
26. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน					

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องสารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ(ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
9. การวัดและประเมินผล					
27. สอดคล้องกับเนื้อหา					
28. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
29. การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้					
30. ใช้เครื่องวัดผลได้อย่างเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ภาคผนวก ข

คะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา
(CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 7 คะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สารเสพติด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. มาตรฐานการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2. ตัวชี้วัด						
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
5. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	4	4.33	0.47	มาก
6. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	4	4.33	0.47	มาก
7. ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
9. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5. สารสำคัญ						
10. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	0.47	มาก
11. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.47	มาก
12. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
13. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
14. เนื้อหาน่าสนใจเหมาะสม	5	4	4	4.33	0.47	มาก
6. สาระการเรียนรู้						
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	0.47	มาก
16. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
17. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
7. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้						
18. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
19. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4.33	0.47	มาก
20. เน้นทักษะกระบวนการ	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
21. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
8. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้						
22. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
23. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
24. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
25. ได้รับความสนใจ ผู้เรียนตอบสนองได้ ทันที	4	4	4	4.00	0.00	มาก
26. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	4.00	0.00	มาก
9. การวัดและประเมินผล						
27. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4.33	0.47	มาก
28. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	0.47	มาก
29. การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	4	4	4.33	0.47	มาก
30. ใช้เครื่องวัดผลได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4.33	0.47	มาก
รวม	138	131	124	131	5.72	
$\bar{X}$	4.60	4.37	4.13	4.37	0.19	มาก

ตาราง 8 คะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สารเสพคิต
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. มาตรฐานการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2. ตัวชี้วัด						
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
4. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
5. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
9. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5. สาระสำคัญ						
10. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
13. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
14. เนื้อหาน่าสนใจเหมาะสม	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
6. สาระการเรียนรู้						
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
16. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
17. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้						
18. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
19. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
20. เน้นทักษะกระบวนการ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
21. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้						
22. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
23. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
24. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
25. ได้รับความสนใจ ผู้เรียนตอบสนองได้ ทันที	4	4	4	4.00	0.00	มาก
26. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	4.00	0.00	มาก
9. การวัดและประเมินผล						
27. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
28. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
29. การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
30. ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	142	135	140	139	2.94	
$\bar{X}$	4.73	4.50	4.67	4.63	0.10	มากที่สุด

ตาราง 9 คะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องสารเสพติด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. มาตรฐานการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ตัวชี้วัด						
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
5. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
9. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5. สาระสำคัญ						
10. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
11. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
14. เนื้อหาน่าสนใจเหมาะสม	4	5	4	4.33	0.47	มาก
6. สาระการเรียนรู้						
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
16. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
17. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
7. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้						
18. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
19. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
20. เน้นทักษะกระบวนการ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
21. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้						
22. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
23. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
24. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
25. ได้รับความสนใจ ผู้เรียนตอบสนองได้ ทันที	4	4	4	4.00	0.00	มาก
26. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.47	มาก
9. การวัดและประเมินผล						
27. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
28. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
29. การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
30. ใช้เครื่องวัดผลได้อย่างเหมาะสม	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
รวม	145	135	144	141	4.50	
$\bar{X}$	4.83	4.50	4.80	4.71	0.15	มากที่สุด

ตาราง 10 คะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สารเสพติด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. มาตรฐานการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2. ตัวชี้วัด						
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
4. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
5. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
6. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
9. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5. สาระสำคัญ						
10. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
11. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
12. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
13. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
14. เนื้อหาน่าสนใจเหมาะสม	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
6. สาระการเรียนรู้						
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
16. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
17. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	4	4.67	0.47	มากที่สุด
7. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้						
18. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
19. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
20. เน้นทักษะกระบวนการ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
21. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้						
22. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
23. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
24. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
25. ได้รับความสนใจ ผู้เรียนตอบสนองได้ ทันที	5	4	4	4.33	0.47	มาก
26. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.47	มาก
9. การวัดและประเมินผล						
27. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
28. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
29. การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
30. ใช้เครื่องวัดผลได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	145	130	142	139	6.48	
$\bar{X}$	4.83	4.33	4.73	4.63	0.22	มากที่สุด

ตาราง 11 คะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สารเสพติด
 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. มาตรฐานการเรียนรู้						
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
2. ตัวชี้วัด						
3. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
4. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
5. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
6. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
8. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
9. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	4.00	0.00	มาก
5. สาระสำคัญ						
10. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4.00	0.00	มาก
11. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
12. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
14. เนื้อหาน่าสนใจเหมาะสม	4	4	4	4.00	0.00	มาก
6. สาระการเรียนรู้						
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
16. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
17. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
7. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้						
18. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
19. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20. เน้นทักษะกระบวนการ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
21. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้						
22. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
23. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.47	มากที่สุด
24. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
25. ได้รับความสนใจ ผู้เรียนตอบสนองได้ทันที	4	4	4	4.00	0.00	มาก
26. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	4.00	0.00	มาก
9. การวัดและประเมินผล						
27. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
28. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
29. การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
30. ใช้เครื่องวัดผลได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	144	133	144	140	5.19	
$\bar{X}$	4.80	4.43	4.80	4.68	0.17	มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{X}$	SD	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
17. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้						
18. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
19. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
20. เน้นทักษะกระบวนการ	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
21. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
8. สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้						
22. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	4	4.33	0.47	มาก
23. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
24. เหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
25. ได้รับความสนใจ ผู้เรียนตอบสนองได้ทันที	4	4	4	4.00	0.00	มาก
26. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	4.00	0.00	มาก
9. การวัดและประเมินผล						
27. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
28. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
29. การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
30. ใช้เครื่องวัดผลได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	142	141	142	142	0.47	
$\bar{X}$	4.73	4.70	4.73	4.72	0.02	มากที่สุด

ภาคผนวก ณ

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
เรื่อง สารเสพติด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
เรื่องสารเสพติด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตรงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการประเมินของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง “คะแนนการพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
อธิบายความหมายของสารเสพติดได้	1. ข้อใดให้ความหมายของสารเสพติดได้ถูกต้องที่สุด ก. สารที่เข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้มีความสุขสนุกสนาน ตึกตัก ร่าเริง ข. สารที่เข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้มีความเป็นตัวของตัวเองลดลง ค. สารที่เข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดอาการอยากและเลิกไม่ได้ ง. สารที่เข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้มีอาการเสพติดทางกาย ทางจิตใจ และต้องการเสพในปริมาณที่เพิ่มขึ้น			
บอกลักษณะสำคัญของสารเสพติดได้	2. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับสารเสพติด ก. มีความต้องการเสพมากขึ้น ข. เสพแล้วไม่มีผลต่อร่างกาย ค. ช่วยให้สังคมมีความสามัคคี ง. มีความต้องการเสพในปริมาณเท่าเดิม			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
บอกผลกระทบจากการเสพสารเสพติดได้	3. ข้อใดไม่ใช่ผลที่เกิดต่อร่างกายของผู้ที่เสพสารเสพติด ก. ใช้สารเสพติดเป็นเวลานาน จะทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกาย ข. ต้องเพิ่มขนาดหรือปริมาณของสารเสพติดนั้นมากขึ้นเรื่อยๆ ค. เมื่อหยุดใช้ยาหรือสารนั้นจะเกิดอาการของการอดหรือขาดยา ง. เมื่อใช้สารเสพติดในปริมาณที่มากจะทำให้เกิดประสาทหลอน			
นักเรียนสามารถบอกประเภทของสารเสพติดได้	4. ข้อใดไม่ใช่การแบ่งประเภทของสารเสพติด ก. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ข. แบ่งตามแหล่งที่เกิด ค. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ง. แบ่งตามขนาดน้ำหนัก			
นักเรียนสามารถบอกประเภทของสารเสพติดได้	5. สารเสพติดที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทมีกี่ประเภท ก. 1 ประเภท ข. 2 ประเภท ค. 3 ประเภท ง. 4 ประเภท			
นักเรียนสามารถบอกประเภทของสารเสพติดได้	6. สารเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงหมายถึงสารเสพติดประเภทใด ก. ประเภทที่ 1 ข. ประเภทที่ 2 ค. ประเภทที่ 3 ง. ประเภทที่ 4			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของสารเสพติดได้	7. ข้อใดคือสารเสพติดจากธรรมชาติ ก. ฟีน กัญชา ข. ยาแก้ไอ กระเทียม ค. เห็ดขี้ควาย เฮโรอีน ง. ทินเนอร์ กัญชา			
นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของสารเสพติดได้	8. สารเสพติดในข้อใดเป็นสารเสพติดสังเคราะห์ ก. มอร์ฟิน กัญชา ข. เฮโรอีน ยาอี ค. กระเทียม ยาบ้า ง. เห็ดขี้ควาย ทินเนอร์			
นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของสารเสพติดได้	9. ข้อใดจัดเป็นสารเสพติดประเภทออกฤทธิ์กดประสาท ก. โคลเคน ข. กัญชา ค. เฮโรอีน ง. กระเทียม			
นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของสารเสพติดได้	10. ข้อใดเป็นสารเสพติดในประเภทที่ 1 ก. ยาบ้า ยาอี เฮโรอีน ข. มอร์ฟิน โคลเคน โคลเคอีน ค. กัญชา กระเทียม เห็ดขี้ควาย ง. ยาแก้ไอ ขานอนหลับ กัญชา			
นักเรียนสามารถจำแนกประเภทของสารเสพติดได้	11. สารเสพติดในข้อใดเป็นสารเสพติดประเภทออกฤทธิ์กดประสาททั้งหมด ก. มอร์ฟิน เฮโรอีน กัญชา ข. ฟีน มอร์ฟิน แอมเฟตามีน ค. กระเทียม แอลเอสดี โคลเคน ง. มอร์ฟิน เฮโรอีน ขานอนหลับ			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถบอกการออกฤทธิ์ของสารเสพติดที่มีต่อร่างกายได้	12. ฝิ่นออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอย่างไร ก. กดประสาท ข. กระตุ้นประสาท ค. หลอนประสาท ง. ออกฤทธิ์ผสมผสาน			
นักเรียนสามารถบอกการออกฤทธิ์ของสารเสพติดที่มีต่อร่างกายได้	13. สารเสพติดชนิดใดที่ออกฤทธิ์ผสมผสาน ก. กัญชา ข. มอร์ฟีน ค. ยานอนหลับ ง. แอมเฟตามีน			
นักเรียนสามารถบอกการออกฤทธิ์ของสารเสพติดที่มีต่อร่างกายได้	14. ยาบ้าออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอย่างไร ก. กดประสาท ข. กระตุ้นประสาท ค. หลอนประสาท ง. ออกฤทธิ์ผสมผสาน			
นักเรียนสามารถบอกการออกฤทธิ์ของสารเสพติดที่มีต่อร่างกายได้	15. เห็ดขี้ควายออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอย่างไร ก. กดประสาท ข. กระตุ้นประสาท ค. หลอนประสาท ง. ออกฤทธิ์ผสมผสาน			
นักเรียนสามารถบอกการออกฤทธิ์ของสารเสพติดที่มีต่อร่างกายได้	16. นักเรียนคิดว่าข้อใดเป็นอาการของผู้ที่เสพยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์กดประสาท ก. อารมณ์ดี ตื่นเต้น ม่านตาขยาย หัวใจเต้นเร็ว ข. อารมณ์ดีสลับกับหิวแหว่ เห็นภาพลวงตา ค. ประสาทมึนชา สมอเงี้ยวชา ขาศสติ ง่วงนอน ง. เห็นภาพลวงตา ภาพหลอน เพ้อคลั่ง			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและอาการของผู้คิดสารเสพติดได้	17. ข้อใดเป็นลักษณะพฤติกรรมที่เด่นชัดทางด้านอารมณ์ของผู้ที่ติดสารเสพติด ก. หงุดหงิด โมโหง่าย ข. อารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส ค. เขียวเข็น สุขุมรอบคอบ ง. มีเหตุผล กล้าตัดสินใจ			
นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและอาการของผู้คิดสารเสพติดได้	18. เพราะเหตุใดผู้คิดสารเสพติดมักใส่เสื้อแขนยาว ก. เพื่อป้องกันแสงแดด ข. เพื่อปกปิดบาดแผลผิวหนัง ค. เพื่อปกปิดผิวหนังที่หายากัน ง. เพื่อปกปิดร่องรอยเข็มที่ใช้เสพยาเสพติด			
นักเรียนสามารถบอกลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดได้	19. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะอาการของคนติดสารเสพติด ก. ง่วงเหงาหาวนอนอยู่เสมอ ข. กระสับกระส่าย คลื่นไส้อาเจียน ค. มีน้ำมูกน้ำตาไหล เหงื่อออกมาก ง. รับประทานอาหารได้มากกว่าปกติ			
นักเรียนสามารถบอกลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดได้	20. ลักษณะผู้ที่ติดสารเสพติดที่แสดงออกทางด้านพฤติกรรมมีหลายอย่างยกเว้นข้อใด ก. ชอบลักเล็กขโมยน้อย ข. ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว ค. สนใจการเรียน ทำงานเป็นระเบียบ ง. ง่วงเหงาหาวนอนอยู่เสมอ เกียจคร้าน			
นักเรียนสามารถบอกลักษณะและอาการของผู้ติดสารเสพติดได้	21. เพราะเหตุใดผู้ติดสารเสพติดจึงมีนิสัยชอบลักขโมย ก. ถูกเพื่อนชักชวน ข. ค่อนข้างเงินไปซื้อยา ค. ประสาทหลอน ง. ทำไปเพราะขาดสติ			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถบอก ลักษณะและอาการของผู้ คิดสารเสพติดได้	22. ผู้ติดยาเสพติดจะมีลักษณะอาการผิดปกติด้านใด ก. ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านร่างกาย ข. ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ พฤติกรรมทางสังคม ค. ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม ง. ด้านร่างกาย ด้านจิตใจและอารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม			
นักเรียนสามารถบอก ลักษณะและอาการของผู้ คิดสารเสพติดได้	23. นักเรียนคิดว่าบุคคลใดมีพฤติกรรมน่าสงสัยว่าเป็น ผู้คิดสารเสพติดมากที่สุด ก. สมเกียรติใช้เงินเปลือง ข. สมยศชอบใส่เสื้อแขนยาวตลอดเวลา ค. สมศักดิ์ชอบสวมแว่นกันแดด เวลาออกแดด ง. สมพลมีรอยเข็มฉีดยาหลายรอยทั้งที่ไม่ได้ เจ็บป่วย			
นักเรียนสามารถบอก ลักษณะและอาการของผู้ คิดสารเสพติดเมื่อขาดยา ได้	24. อาการลงแดงของผู้คิดสารเสพติด เกิดจากสาเหตุ ใด ก. มีความผิดปกติทางด้านจิตใจ ข. ใช้อาหารอย่างร่วมกัน ค. เสพยาเกินขนาด ง. ไม่ได้เสพยา			
นักเรียนสามารถบอก ลักษณะและอาการของผู้ คิดสารเสพติดเมื่อขาดยา ได้	25. ข้อใดเป็นลักษณะอาการ "ลงแดง" ของผู้คิดสาร เสพติด ก. ห้อยเดินอาจมีเลือดปน ทูรนทูราย ข. มีความตื่นตัว หัวใจเต้นแรง ค. หวาดระแวง เห็นภาพหลอน ง. ง่วงเหงาหาวนอน เศร้าซึม			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
อธิบายความสัมพันธ์ของการใช้สารเสพติดกับการเกิดโรคและอุบัติเหตุได้	26. สารเสพติดชนิดใดจะมีความเสี่ยงต่อการเป็นโรคถุงลมโป่งพอง ก. สุรา ข. บุหรี่ ค. เฮโรอีน ง. ผิ่น			
บอกสารพิษที่เป็นส่วนประกอบของสารเสพติดแต่ละประเภทได้	27. สารชนิดใดที่มีอยู่ในสุรา ก. ทาร์ ข. นิโคติน ค. เอทิลแอลกอฮอล์ ง. ไฮโดรคาร์บอน			
บอกสารพิษที่เป็นส่วนประกอบของสารเสพติดแต่ละประเภทได้	28. สารชนิดใดที่มีอยู่ในบุหรี่ ก. ทาร์ ข. นิโคติน ค. เอทิลแอลกอฮอล์ ง. ไฮโดรคาร์บอน			
บอกโรคที่เกิดจากการใช้สารเสพติดแต่ละประเภทได้	29. สารระเหยทำให้เกิดโรคอะไรกับร่างกายได้บ้าง ก. โรคคางทูม ข. โรคเท้าช้าง ค. โรคสมองฝ่อ ง. โรคไข้สมองอักเสบ			
บอกโรคที่เกิดจากการใช้สารเสพติดแต่ละประเภทได้	30. ผู้เสพติดเฮโรอีนที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกันมักทำให้เกิดโรคอะไร ก. วัณโรค ข. โรคเอดส์ ค. โรคเรื้อน ง. โรคมะเร็งเม็ดเลือด			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
บอกโรคที่เกิดจากการใช้สารเสพติดแต่ละประเภทได้	31. โรคใดไม่ได้เกิดจากการสูบบุหรี่ ก. โรคไต ข. โรคหัวใจ ค. โรคมะเร็งปอด ง. โรคถุงลมโป่งพอง			
บอกโรคที่เกิดจากการใช้สารเสพติดแต่ละประเภทได้	32. สารที่อยู่ในบุหรี่ในข้อใดออกฤทธิ์กระตุ้นและกดประสาท ทำให้รู้สึกกระปรี้กระเป่า ก. ทาร์ ข. นิโคติน ค. แก๊สไฮโดรเจนไซยาไนด์ ง. แก๊สไนโตรเจนไดออกไซด์			
บอกโรคที่เกิดจากการใช้สารเสพติดแต่ละประเภทได้	33. ข้อใดเป็นโรคที่เกิดจากการดื่มสุรา ก. โรคหัวใจ โรคตับแข็ง ข. โรคมะเร็งตับ โรคหัวใจ ค. โรคตับแข็ง โรคถุงลมโป่งพอง ง. โรคพิษสุราเรื้อรัง โรคมะเร็งตับ			
บอกโรคที่เกิดจากการใช้สารเสพติดแต่ละประเภทได้	34. สมชายเสพกัญชาทุกวันมีโอกาเสี่ยงในการเกิดโรคใด ก. โรคประสาท ข. โรคตับพิการ ค. โรคสมองพิการ ง. โรคจิต			
บอกโรคที่เกิดจากการใช้สารเสพติดแต่ละประเภทได้	35. ผู้เสพสารเสพติดชนิดใดมีโอกาสติดโรคเอดส์ได้ ก. กัญชา กระเทียม ข. เฮโรอีน ยาบ้า ค. ยาอี เฮโรอีน ง. ยาไอซ์ กัญชา			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
บอกสารเสพติดที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้	36. สารเสพติดชนิดใดเมื่อเสพอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ก. ฟีน ข. ยาบ้า ค. เฮโรอีน ง. สารระเหย			
บอกสารเสพติดที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้	37. การเกิดอุบัติเหตุในช่วงเทศกาลเกิดจากการใช้สารเสพติดชนิดใด ก. ยาอี ข. ยาบ้า ค. เฮโรอีน ง. สุรา			
นักเรียนสามารถบอกแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	38. สิ่งสำคัญประการแรกในการป้องกันตนเองจากสารเสพติดนั้น ควรปฏิบัติตนอย่างไร ก. ไม่ทดลองเสพหรือเชื่อคำโฆษณา ข. ไม่คบค้าสมาคมหรือเกี่ยวข้องกับผู้ใช้สารเสพติด ค. ทดลองเสพเพื่อให้รู้ถึงโทษและอันตรายจากสารเสพติด ง. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโทษและอันตรายเกี่ยวกับสารเสพติด			
นักเรียนสามารถบอกแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	39. ถ้าตัวของนักเรียนติดสารเสพติด นักเรียนควรจะทำอย่างไรจึงจะเหมาะสม ก. หาสาเหตุการติดให้ได้ ข. ปรึกษาเพื่อนที่รู้ใจและไว้ใจได้ ค. บอกพ่อ-แม่ ผู้ปกครองให้ทราบ และพยายามเลิก ง. คิดทบทวนพิจารณาว่าพร้อมที่จะเลิกหรือไม่			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถบอกแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	40. บุคคลใดปฏิบัติคนไม่เหมาะสมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด ก. น้อยใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ข. นิดออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ค. นัคชอบคบคนแปลกหน้าทางอินเทอร์เน็ต ง. นุชแก้ปัญหาด้วยการเผชิญหน้ากับความจริง			
นักเรียนสามารถบอกแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	41. เมื่อนักเรียนเกิดอาการเบื่อ ไม่รู้จะทำอะไรดี นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อป้องกันไม่ให้ตนเองไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด ก. หางานอดิเรกทำ ข. ชวนเพื่อน ไปดูหนัง ค. ไปเล่นเกมสเพื่อผ่อนคลายที่ร้านเกมส์ ง. คุยกับเพื่อนที่ไม่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต			
นักเรียนสามารถบอกแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	42. ถ้านักเรียนทราบเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติด นักเรียนจะอย่างไร ก. ใช้กำลังปราบปรามด้วยตนเอง ข. โทรศัพท์แจ้งที่หมายเลข 191 ค. ไม่สน และทำเหมือนไม่รู้ไม่เห็นสิ่งใด ง. รวบรวมเพื่อนๆ ในชั้นเรียน ให้ไปช่วยกันปราบปราม			
นักเรียนสามารถบอกแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	43. ข้อใดเป็นการป้องกันไม่ให้มีการใช้สารเสพติดในชุมชนที่ได้ผลดีที่สุด ก. จัดให้พระมาอบรมเรื่องการประพฤติดี ข. สอนให้เยาวชนรู้จักการปฏิเสธสารเสพติด ค. จัดตำรวจหมู่บ้านคอยเฝ้าระวังผู้คดียา ง. จัดกิจกรรมและให้ความรู้ด้านสารเสพติดแก่เยาวชน			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถบอก บทบาทหน้าที่ของแต่ละ สถาบันในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	44. สถาบันใดที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารเสพติด ก. วัด ข. รัฐบาล ค. โรงเรียน ง. ครอบครัว			
นักเรียนสามารถบอก บทบาทหน้าที่ของแต่ละ สถาบันในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	45. นักเรียนคิดว่าครอบครัวมีส่วนช่วยในการป้องกัน ไม่ให้เยาวชนติดสารเสพติดได้อย่างไร ก. ให้การสนับสนุนด้านการเงิน ข. ให้ความอิสระแก่บุตรหลานอย่างเต็มที่ ค. อบรมสั่งสอนให้อยู่ในกฎระเบียบวินัย ตลอดเวลา ง. ให้ความรักความอบอุ่นให้คำปรึกษาเวลามี ปัญหาต่างๆ			
นักเรียนสามารถบอก บทบาทหน้าที่ของแต่ละ สถาบันในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	46. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาลในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาสารเสพติด ก. บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ข. ออกกฎหมายลงโทษผู้เสพสารเสพติด ค. จัดบุคลากรและหน่วยงานในการดำเนินงาน ง. จัดสรรงบประมาณในการป้องกันและ ปราบปรามสารเสพติด			
นักเรียนสามารถบอก บทบาทหน้าที่ของแต่ละ สถาบันในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	47. โรงเรียนมีบทบาทที่จะทำให้เยาวชนปลอดภัยจาก สารเสพติด ยกเว้น ข้อใด ก. จับกุมผู้ค้ายาเสพติด ข. ให้ความรู้เรื่องสารเสพติด ค. จัดกิจกรรมนันทนาการต่างๆ ง. คอยเป็นที่ปรึกษาที่ดีให้แก่นักเรียน			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถยกตัวอย่างโครงการแก้ไขปัญหาสารเสพติดได้	48. โครงการใดที่มีบุคลากรหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เป็นองค์ประธาน ก. โครงการโรงเรียนสีขาว ข. โครงการ ทู บี นัมเบอร์ วัน ค. โครงการชุมชนปลอดภัยห่างไกลยาเสพติด ง. โครงการไทยเข้มแข็ง ชนชาเสพติดยั่งยืน			
นักเรียนสามารถบอกทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	49. ข้อใด <u>ไม่ใช่</u> ทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติด ก. ทักษะการไตร่ตรอง ข. ทักษะการแก้ปัญหา ค. ทักษะการสื่อสาร ง. ทักษะการคิดวิเคราะห์			
นักเรียนสามารถบอกทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	50. นักเรียนคิดว่าทักษะใดสำคัญที่สุดในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติด ก. ทักษะการตัดสินใจ ข. ทักษะการแก้ปัญหา ค. ทักษะการสื่อสาร ง. ทักษะการคิดวิเคราะห์			
นักเรียนสามารถบอกทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	51. ข้อใด <u>ไม่ใช่</u> ทักษะการสื่อสาร ก. การให้กำลังใจ ข. การเจรจาต่อรอง ค. การปฏิเสธ ง. การขอร้อง			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถบอกทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	52. “อย่าสูบบุหรี่เลยนะมันไม่ดีต่อสุขภาพ ถ้าพ่อแม่รู้จะเสียใจมากนะ” ประโยคดังกล่าวเป็นการใช้ทักษะใด ก. ทักษะการขอร้อง ข. ทักษะการเจรจาต่อรอง ค. ทักษะการตักเตือน ง. ทักษะการแก้ปัญหา			
นักเรียนสามารถบอกทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	53. “ถ้าวันนี้เธอไม่ดื่มเหล้า เราสัญญาว่าจะช่วยสอนการบ้านให้เธอ” ประโยคดังกล่าวเป็นการใช้ทักษะใด ก. ทักษะการขอร้อง ข. ทักษะการเจรจาต่อรอง ค. ทักษะการตักเตือน ง. ทักษะการแก้ปัญหา			
นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการใช้ทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	54. ทักษะการปฏิเสธที่ดีควรมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร ก. ชักสีหน้า ข. พุคคัคบท ค. ใช้เหตุผลอื่นมาอ้าง ง. ใช้คำสุภาพ นุ่มนวล			
นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการใช้ทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	55. ทักษะการเจรจาต่อรอง ควรมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร ก. ใช้ถ้อยคำเชิงบังคับ ข่มขู่ ข. ใช้ถ้อยคำที่มีเหตุผล ค. ใช้อารมณ์ที่รุนแรง ง. ใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถอธิบายวิธีการใช้ทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	<p>56. ทักษะในการเจรจาต่อรองให้ผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด ต้องพูดอย่างไร</p> <p>ก. อย่าสูบบุหรี่เลยนะมันไม่ดีต่อสุขภาพ</p> <p>ข. อย่าเสพยาอีกนะไม่อย่างนั้นเราจะบอกครู</p> <p>ค. เราไม่ขอค้ำเหล้าด้วยนะเราสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง</p> <p>ง. ถ้าเธอเลิกเสพยาเราจะช่วยพูดกับครูให้เธอกลับมาเรียนต่อได้นะ</p>			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ทักษะต่างๆชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	<p>57. นักเรียนและเพื่อนๆ ได้จัดงานในวันปีใหม่ มีการกินเลี้ยงอย่างสนุกสนาน และมีการชักชวนกันดื่มแอลกอฮอล์ด้วย นักเรียนจะปฏิบัติตัวอย่างไร</p> <p>ก. ไม่ไปร่วมงานเลี้ยงกับเพื่อน ๆ</p> <p>ข. ร่วมงานเลี้ยงกับเพื่อนด้วยแต่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์</p> <p>ค. ชักชวนให้เพื่อนดื่มเครื่องดื่มอย่างอื่นแทน และอธิบายถึงโทษของแอลกอฮอล์</p> <p>ง. ไม่คิดมากเพื่อนทำอะไรก็ทำตามไม่เรื่องมาก</p>			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ทักษะต่างๆชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	<p>58. ถ้านักเรียนเห็นเพื่อนหรือน้องมีแนวโน้มจะเสพยาเสพติดควรเลือกใช้วิธีการใด</p> <p>ก. การดักเตือน</p> <p>ข. การขอร้อง</p> <p>ค. การเจรจาต่อรอง</p> <p>ง. การแสดงความคิดเห็น</p>			

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
นักเรียนสามารถเลือกใช้ทักษะต่างๆชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	59. นักเรียนมีวิธีการให้กำลังใจผู้ที่ติดยาเสพติดอย่างไร ก. เรามั่นใจว่านายต้องทำได้ สู้ๆ ข. นายต้องเชื่อใจเรานะ ไปหาตำรวจกันเถอะ ค. ถ้านายไม่เลิกเสพยา เราจะแจ้งตำรวจนะ ง. ต่อไป ถ้านายเสพยาอีก ชวนเราด้วยนะ			
นักเรียนสามารถเลือกใช้ทักษะต่างๆชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิกสารเสพติดได้	60. นักเรียนรู้ว่าเพื่อนสนิทติดยาเสพติดจะอย่างไร เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาก ก. เข้าไปสั่งสอน ข. ไม่สนใจเลย ค. ตัดสินใจบอกครู ง. เข้าไปต่อว่า คำเพื่อน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ภาคผนวก ญ

คะแนนประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

เรื่อง สารเสพติด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 13 คะแนนประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	3	1.00
2	+1	+1	+1	3	1.00
3	+1	+1	+1	3	1.00
4	+1	+1	+1	3	1.00
5	+1	+1	+1	3	1.00
6	+1	+1	+1	3	1.00
7	+1	+1	+1	3	1.00
8	+1	+1	+1	3	1.00
9	+1	+1	+1	3	1.00
10	+1	+1	+1	3	1.00
11	+1	+1	+1	3	1.00
12	+1	+1	+1	3	1.00
13	+1	+1	+1	3	1.00
14	+1	+1	+1	3	1.00
15	+1	+1	+1	3	1.00
16	+1	+1	+1	3	1.00
17	+1	+1	+1	3	1.00
18	0	+1	+1	2	0.67
19	+1	+1	+1	3	1.00
20	+1	+1	+1	3	1.00
21	+1	+1	0	2	0.67
22	+1	+1	+1	3	1.00
23	+1	+1	+1	3	1.00
24	+1	+1	+1	3	1.00

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
25	+1	0	+1	2	0.67
26	+1	+1	+1	3	1.00
27	+1	+1	+1	3	1.00
28	+1	+1	+1	3	1.00
29	+1	+1	+1	3	1.00
30	+1	+1	+1	3	1.00
31	+1	+1	+1	3	1.00
32	+1	+1	+1	3	1.00
33	+1	+1	+1	3	1.00
34	+1	+1	+1	3	1.00
35	0	+1	+1	2	0.67
36	+1	+1	+1	3	1.00
37	0	+1	+1	2	0.67
38	+1	+1	+1	3	1.00
39	0	+1	+1	2	0.67
40	+1	+1	+1	3	1.00
41	+1	+1	+1	3	1.00
42	+1	+1	+1	3	1.00
43	0	+1	+1	2	0.67
44	+1	+1	+1	3	1.00
45	+1	+1	+1	3	1.00
46	+1	+1	0	2	0.67
47	+1	+1	0	2	0.67
48	+1	+1	+1	3	1.00
49	+1	+1	+1	3	1.00

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อ	คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
50	+1	0	+1	2	0.67
51	+1	0	+1	2	0.67
52	+1	+1	+1	3	1.00
53	+1	+1	+1	3	1.00
54	+1	+1	+1	3	1.00
55	+1	+1	+1	3	1.00
56	+1	+1	+1	3	1.00
57	+1	+1	+1	3	1.00
58	+1	+1	+1	3	1.00
59	+1	+1	+1	3	1.00
60	+1	+1	+1	3	1.00

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา
(CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

.....
คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เห็นว่าตรงกับความคิดเห็นตามลำดับ
คุณภาพความเหมาะสม ดังนี้

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
	ด้านรูปแบบของชุดการเรียนรู้					
1	มีการชี้แจงขั้นตอนการใช้ชุดการเรียนรู้ชัดเจน เข้าใจง่าย					
2	เรื่องราวในชุดการเรียนรู้ให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิต					
3	เนื้อหาในกิจกรรมของชุดการเรียนรู้ทันสมัย					
4	ชุดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น					
5	คำตอบของกิจกรรมในชุดการเรียนรู้ชัดเจนและให้คำแนะนำอย่างเป็นธรรมชาติ					
6	นักเรียนทำชุดการเรียนรู้ได้ทันเวลาที่กำหนด					
	ด้านการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา					
7	นักเรียนสนใจกิจกรรมที่ครูจัดให้ ด้วยความกระตือรือร้น					
8	นักเรียนได้สร้างผลงานและมีความสุขจากการปฏิบัติงาน					
9	กิจกรรมที่จัดมีความเหมาะสม และเพียงพอต่อเวลา					
10	นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานจากกิจกรรมที่หลากหลาย					

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

ภาคผนวก ก

คะแนนประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้
โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 14 คะแนนประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้
โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา
โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	คะแนนประเมินผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	0	+1	+1	2	0.67
2	+1	+1	+1	3	1.00
3	+1	+1	0	2	0.67
4	+1	+1	+1	3	1.00
5	+1	+1	0	2	0.67
6	+1	+1	+1	3	1.00
7	+1	+1	0	2	0.67
8	+1	+1	+1	3	1.00
9	+1	0	+1	2	0.67
10	+1	0	+1	2	0.67

ภาคผนวก ฐ

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (พร้อมเฉลย)**

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

- .....
- คำชี้แจง** 1. แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 30 ข้อ
2. เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X)

ลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดให้ความหมายของสารเสพติดได้ถูกต้องที่สุด
  - ก. สารที่เข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้มีความสุข สนุกสนาน ตึกตัก ร่าเริง
  - ข. สารที่เข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้มีความเป็นตัวของตัวเองลดลง
  - ค. สารที่เข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้เกิดอาการอยากและเลิกไม่ได้
  - ง. สารที่เข้าสู่ร่างกายแล้วทำให้มีอาการเสพยาทางกาย ทางจิตใจ และต้องการเสพในปริมาณที่เพิ่มขึ้น
2. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับสารเสพติด
  - ก. มีความต้องการเสพมากขึ้น
  - ข. เสพแล้วไม่มีผลต่อร่างกาย
  - ค. ช่วยให้สังคมมีความสามัคคี
  - ง. มีความต้องการเสพในปริมาณเท่าเดิม
3. ข้อใดไม่ใช่การแบ่งประเภทของสารเสพติด
  - ก. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522
  - ข. แบ่งตามแหล่งที่เกิด
  - ค. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท
  - ง. แบ่งตามขนาดน้ำหนัก
4. ข้อใดคือสารเสพติดจากธรรมชาติ
  - ก. ฟีน กัญชา
  - ข. ยาแก้ไอ กระท่อม
  - ค. เห็ดขี้ควาย เฮโรอีน
  - ง. ทินเนอร์ กัญชา

5. สารเสพติดในข้อใดเป็นสารเสพติดสังเคราะห์
  - ก. มอร์ฟิน กัญชา
  - ข. เฮโรอีน ยาอี
  - ค. กระท่อม ยาบ้า
  - ง. เห็ดขี้ควาย ทินเนอร์
6. ข้อใดเป็นสารเสพติดในประเภทที่ 1
  - ก. ยาบ้า ยาอี เฮโรอีน
  - ข. มอร์ฟิน โคเคน โคเคอีน
  - ค. กัญชา กระท่อม เห็ดขี้ควาย
  - ง. ยาแก้ไอ ยานอนหลับ กัญชา
7. ผื่นออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอย่างไร
  - ก. กดประสาท
  - ข. กระตุ้นประสาท
  - ค. หลอนประสาท
  - ง. ออกฤทธิ์ผสมผสาน
8. ข้อใดเป็นลักษณะพฤติกรรมที่เด่นชัดทางด้านอารมณ์ของผู้ที่ติดสารเสพติด
  - ก. หงุดหงิด โมโหง่าย
  - ข. อารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส
  - ค. เยือกเย็น สุขุมรอบคอบ
  - ง. มีเหตุผล กล้าตัดสินใจ
9. ผู้ติดยาเสพติดจะมีลักษณะอาการผิดปกติด้านใด
  - ก. ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านร่างกาย
  - ข. ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ พฤติกรรมทางสังคม
  - ค. ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม
  - ง. ด้านร่างกาย ด้านจิตใจและอารมณ์ พฤติกรรมทางสังคม
10. อาการลงแดงของผู้ติดยาเสพติด เกิดจากสาเหตุใด
  - ก. มีความผิดปกติทางด้านจิตใจ
  - ข. ไข้หลายอย่างร่วมกัน
  - ค. เสพยาเกินขนาด
  - ง. ไม่ได้เสพยา

11. เพราะเหตุใดผู้ติดเชื้อสารเสพติดมักสวมใส่เสื้อแขนยาว
- เพื่อป้องกันแสงแดด
  - เพื่อปกปิดบาดแผลผิวหนัง
  - เพื่อปกปิดผิวหนังที่หยาบกำ
  - เพื่อปกปิดร่องรอยเข็มที่ใช้เสพยาเสพติด
12. นักเรียนคิดว่าบุคคลใดมีพฤติกรรมน่าสงสัยว่าเป็นผู้ติดเชื้อสารเสพติดมากที่สุด
- สมเกียรติใช้เงินเปลือง
  - สมชายชอบใส่เสื้อแขนยาวตลอดเวลา
  - สมศักดิ์ชอบสวมแว่นกันแดด เวลาออกแดด
  - สมพลมีรอยเข็มฉีดยาหลายรอยทั้งที่ไม่ได้เจ็บป่วย
13. โรคใดไม่ได้เกิดจากการสูบบุหรี่
- โรคหัวใจ
  - โรคไต
  - โรคมะเร็งปอด
  - โรคถุงลมโป่งพอง
14. สารชนิดใดที่มีอยู่ในบุหรี่
- ทาร์
  - นิโคติน
  - เอทิลแอลกอฮอล์
  - ไฮโดรคาร์บอน
15. สารชนิดใดที่มีอยู่ในสุรา
- ทาร์
  - นิโคติน
  - เอทิลแอลกอฮอล์
  - ไฮโดรคาร์บอน
16. ข้อใดเป็นโรคที่เกิดจากการดื่มสุรา
- โรคหัวใจ โรคตับแข็ง
  - โรคมะเร็งตับ โรคหัวใจ
  - โรคตับแข็ง โรคถุงลมโป่งพอง
  - โรคพิษสุราเรื้อรัง โรคมะเร็งตับ

17. ผู้เสพยาเสพติดชนิดใดมีโอกาสติดเชื้อโรคเอดส์ได้
- ก. กัญชา กระท่อม
  - ข. เฮโรอีน ยาบ้า
  - ค. ยาอี เฮโรอีน
  - ง. ยาไอซ์ กัญชา
18. สมชายเสพยาทุกวันนี้มีโอกาสเสี่ยงในการเกิดโรคใด
- ก. โรคประสาท
  - ข. โรคตับพิการ
  - ค. โรคสมองพิการ
  - ง. โรคจิต
19. การเกิดอุบัติเหตุในช่วงเทศกาลเกิดจากการใช้สารเสพติดชนิดใด
- ก. ยาอี
  - ข. ยาบ้า
  - ค. เฮโรอีน
  - ง. สุรา
20. สถาบันใดที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
- ก. วัด
  - ข. รัฐบาล
  - ค. โรงเรียน
  - ง. ครอบครัว
21. โรงเรียนมีบทบาทที่จะทำให้เยาวชนปลอดภัยจากสารเสพติด ยกเว้น ข้อใด
- ก. จับกุมผู้ค้ายาเสพติด
  - ข. ให้ความรู้เรื่องสารเสพติด
  - ค. จัดกิจกรรมนันทนาการต่างๆ
  - ง. ครูคอยเป็นที่ปรึกษาที่ดีให้แก่ นักเรียน
22. ถ้านักเรียนทราบเบาะแสเกี่ยวกับยาเสพติด นักเรียนจะอย่างไร
- ก. ใช้กำลังปราบปรามด้วยตนเอง
  - ข. โทรศัทพ์แจ้งที่หมายเลข 191
  - ค. ไม่สนใจ และทำเหมือนไม่รู้ไม่เห็นสิ่งใด
  - ง. รวบรวมเพื่อนๆ ในชั้นเรียน ให้ไปช่วยกันปราบปราม

23. สิ่งสำคัญประการแรกในการป้องกันตนเองจากสารเสพติดนั้นควรปฏิบัติตนอย่างไร
- ไม่ทดลองเสพหรือเชื่อคำโฆษณา
  - ไม่คบค้าสมาคมหรือเกี่ยวข้องกับผู้ใช้สารเสพติด
  - ทดลองเสพเพื่อให้รู้ถึงโทษและอันตรายจากสารเสพติด
  - ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับโทษและอันตรายเกี่ยวกับสารเสพติด
24. ข้อใดไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด
- บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
  - ออกกฎหมายลงโทษผู้เสพสารเสพติด
  - จัดบุคลากรและหน่วยงานในการดำเนินงาน
  - จัดสรรงบประมาณในการป้องกันและปราบปรามสารเสพติด
25. โครงการใดที่ถูกละระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เป็นองค์ประธาน
- โครงการโรงเรียนสีขาว
  - โครงการ ทุ บี นัมเบอร์ วัน
  - โครงการชุมชนปลอดภัยห่างไกลยาเสพติด
  - โครงการไทยเข้มแข็ง ชนชาเสพติดข้งยีน
26. ข้อใด ไม่ใช่ ทักษะในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติด
- ทักษะการไตร่ตรอง
  - ทักษะการแก้ปัญหา
  - ทักษะการสื่อสาร
  - ทักษะการคิดวิเคราะห์
27. ทักษะในการเจรจาต่อรองให้ผู้อื่นลด ละ เลิก สารเสพติด ต้องพูดอย่างไร
- อย่าสูบบุหรี่เลยนะมันไม่ดีต่อสุขภาพ
  - อย่าเสพยาอีกนะไม่อย่างนั้นเราจะบอกครู
  - เราไม่ขอคิมเหล้าด้วยนะ เราสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง
  - ถ้าเธอเลิกเสพยา เราจะช่วยพูดกับครูให้เธอกลับมาเรียนต่อได้นะ
28. การปฏิเสธควรแสดงออกมาในลักษณะอย่างไร
- ชักสีหน้า
  - พูดดัดบท
  - ใช้เหตุผลอื่นมาอ้าง
  - ใช้คำสุภาพ นุ่มนวล

29. นักเรียนคิดว่าทักษะใดสำคัญที่สุดในการชักชวนผู้อื่นให้ลด ละ เลิก สารเสพติด

- ก. ทักษะการตัดสินใจ
- ข. ทักษะการแก้ปัญหา
- ค. ทักษะการสื่อสาร
- ง. ทักษะการคิดวิเคราะห์

30. นักเรียนมีวิธีให้กำลังใจผู้ที่ติดยาเสพติดอย่างไร

- ก. เรามั่นใจว่านายต้องทำได้ สู้ๆ
- ข. นายต้องเชื่อใจเรานะ ไปหาตำรวจกันเถอะ
- ค. ถ้านายไม่เลิกเสพยา เราจะแจ้งตำรวจนะ
- ง. ต่อไป ถ้านายเสพยาอีก ชวนเราด้วยนะ

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (จำนวน 30 ข้อ)

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	ง	16	ค
2	ก	17	ข
3	ง	18	ง
4	ก	19	ง
5	ข	20	ง
6	ก	21	ก
7	ค	22	ข
8	ก	23	ง
9	ง	24	ข
10	ง	25	ข
11	ง	26	ก
12	ง	27	ง
13	ข	28	ง
14	ข	29	ค
15	ค	30	ก

ภาคผนวก ก

**ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

ตาราง 15 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สารเสพติด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.41	0.46	16	0.57	0.74
2	0.52	0.53	17	0.62	0.56
3	0.62	0.62	18	0.58	0.68
4	0.51	0.71	19	0.37	0.74
5	0.48	0.65	20	0.46	0.81
6	0.71	0.82	21	0.43	0.75
7	0.51	0.75	22	0.63	0.68
8	0.53	0.94	23	0.51	0.57
9	0.41	0.82	24	0.48	0.69
10	0.43	0.85	25	0.53	0.87
11	0.60	0.75	26	0.70	0.68
12	0.61	0.46	27	0.58	0.75
13	0.62	0.53	28	0.56	0.76
14	0.46	0.38	29	0.48	0.78
15	0.48	0.59	30	0.58	0.92

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับเท่ากับ 0.93
ค่าความยาก (p) 0.37 ถึง 0.71 และค่าอำนาจจำแนก (B) 0.38 ถึง 0.94

ภาคผนวก ๓

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้
เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้
รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 16 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์		คะแนนเพิ่มขึ้น (หลังเรียน - ก่อนเรียน)	ร้อยละของ คะแนนเพิ่มขึ้น
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)		
1	11	25	14	46.67
2	15	26	11	36.67
3	10	27	17	56.67
4	9	23	14	46.67
5	19	25	6	20.00
6	14	27	13	43.33
7	8	24	16	53.33
8	12	26	14	46.67
9	13	26	13	43.33
10	11	25	14	46.67
11	17	24	7	23.33
12	15	26	11	36.67
13	9	25	16	53.33
14	13	27	14	46.67
15	8	24	16	53.33
16	14	27	13	43.33
17	14	26	12	40.00
18	11	24	13	43.33
19	15	26	11	36.67
20	13	27	14	46.67
21	9	25	16	53.33
22	13	26	13	43.33
23	9	24	15	50.00

ตาราง 16 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์		คะแนนเพิ่มขึ้น (หลังเรียน - ก่อนเรียน)	ร้อยละของ คะแนนเพิ่มขึ้น
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)		
24	16	26	10	33.33
25	11	23	12	40.00
26	14	26	12	40.00
27	18	25	7	23.33
28	6	23	17	56.67
29	14	26	12	40.00
30	12	26	14	46.67
31	11	23	12	40.00
32	15	27	12	40.00
33	13	25	12	40.00
34	9	26	17	56.67
35	12	27	15	50.00
36	16	28	12	40.00
37	11	27	16	53.33
38	13	26	13	43.33
39	10	25	15	50.00
รวม	483	994	511	1703.33
เฉลี่ย	12.38	25.49	13.10	43.68
ร้อยละ	41.28	84.96	43.68	43.68
SD	2.89	1.30	2.59	8.42

ภาคผนวก ณ

**คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดการเรียนรู้
เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model)**

ตาราง 17 คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของชุดการเรียนรู้						รวม (120)
	ชุดที่ 1 (20)	ชุดที่ 2 (20)	ชุดที่ 3 (20)	ชุดที่ 4 (20)	ชุดที่ 5 (20)	ชุดที่ 6 (20)	
1	17	18	19	18	18	19	109
2	17	17	19	16	18	18	105
3	15	17	18	17	18	18	103
4	18	16	17	18	18	18	105
5	19	16	18	15	17	17	102
6	18	18	18	17	17	18	106
7	16	19	17	18	18	18	106
8	15	18	17	18	18	18	104
9	17	17	17	19	18	19	107
10	17	17	19	17	18	19	107
11	18	18	16	15	17	16	100
12	19	18	17	17	18	18	107
13	16	19	18	18	16	18	105
14	18	16	19	16	16	19	104
15	19	18	18	18	17	19	109
16	17	19	18	16	17	17	104
17	18	20	16	18	17	17	106
18	15	19	18	19	18	18	107
19	18	15	16	17	16	18	100
20	18	16	15	16	17	19	101
21	16	18	19	18	18	19	108
22	18	15	18	19	19	18	107

ตาราง 17 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของชุดการเรียนรู้						รวม (120)
	ชุดที่ 1 (20)	ชุดที่ 2 (20)	ชุดที่ 3 (20)	ชุดที่ 4 (20)	ชุดที่ 5 (20)	ชุดที่ 6 (20)	
23	16	19	18	16	18	19	106
24	15	18	18	17	17	18	103
25	15	18	17	18	16	18	102
26	18	17	16	17	19	18	105
27	18	18	19	16	17	18	106
28	16	16	17	19	17	19	104
29	18	19	17	18	19	17	108
30	18	19	18	19	18	17	109
31	17	17	19	18	18	16	105
32	16	15	17	18	16	17	99
33	15	16	16	16	18	15	96
34	16	15	16	18	19	17	101
35	14	16	18	16	15	18	97
36	16	18	17	17	16	17	101
37	16	17	18	18	17	16	102
38	16	18	18	15	16	18	101
39	17	18	18	17	19	17	106
รวม	656	678	684	673	679	693	4063
เฉลี่ย	16.82	17.38	17.54	17.26	17.41	17.77	104.18
ร้อยละ	84.10	86.92	87.69	86.28	87.05	88.85	86.82
SD	1.30	1.31	1.03	1.15	1.01	0.97	3.20

ภาคผนวก ด

**คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง
ภาคสนาม โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา
และพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model)**

ตาราง 18 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภาคสนาม โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)

เลขที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์		คะแนนเพิ่มขึ้น (หลังเรียน – ก่อนเรียน)	ร้อยละของ คะแนนเพิ่มขึ้น
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)		
1	10	24	14	46.67
2	9	25	11	36.67
3	11	23	17	56.67
4	8	22	14	46.67
5	12	24	6	20.00
6	14	26	13	43.34
7	7	25	16	53.33
8	11	25	14	46.67
9	13	24	13	43.34
10	9	22	14	46.67
11	10	23	7	23.33
12	6	22	11	36.67
13	14	27	16	53.33
14	11	25	14	46.67
15	10	24	16	53.33
16	13	26	13	43.34
17	7	21	12	40.00
18	8	20	13	43.34
19	9	22	11	36.67
20	6	21	14	46.67
21	10	25	16	53.33
22	15	27	13	43.34
23	14	28	15	50.00

ตาราง 18 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์		คะแนนเพิ่มขึ้น (หลังเรียน - ก่อนเรียน)	ร้อยละของ คะแนนเพิ่มขึ้น
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)		
24	12	24	10	33.33
25	8	21	12	40.00
26	14	28	12	40.00
27	13	27	7	23.33
28	10	26	17	56.67
29	9	24	12	40.00
30	16	26	14	46.67
รวม	319	727	408	1290.01
เฉลี่ย	10.63	24.23	13.60	43.00
ร้อยละ	35.44	80.78	45.33	43.00
SD	2.69	2.16	1.65	9.12

ภาคผนวก ต

**คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภาคสนาม โดยใช้ชุดการเรียนรู้
เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)**

ตาราง 19 คะแนนระหว่างเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองภาคสนาม โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง สารเสพติด กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของชุดการเรียนรู้						รวม (120)
	ชุดที่ 1 (20)	ชุดที่ 2 (20)	ชุดที่ 3 (20)	ชุดที่ 4 (20)	ชุดที่ 5 (20)	ชุดที่ 6 (20)	
1	15	16	16	16	15	17	95
2	17	16	16	15	16	18	98
3	16	17	17	16	16	16	98
4	18	19	18	14	17	16	102
5	16	17	17	18	16	16	100
6	13	15	16	15	14	13	86
7	13	14	18	15	16	13	89
8	18	18	17	14	17	19	103
9	16	15	17	15	14	13	90
10	14	14	15	15	15	17	90
11	17	17	16	17	16	17	100
12	16	17	17	17	16	16	99
13	16	17	18	15	17	18	101
14	17	18	17	18	15	16	101
15	17	15	14	18	16	17	97
16	15	14	14	17	15	15	90
17	16	15	16	15	16	17	95
18	15	17	18	14	17	16	97
19	13	15	16	16	18	16	94
20	14	15	15	16	17	17	94
21	16	16	18	16	18	16	100
22	14	13	14	18	17	18	94

ตาราง 19 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียนของชุดการเรียนรู้						รวม (120)
	ชุดที่ 1 (20)	ชุดที่ 2 (20)	ชุดที่ 3 (20)	ชุดที่ 4 (20)	ชุดที่ 5 (20)	ชุดที่ 6 (20)	
23	16	17	18	18	15	14	98
24	16	15	14	17	15	16	93
25	14	15	16	18	19	16	98
26	15	16	17	17	18	18	101
27	16	17	18	16	18	17	102
28	14	15	15	16	16	15	91
29	16	15	16	17	16	17	97
30	17	17	16	16	19	16	101
รวม	466	477	490	485	490	486	2894
เฉลี่ย	15.53	15.90	16.33	16.17	16.33	16.20	96.47
ร้อยละ	51.78	53.00	54.44	53.89	54.44	54.00	80.39
SD	1.38	1.37	1.30	1.27	1.30	1.47	4.46

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวนุหัตถ์ เขียดไชสง
วัน เดือน ปีเกิด	29 มกราคม พ.ศ. 2529
ที่อยู่ปัจจุบัน	132/1 หมู่ 1 ตำบลสระบัว อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู อดิษฐ์ ค.ศ. 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านกรวดวิทยาการ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2542 ชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านสระบัว ตำบลสระบัว อำเภอแคนดง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2545 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬา จังหวัดศรีสะเกษ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2548 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกีฬา จังหวัดศรีสะเกษ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2552 ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ) วิชาเอกพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตศรีสะเกษ พ.ศ. 2557 ปริญญาโท ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์